

(نالو)

كتابتون

کر

کن

(ناول)

سلطان باش خیل افریدے

کر

تول حقوق محفوظ دي

د کتاب نوم

کر
صنف

ناول
لیکوال

سلطان باش خیل افریدے
ا هتمام

نثار ڦڻد خان
كمپوزنگ

ارشاد خان (پښتو اکيديمي)
ا شاعت

۲۰۱۳

شمېر

۵۰۰

بيعه

۲۰۰ روپى

کر

ر ابطه

03339090161

00971557747917

د موندلو درکونه

- یونیورستی بُک ایجنسي خیبربازارپېشور، پېښتونخواه
- پېښتو اکیڈیمی بُک شاپ پېشور یونیورستی
- پاک امارات پېښتو ادبی تولنه، متحده عرب امارات

تلون

د

الله

په نوم

كـ

کر

په ناول ،، کر ،، خو خبرې

دلته ماته په دی تحقیقی بحث کښې
پرپوتل نه دی پکار چې د پښتو د ناول
ابتدا چا او کله کړي ده ؟

میان حسیب ګل کاکاخیل د ډپتی
نذیر احمد د ،، مراد العروس،، پښتو
کښې د ،، نقش نگین،، په نوم د ترجمې
نه ابتدا کړي ده که د ډپتی نذیر احمد
د یو بل ناول ،، توبه النصوح،، نه

میان محمد یوسف کاکاخیل په هم دغه نوم
ترجمې نه کړي ده او که د پښتو وړمنې
افسانه نگار سید راحت زاخیلې ته د
پښتو وړمنې طبعزاد ناول لیکلو
اعزاز هم حاصل شوې دے - زه په دی بحث
کښې هم نه پريوڅم چې پښتو ته ناول د
کوم لوري او د کومې ژې نه راغلے دے

دغه بحث تحقیق غواړي او تحقیق د
محققانو ، خپرمنگارو کار وي - البته
دغه خبره کول به مناسب وي که او وايو
چې افریدي قبیله کښې شاعران ، اديبان
او نور نثر نگاران که د پښتو د نورو
قبيلو او خپلونو نه په شمېر کښې زيات
نه وي نو کم تري نه هم نه دی - د
قاسم علي خان افریدي نه ئې رواخله
تر سلطان باش خپل افریدي پوري په
تعداد او په معیار د هر یو معیاري
لیکونکي سره اوږه په اوږه برابر دي

کر

خو تر خو پوري چي د ناول ليکلو خبره
ده نو باک ئي نئه گنم که او وايم چي
دلته د ناول د صنف برخه دېره کمه ده
بلکي د گوتوا د شمير نه هم کمه او
دېره کمه -

خدائے خبر دی لور ته افريدي
ليکوالو پام ولی نئه دے گرخولے - تر
خو چي زما خيال دے نو د افريدو
و دومبنے ناول مرحوم ساغر افريدي د ،
نوی کھول ، ، په نامه ليکلے دے - دوپم
ناول طاهر افريدي (راقم) د ، ، کانو
کبسي رکونه ، ، په نوم ليکلے او اوس دا
دے سلطان باش خيل د ، ، کر ، ، په نامه
ناول اوليکلو او دغه شان ئي د ناول
لمن کبسي د خپلي برخی شمير زيات کرو -
د اردو ژبي ناول نگار منشي پريم چند
يو خائي ليکي :-

، ، يو ناول نگار ته پکار دي
چي هغه يو نوت بُك خان سره
او ساتي ، ،
د منشي پريم چند ددي خبری نه دا
مطلوب واضحه کيري چي چونکي ناول يوه
او بوده طويله قيصه لري او هغه قيصه
کبسي د وخت سره سره خائي په خائي دېر
شوني او ناشوني واقعات مخي ته رائي
نو ممکنه ده چي د ناول ليکونکي نه
هغه شوني ناشوني واقعات هيبر يا تير و
بيبر شي -

زء نئه پوهېبرم چي د ، ، کر ، ،
ناول نگار باغلي سلطان باش خيل به

کر

ددغه ناول لیکلو موده کبني ئان سره
نوب بُک يا دائرى اىبني وي او كه نه -
خو تر خو چي د مسؤدي د لوستو نه پس
زما خيال دے نو به اووايم چي بنااغلي
باش خييل نوت بُک يا دائرى ئان سره
بيخي نه ده اىبني ئكه چي د مسؤدي د
لوستو نه بنكاره كىبرى چي بنااغلي باش
خييل د ناول د لیکلو اراده په جذباتي
انداز هيچكله نه ده كري - كه خه هم د
ناول قيصي خنى ئائى فلمى رنگ خپل كمے
دے خو دا خه د عىب خبره ئكه نه ده چي
د ناول كينوس دېر ارت وي او هغه كبني
هر رنگ تصوير خائيدلى شى -

زما مطلب دا دے چي بنااغلي باش
خييل دغه ناول بشه په سره سينه او په
حاضر ذهن لیکلے دے او هغه د نيك او
بد كردارونو نه هيچ متاثر شوئ نه دے
- د ناول ټول كردارونه سلطان په خپل
گرفت كبني ساتلى دي - او خپلي خود سرى
ته ئى نه دى پريشي او هم دغه د يو بشه
ليکوال خوبى گنلى كىبرى چي هغه د قيصي
د كردارونو نه متاثره نه شي بلکي هغه
خه خپلو لوستونكو ته د قلم په ژبه
او وائي او اوښائي خه چي د هغه مقصد
وي -

،،، کر ،،، دېر په لا محدود سوج او
واسع نظر سره لیکلے شوئ دے - دلتە
ددې خبرى بنكارؤنه هم مناسب گئى چي
بنااغلي سلطان باش خييل ددى ناول په

کر

دوران کبی خپله نظریه او خپله مدعای
او فلسفه هم بنکاره کمی ده —
و دود صیب ، ، دترقی پسندنظری
یو علامتی کردار

دے چې د پرمختګ ، د رسم رواج خلاف او
د علم رنا د خورولو قائل دے — هغه
ژوند پرست دے او د خپل اعتقاد په لاره
د راستی او اعتدال پېغام ورکوي — د
اردو ژبی افسانه نگار منشا یاد یو
خائی لیکي : -

، ، کوم یو هم تحریر ، خصوصاً
د ناول بنیادی خوبی دا پکار
ده چې هغه لوستونکے په خپل
گرفت کبی و اخلي او پخپله په
لوستونکي ، خان کبی د لوستو
صلاحیت اولري ، ،

او په دې حواله به زه او وایم چې د
سلطان باش خپل افریدي په ناول کبی
د ومره خوبی ضرور شته چې خپل لوستونکے
په خپل سحر کبی را گیر کمی او تر هغې
ئې کلک نیولے وي چې تر خو ئې ناول
اختتمان ته نهه ی رسولے —

که خه هم دې ناول کبی سلطان
خینی خائی کبی د دېر اختصار نه کار
اخستے لکه د ودود صیب د اولني ژوند
حالات ، بیا د سکینی واده په دېره
لنده خلاص کمے شوے دے — په فرید مقدمه
، کواهان و راندي کول او بیا سزا او
سزا کبی د نیک چلنی په سبب معافي او
نور د اسي حالات او واقعات دې چې بنکاري

کر

چې لکه لیکوال دې دوران کښي سترتیا
محسوس کړي وي او یا دا هم کېدے شي چې
سلطان باش خیل لکه د نورو معیاري
لیکوالو څینې واقعات د خپلو لوستونکو
محسوساتو ته په دې اعتماد پريښيوی چې
د هغه لوستونکي به نوره قیصه پخپله
سرته اورسوی -

بهر حال ددي هر خه با وجود دغه
ناول په دې تول پوره دې چې ،، کر ،،
یو معیاري ناول دې او سلطان باش خیل
افریدي د یوبنه شاعر سره د بنو معیاري
ناول نکارانو په صف کښي ځان ځائي کړو

زه په دې خبره کښي هېڅ باک نه
ګنم که اووایم چې د سلطان باش خیل
ناول ،، کر ،، د پېښتو د پېښتو دې
ناولونو مینځ کښي د کېښودلو جوګه دې

زه ددي خبری نه هم انکاري نه یم
چې دې ناول کښي څینې ځائي کښي
نیمګرتیا وي محسوسېبری خو ددي سره هم
،، کر ،، دغه خصوصیت لري چې خپل
لوستونکے پخپل گرفت کښي اونیسي او دې
ته ئې اولمسوی چې هغه دې خامخا او زر
نه زر تر اختتام اورسوی او هم دا د
یو بنه لیکوال غته کامیابی ګنلے کېږي

زه خوشحال یم چې ما د پېښتو یو بنه
ناول اولوستو او زه په دې هم ویاړم
چې زما د افریدو قبیله کښي، موده پس

کر

سهي ولې يو معياري شاعري سره ،
معياري نثر ليكونكے دي ميدان ته را
ا وو تو - په قلم ئې بركت شه -
طاهر افريدي
کراچي

۳۱ اكتوبر

ء ۲۰۱۲

کر

د رنا کر

،، کر ،، یو اصلاحی ناول دے - د
نوی دور د معاشرتی بدلون د تحریک په
پس منظر کېبې د پېشتو د اصلاح په غرض
لیکلے شوې بشکاري او په دې لحاظ یو
مقصدیت لري دا باغلے مقصد اکثر د ادب
په ذريعه تر لاسه کېبری - د اولس د
پوهی او شعور بیدارولو دپاره مؤثره
ذريعه هم د ادب ده - سلطان باش خیل
افریدے د یو ویشن ذهن خبتن باشعوره
شاعر و ادیب دے - هغه د خپلی تولنی
یو فعال غمے دے - د پېشتو په رسمونو
او د پېشتونولی په اقدارو بشء خبر دے -
یو بالغ فکر لري چې خومره بشء شاعر دے
هومره بشء نثرنگار هم دے -

،، کر ،، ئې ورومبه ناول دے او
پوره کوشش ئې کمے دے چې د ناول د
لیکلو تول لوازمات په کار راولي خو د
ناول د لیکلو خئه تاکلي قاعدي او
معيارونه داسي نئه وي چې د هغو په
پېمانه ئې فني ناپ تول او كمے شي -
ناولونه تاریخي هم وي ، روماني هم او
اصلاحی هم - ولی که د ناول په فن خبره
کېبری نو بیا هم - - - ، ناول ،، په
садه ژبه کېبې یوه قيصه بيانول وي -
د اسي قيصه چې د انساني تولنی او د

کر

بنيادم د ژوند د روزمره واقعاتو او
لانجو معاملو ته د بيان داسي انداز
خوبن کمے شي چې د لوستونکي دلچسپي
پکبني پېدا شي خرگنده ده چې دا يو
садه باده بيان نه وي - يو قيصي يا
قيصي ته يو پلات جوم کمے شي - د
كردارونو انتخاب چې کردار نگاري ورته
وئيلے شي - منظر نگاري او د مکالمه
نگاري هنر غوايري -

د ،، کر ،، بنیادي موضوع د رنا
او د تيارې د ازلي جنگ او کشمکش قيصه
ده - د رنا نه مراد د علم رنا ده او
تياره د جهالت تياره ده - خير او شر
د ازله سره په جنگ دي او دا خير او
شر هم د بنیادم د ذات په وسله ،،
اسلحة ،، سره په خپلو کبني جنگييري -
سلطان افريدي د پستانه د معاشرې
د پستانولى د قدرونو د زوال له تاثره
د جهالت او غفلت د خورو تيارو په شپه
کبني د سحر د زبرې ورکولو او د رنا
دخوب تعبيير د رشتيا کولو په غرض خپل
تخليقي صلاحيت په دي ناول کبني خرگند
کمے دے -

سلطان خپل يو ،، نظم ،، د ميني
سندره کمے دے او د ميني ددغه سندرې
نه ئې د ناول د قيصي تانه بانه يا
تار و پود ساز کمے دے - د تعليم
ضرورت او په بدليدونکيو حالاتو کبني د
امن له ضرورته راپېدا شوي احساس ته

کر

ئی د قیصی رنگ ورکمے دے - چې تر دېره
حده کامیاب بشکاری -

سلطان چې په دې ناول کښی کومه
قیصه راخستي ده که هر خو هغه د تولی
پښتونخوا د تولنیز ژوند احاطه خو نه
کوي په یوه خاص فیبودلی معاشره کښی
د اسي کیبری او نه د تول پښتائه نفسيات
په دغه شان دي کوم چې په کردaronو
کښی بشکاري ولی بیا هم د بدمعاشی په
دې ماحالوں کښی اکثر د اسي کیبری - د
ودود صېب او د سرور خان او دلاور خان
کردaronه هر چرته وي - یو د خېر او د
ربا علامت او بل د شر او جهالت -
د اسي د ناول منظر نگاري هم بشه ده -
مکالمه ئی زورداره ده ولی ئینې
خایونو کښی غېر ضروري طوالت یو
واعظانه رنگ اختیار کمے او خه ژور
فلسفيانه انداز د سکول د ماشومانو د
فکر د رسایی نه لري بشکاري خو ژبه ئی
روانه او پسته ده نو دېر ثقالت نه
محسوسيېبوي -

د ،، کر ،، کردار نگاري د تنقید
په زد کښی راتلے شي پکار ده چې د
نومونو سره سره پکښی د کردار کړو ومو
ته توجه ورکمے شوې وې - جامه پېزار
به دومره ضروري نه وي خو د یو مخصوص
کلچر د کردار وجودي کړه وړه بیانوں
اهمیت لري - د اسي په پلات هم خواري
پکار ده او سلطان دغه خواري بشه کړي
ده - پلات ئی دېر خورېدو ته نه د

کر

پربنے، راکښلي او ترلي پلات کښي ئې
 دا تول کردارونه خائي کړي دي چې د
 سلطان د ناول نگارى قدرت بشکاره کوي -
 په منظر نگارى ئې دېره توجه شاید په
 دې نه ده ورکړي چې د پښتونخوا
 جغرافیائی رنګ او د کلېو ابادی هم يو
 شان وي د اسي جزیات بیانول که هر خو
 افادیت لري ولی د زورداري قیصی اصل
 غایت کلائمکس او انجام په نظر کښي
 ساتل پکار وي - د ،، کر ،، د قیصی د
 پلات په ځینو برخو کي د اپنټي کلائمکس
 حالت په نظر راخي خو دېر په دې نه
 محسوسېږي چې انجام ته ئې يو تجسس
 پېدا کړے شي -

د ناول په ذریعه د اولسی شعور
 بېدارولو کښي سلطان کامیاب بشکاري - د
 قلم او د توپک مقابله ئې په زورور
 انداز کړي ده - یقیني وه چې ګته به
 اخر هم د قلم وي - د امن ضرورت د
 تولي دنیا دے او نن سبا خو يو عالمي
 تحریک هم بشکاري - که سیاست پکښي نه
 وي نو بیاخو بله تحریک دے او له هر چا
 زیات د امن ضرورت پښتانه ته دے - ئکه
 چې د عالمي سیاست د بل کړي اور په
 لمبو پښتونخوا سوئې او د سلطان
 افریدي په وراندي ددي سبب د پښتو
 جهالت او غفلت دے - که چرې پښتون د
 توپک په خائي قلم په لاس کښي و اخلي نو
 شاید چې تولنه کښي امن راشي او ترقۍ
 او پرمختګ په امن کښي کېږي - ورورولي

کر

او اتفاق د پښتانه ضرورت دے او په
، کر، ، کېښي دې ضرورتونو ته اشارې شوي
دې —

په مجموعي دول ، ، کر ، ، یو نهه
اصلاحی ناول دے — کامیاب کوشش دے — د
نن دور په دوه درې ناول نگارانو کېښي
د سلطان باش خیل د ناول نگار په حیث
اضافه د پښتو د تخلیقی ادب دپاره یو
زېرے دے — ناول په پښتو کېښي دېر کم
لیکلے کېږي — دا د جديد دور یو اهم
نثري صنف دے چې د اولسي پوهه ، تفریح
او د زدکړي مؤثره ذریعه ده —
سلطان باش خیل افريدي د ستائیلو
وړ دے چې د ناول لیکلوا او د ناول په
ذریعه د پښتانه د تولني د اصلاح اعلی
مقصد ئې تر سره کړے دے — دا یو
کامیاب اغاز دے — زهه مبارکي ورکوم او
هم ئې مننه کوم چې ماته ئې په دې
ښکلي ناول د خو کربنو لیکلوا دپاره
او وي —

د اکټر راج ولی شاه
ختک
حيات اباد پېښور

کر

کر د گلو کمہ چې سیمه دی گلزار شي

نئه می هوش پاتی دے او نئه
راسره خیال پاتی دے
بس خو یو نقش می د مات زردہ په
دیوال پاتی دے
د قدرتونو نه دی هار شم سل
جوابه اوشو
خو هر نظر کلبی د اولی ورځی
سوال پاتی دے

د ژوند د لا متناهي رنگونو دېږي
شرحی ، دېر تفسیرونه اوشو - - -
بیا چې دی لیونی تنوع ته سمې گوري نو
واقعي ورباندي سر اوګرځي -
هو ! دا هم ده چې په دی مقام دېر
انحصار د تماس بین یا لوستونکي د نظر
په رسایی او ارتکاز هم دے - چې د خپل
ایقان تر خنګه د کوم رنگ په کومه
شرحه او توضیح تر کومه حده رسی - او
د کوم دلیل د غرة په دامان کلبی د خپل
شعور ، خپل وجدان د کاروان خیمي لگوي
، پرأو اچوي - او دلته ئې د اطمینان
ریښتونے تناسب خومره وي - خو که دا د

کر

اژل پیچیده شخړه په هم دې ځائی
پرېبردو او تسلیم کړو چې وړاندې :

د کاروان ګرد او غبار
کښې پته درده
هره لاره نارسا ده ځکه
خاندم

يا يو قدم بل واخلو لېر نور مخکښې لار
شو - د حېرت له بامه !

د حېرت په غونډۍ ناست یمه په
هېڅخ هم نئه پوهېږم
دا واعظ ولې په ما خپل دليلونه
خېژروي

زهه د هغه سرچینې لټون کښې مست
او خراب گرڅم
دا په مخه په رنګونو چې رنګونه
خېژروي

خو غم دا دے چې د حېرت په دي غونډۍ
کښې ناستو ته دي هم دنيا کله پرېبردي -
--- رنګونه دي کنه !
دلته د ژوند هغه بیخي مخامنځ ()
حقیقتونه به ورته اووايو) ولاړ وي -
کوم چې د تیاري او رنا حدېندې کوي -
کوم چې کربه راکابوی - کوم چې د لارې د
تعین فيصله کوي - کوم چې ټوله قیصه
په دوؤ برخو کښې ويشي -

کر

مینه ، کرکه ، نکھت ، تعفن ، سپین ،
 تور ، ورخ ، شپه ، بنہ ، بد ، رحم ،
 ظلم ، نور ، ظلمت — د علاماتو دا
 سلسله اويرده ده — ما وي چي د حیرت نه
 به ورپسي مخکبني نه خو خو بيا هم
ظلمتوں کے حوالے

سے بھی
کچھ بتا دو اجالو ہمیں

بس — — نور جنگ ته راخو — د خیر او
 شر ازلی معرکی ته — د مخامن عملی
 ژوند سپین او تور ته — — — —
 گرانی خبری دی — منیر نیازی وائی :
بدلنا چاہتا ہوں اس زمین

کو
یہ کار آسمان کیسے
کروں میں

حکه — — چی پس د ہمه زرہ چاودون —
 — ہمه زرہ چاودون ، دنیا بیا ہم
 جنت نہ شي !!! نو زرہ خومات شي — خو
 هغہ د تنوع خبرہ بیارا مخی ته شي — د
 اثبات دتسلسل کردارونہ بیا او ازکا —
شکوہ ظلمت شب سے تو

کہیں بہتر تھا
اپنے حصے کی کوئی شمع
جلاتے جاتے

قیصہ پخوانی ده بس منظرونه ئی نوی دی
 — اوس دی اتش نمرود ته خوک د خپلی

کر

برخی د او بو خاڅکے اچوی او خوک پوکے
ورکوی -

زه سلطان باش خیل افريدي ته د خپل
زهه په دليل مبارکي ورکوم او بختور
ئي بولم چې لار ئي خطانه کمه - او د
خپل زهه درد تر دي مرامه راوستو چې
نن د خپر د للمو کر گر دے -
د سلطان ،، کر ،، د قلم د تقدس او
حرمت پلوشه دے - د رنا مشال په لاس د
خپل رينستوني درد هم رکاب سلطان د نور
پيرزوئني دالي کوي -

پښتو کښي متل دے چې ،، سوئي هغه ځائي
چې اور پري بل وي ،، نو فطري خبره ده
چې وړومې دبقاء او تعمير احساس له
خانه اغاز کېږي -

سلطان هم داسي کډي دي - نن چې د وخت
رفتار تېز شوئ دے - نن چې نا موافق
تغيرات د بي رحمى حدنو توه رسی - نن
چې يو ويشتمه صدي ده او پښتون اولس د
سيالي نه پربوته ،

زپلے او د جهان په ګړنګونو کښي
پړشانه پروت دے - د ،، کر ،، ليکوال
ورته ددي ټولو پرهرونو مرهم د ميني ،
پيرزوئني ، برداشت ، تحمل ، انسانيت
، حقانيت ، قرباني ، استقامت ، علم او
قلم د لازواله کيميا نه کشید کوي او
دا پېغام ئي چې له خانه اغاز کړئ نو
بيا ئي تر خانه محدود نه دے ساتلے -
بلکه عالمگيري معني ئي وربخشلي دي -
په دي مقام زهه ،، کر ،، ته افاقت

کر

ناول وئيلو کبني تردد نه محسوسوم --
- چي انگازه ئي خېژي -
د پيرزوئنو د گل پانى د ي بي
سودي نه د ي
زما جذبي زما د ذات پوري
محدودي نه د ي
د محبت د لافاني جذبي قائل
يم علي
زما خبرې په نفترت باندي
الودي نه د ي
او دلته ئي شر ته شکست وركىي دے - د
پيشتو د نور افسانوي ادب بحث په خپل
خائےولي د ناول پانه ئي هومره ڈكە نه
ده خومره چي پكار وه - ددي عوامل هر
چا ته معلوم دي هم هغه ددي ژبي د ليک
لوست ، قدردانى او د اظهار د وسيلو
محدوديت !!!!
خو دا امر د خوشگواريت باعث دے چي
مزل په خه ناخه صورت کبني جاري دے -
ناول ليکل بلا شبهه چي گران کار دے -
بشپيره مطالعه ، مشاهده ، يكسوئي ،
تخليقي استعداد ، ريشتونے فكري اپروچ
دادي فن بنىادي غوبتنى د ي -
سلطان باش خيبل افرييدي كنهه مشق
شاعراونثر نگار دے - او د ناول په
لوستو دهغه د فني گرفت اندازه په
غوره توگه كىبىي -
د ، ، كر ، ، ورومبي نيمائي ڏېره
مؤثره ده - او دومره فني لطافت لري
چي سىء دخان سره بوخي - ددي جنت جنت

کر

، درانه او خواړه ماحول نه زړه راوتل
نئه غواړي محسوسه شي چې
دل سے جو بات نکلتی ہے اثر رکھتی ہے

بیا ورپسی چې ناول د ژوند د ترخو
حقیقتونو سره مخ دے - نو هغه ورومبني
د خوب او خیال جهان چې د میني او
تعمیر په ګل ګل جذبو کښي رنگ دے - د
جبر د کردارونو د تورو عکسونو په
موجودکی تب جن شي -

دلته د ناول اسلوب بدل شوے دے - د
ډېر محسوساتو خائے واضح تر واقعاتي
هنگام اخستے دے او په یو موقع خو
لوستونکے اووائي چې دا د کومي دنيا
نه کومي ته راغلم - خو چې دا تب جن
تاثر ، دا درانه ، په حواسو خوريږي
ليکوال په هنر ، اختمامي برخې ته
بندريج هم هغه زړه رابشکونکے ورک شوے
جهان راژوندے کړي - او د لوستونکي
مینه پري ماته کړي - د شگفتگي
فناوارانه خادر او غوروي او د تكميل يو
احساس شان اوشي -

ناول کښي سسپنس موجود دے - کردار
نگاري ئې د لوړي پائی ده - خصوصاً د
ودود صېب کردار خو بیخي د هيرولو نئه
دے - ليکوال ناول کښي پېغام ورکړے دے
خو په داسې انداز چې د خپله نظریې بي
ځایه ابلاغ ئې تري نه نئه دے جوړ کړے
- بلکه زړه ورسره په خپله هر خڅه مني

کر

د ناول په مینځ کښي خله واقعات د اسي
دي چې ذهن ئې په اسانۍ سره نه
تسلیموي - خو که په حقیقت پسندی ورته
اوګورو نو ددې نه ور سېوا پېښې هم
زمونبر چاپېرچل کښې خورې ورې دې -
سلطان لهجه په شعوري طور د اسي
استعمال کړې ده چې د اعتدال او جدت
احساس ورکوي - ناول ډېر ضخیم نه ده
خو پُر مغز ضرور ده -
،، کر ،، د سلطان باش خیل افريدي له
ارخه پښتو ادب ، پښتون اولس او همه
انسانیت ته یوه درنه تحفه ده - چې په
يو وخت د هغه د پاخه فن او فکر
متناسب کړه وړه لري -
او چرته مې لوستي وو چې ، حسن د
تناسب نوم ده -

په درنا وي
علي افريدي
پي ايج دي
سكالر

پښتوخانګه پېښور
يونیورستي

كـ

کر

، ، کر ،

له هر خه اول د لوئے الله دېر شکر گزار
یم چې ماته ئى د ، ، کر ، د لیکلو
توفيق راکم -

ما د دېرې لوئې عرصي نه ددي
ناول د لیکلو دپاره ئان سمولو
راسمولو خو زه کله هم خپلو مختلفو
اضطرابي کيفيتونو او ذهني انتشار
ددغه گران کار سرته رسولو ته ، چې د
مکمل ذهني يکسویي او ارتکاز متراضي و
، پري نه شودم - خو خو واري مي د
لیکلو په خاطر قلم پورته کمو خو هر
وار به د خپل اندرتون نه منع کمې شوم
- کلونه کلونه ددي د لیکلو دپاره
هخيدم - خاكه موجوده وه ، کردارونه
راسره وو ، واقعات راسره لکه د حقیقت
پراته وو خو د ، ، کر ، د لیکلو
خواهش او ارمان چې دکوم درد په اساس
و ، ما خپل فكري ربط د هغې شایان شان
نه گنلو - شاید د شعر د لیکلو په شان
مي دلته هم آمد غوبستو او زه وئيلے شم
چې د نهو مياشتو په عرصه کبني سرته
رسيدلے ، ، کر ، ما په يو داسي کيفيت
کبني لیکلے دے چې زه ورته عطا وئيلے
شم -

کر

زؤ د خپلو یارانو مئینانو
منه کوم چې خپلی بشی
پېرزوئني ئې تر ما را اورسولي -
فیروز خان افریدی ، اسلام گل شیرزاد ،
حیدر بنگش ، یوسف خان دیوانه ، عظمت
خان خلیل ، فیض الرحمن ساده ، حسن
افریدے ، انور زبب انور ، احمد سعید
اتل ، خان سعید افریدے ، سید ثروت
فراق شیرازی ، عبد الولی الفت ،
مخملین اورکزے ، اختیار الله اختیار ،
ظفر خان وزیر ، شاعر رحمان شاهد ،
بهرام خان نواب ، انصاف بوری خیل ،
عصمت سورانی ، سید صابر شاه صابر ،
زین محمد ، حفیظ ختک ، طاهر زمان بی نوا
' ، شاه پور افریدے ، فیروز خان صادق ،
اصغر خان مومند ، اعتبار حسین ، عارف
افریدے ، انجنئیر سہیل افریدے ، واجد
— کے — حسینی -

په خاصه توګه د ناصر خان بونيري
' ، شیرولي خان اورکزي ، پروفیسر علی
افریدی ، پروفیسر امین تنها ، محمد اصف
جان ، حضرت بلال خلیل ، غفور خان
مینکل او ابراهیم بیتني مندوئ یم چې
د خپلی میني ، اخلاص او دېري دلچسپی
په بنیاد د هغه وخت نه ، چې ناول د
لیک د عمل نه تیریدو ، تر دې دمه چې
د چاپ مرحلو کښي دے ، زما سره مسلسل
په رابطه کښي پاتي شوي دي او په گنتو
گنتو ئې راسره په ، ، کر ، د خیال
تبادله کړي ده -

کر

د خپلی پاک امارات پښتو ادبی
تولنی د غړو او خلیجی او نورو خارجي
هېوادونو کښي مېشته هغو همه ؤ پښتنو
ليکوالو ملګرو چې راسره ئې د احساس د
اشتراک په بنیاد رابطه ساتلي او خپلی
پښتنی پېرزوئني ئې تر ما رارسولي ، د
زړه له کومي مننه کوم -
د کمپوزر ارشاد خان هم مننه کوم
چې د ،، کر ،، کمپوزنگ ئې په دېره
مینه او دلچسپی سره اوکړو -
د محترم طاهر افريدي ، محترم
داکټر راج ولی شاه خټک او ګران
پروفېسر علي افريدي مننه چې په ناول
باندي راکړي نظرونه ئې ماته د نور
توان باعث دي -

د ورور نثار محمد خان شکريه چې د
،، کر ،، د چاپ طرف ته ئې ګام زما نه
وړاندې پورته کړو ګني له ما به د
تادی کولو با وجود تاخیر خامخا کیده -

په درنا وي
سلطان باش خېل
افريدے

کر

،، د رنا خوب به تعبیر
،، ته رسومه
زءَ دیوه یم تورتمونه
ختمومه

وڈود صیب وئيلو کبني غلے شو او
خپل د لسو كالو زوئے فريد ته ئي په
غور اوكتل چې زني ته ئي لاس ورکړئ ؤ
او د ميني سندري ته غور غور ناست ؤ -
،، د ميني سندره ،، دي شعرونو ته دا
نوم ودود صیب ورکړئ ؤ او هره شپه به
ماشوم فريد د ودود صیب نه ،، د ميني
سندره ،، خامخا او ريدله او ورسه
ورسره به ئي تري بلا دېر تپوسونه هم
کول او ددي نه علاوه به ئي تري هره
ورخ د يوي نوي قيصي فرمائش هم کولو
چې ودود صیب به خامخا پوره کولو - نن
د معمول خلاف فريد دېر غلے ؤ ،
ودود صیب ورته يو خو شبې په ژور نظر
اوكتل خو خټه معنى ئي اخذ نه کمے شوه
- پوئي نه شو چې نن د او ريدو په
دوران کبني د فريد خټه بل رنګ خاموشی
ددۂ انهماك دے او که ذهني غېر حاضري
خو بھر حال د هغه په معصومو ستړگو
کشي موجود ورک ورک شاني تاثر د ودود
صیب په زرۂ کبني سوال نيم ضرور
راپورته کمے ؤ ، ودود صیب بیا گویا
شو -

،، زءَ کرمه په قدم قدم

کر

گلونه

خورومه په هر لوري

نکھتونه

زء راويم دلته د ميني

، موسمونه

خپل وطن ته منزلونه

منزلونه

د ازغونه هره لاره

پاکومه

زء ديوه يم تورتمونه

ختمونه

فريد تپوس اوکرو ، ، بابا جانه ! مينه
خه ده ؟ ، ،

ودود صيب ورته ڊبر په مينه مسڪے شو
، ، مينه ڙوند دے ، ،

، ، او ڙوند خه شے دے ؟ ، ، د ماشوم

فريد په زرء کبني خه خبره خامخا وه -

د ودود صيب جهانديده نظر د فريد د مخ
تأثرات لوستل ، ڊبر په ملائمت سره ئي

اووي ، ، ڙوند مينه ده ، ، د بابا خانه

! مينه چي نه وي نو د ڙوند هيچ معنئ

نه پاتي کيري لکه چي په وجود کبني ساه
نه وي ، ،

د فريد په مخ د تذبذب تاثر اوس هم و

تپوس ئي اوکرو ، ، بابا جانه ! ستاسو

سره زما مينه ده ، ، دا ڙوند دے ؟ ، ،

، ، او ، ،

، ، دا کافي ده ؟ ، ، فريد ماشوم شاني

تپوس اوکرو او ودود صيب بي اختياره

اوندل ، ، د ميني باب ڊبر لوئه دے

کر

بچے! ، د ودود صېب د شفقت نه دکي
 لهجي کښي د جهان خواړه وو ، ودا د هېڅ
 یوې رشتې پوري محدوده نه ده ، د ميني
 هزار - - صد هزار رنګونه دي ، اړخونه
 دي ، دا آفاقې جذبه ده ، مينه د هر
 ذي روح سره پکار ده ، د هرڅه سره
 پکار ده ،

فرید د عادت مطابق لبر سوچ اوکړو او
 بیا ئې اووې ، خو شفیقے په ما بنې نه
 لګي باباجانه ! دا ژوند نه دے ؟ ،
 ودود صېب ډېر په مينه مسکے شو ، وو د
 هر رنجش ، هر خفگان او خوبني ناخوښي
 شاته څه عوامل ، څه خبری خامخا وي ، ،
 ، هغه د وفا سره شر کوي ، ،
 ، او وفا درباندي بنې لګي ؟ ،
 ، هغه زما ملګري ده ! ، فريد په
 مضبوطه لهجه کښي اووې او ودود صېب بي
 اختياره او خندل - ودود صېب د انساني
 مزاج او طبیعت په دغه اړخونو او
 باريکيو پوهېدو خو بیا هم هغه ضروري
 ګنل چې د حکمت دغه خواړه زیونو او
 ذهنونو ته بهر حال رسول پکار دي او
 هغه به دغه درس ورکولو ، ددغې اسماني
 جذبي ، ددغې لوئي نظرېي وضاحت به ئې
 کولو ، یواخي فريد ته نه بلکې خپلو
 تولو شاګردانو ته د تسلسل سره ، کوم
 چې په سٻاؤن سکول کښي د ودود صېب سره
 داخل وو او ودود صېب به په ډېر یقین
 سره دا خبره کوله چې د سٻاؤن سکول نه
 فارغ طالب علم به کرکه او نفترت زړه

کر

کبی نئه لری ، هغه به خپل چاپی برچل او
معاشري ته یوه نادره تحفه وي — ودود
صېب خپل ژوند سباون سکول ته وقف کړے
— ف

کر

سباون سکول د ودود صېب د ډېر خواهش
 با وجود هم په ریحان آباد کېښي ولی جور
 نئه شو ، دا یوه ئان له قىصه ده —
 ریحان آباد چې خومره لویه علاقه وه
 هومره پکېښي تعلیمي پسماندگي ډېره وه
 — ودود صېب غوبستل چې سباون سکول دلته
 قایم کري — ګل کلے هر خو که د ودود
 صېب آبائی علاقه وه خو چونکي يو خو
 ډېره وره او بل يو سکول نيم پکېښي
 ئه هم ، نو د ډېري آبادي او د تعلیمي
 سهولتونو د زيات کمي په سبب ئي د
 سکول جورو لو دپاره ریحان آباد زيات
 خوبن ئه — دلته د کروندي د پتو په شکل
 کېښي کافي زمکه وه چې د ودود صېب د
 مور بي بي په نوم وه — د ودود صېب
 مور د خپل مور پلار يکي يوه لور وه ،
 د هغوي نور اولاد نئه ئه ، هغوي خپل تول
 جائیداد د خپلي لور په نوم کمې ئه —
 ودود صېب چې تري اجازت او غوبستو نو
 خوشحاله شوه ، خپل بچي ته ئي ډېري
 دعاګانې ټکري ، ، خدائې دی کامياب کړه
 بچے ! دا خو ډېرہ بشء خبره ده — په
 ریحان آباد کېښي به ډیوه بله شي او
 ددې لؤئے نېک کار ثواب به زما مور او
 پلار ته هم رسی — بریالے شي زويه ! ، ،
 د ریحان آباد شپېتله في صده علاقه د
 سرور خان وه ، د زور او تعلقاتو ئي

کر

دا عالم ؤ چې د قامي او صوبائي
اسمبلی ممبران به ورته سلام ته راتلل
'، بلا پولیس افسران ئې تالي خت وو - د
ظلم قیصی ئې مشهوري خو وي خو چا به
له ویرې بشکاره وئیلے او کولے نه شوې
- د ریحان آباد د خلقو مثال د غلامانو
ؤ، د چا چې په دغه علاقه کښي لبره ډېره
زمکه وه د هغوي نه ئې جبراً د نشت په
بيعه اخستي او په خپله نامه اړولي وه
او د چا چې لا پاتي و ه نو دا وئيل به
زيات مناسب وي چې هغوي ته سرور خان لا
اوزگار نه ؤ -

ودود صېب د خپلو پتو په غاره غاره
ګرځیدو او اندازه ئې کوله چې د سکول
د جوړولو دپاره به کوم څائے زیات
مناسب وي، د هغه کچه لاري طرفته او که
نه بالکل آخر کښي د پاخه سړک سره
نیزدي - - - ! ودود صېب په هم
دغه سودا کښي بوخت ؤ چې د سرور خان
جيپ د کچه لاري نه په تيزى سره د پتي
طرف ته راتاؤ شو او د ودود صېب سره
بالکل نیزدي اودرېدو - دوه کسان شاته
سيت کښي سره د توپکو ناست وو - سرور
خان د درائیور سره اخوا سيت کښي ، په
اوړه کښي طماچه اچولي ، غزیدلے شان
ناست ؤ او ډېر په عجیبه نظر ئې ودود
صېب ته کتل -
، خان پخير رالئ ، ودود صېب مطمئنه
شان مسکا کښي اووې -

کر

،، و دوده ما اوریدلی دی چې دلته خئه
سکول مُول جوړوی،، د سرور خان په لهجه
کېښي د تکبر تول رنگونه شامل وو -
،، او خان - اراده خو مې ده ،، و دود
صېب په قلاره اووې ، و ددې خلقودپاره ،
دلته نیزدې ، د سکول ډېر زیات ضرورت
دے ،،

،، زما نه دی تپوس نه دے کمې ،، هم
هغه د غرور نه دکه لهجه وه -
،، د نیکی کار دے خان ، ستاسو مرسته
خو به خامخا وي ،، و دود صېب د سرور
خان په مدعه او اراده پوهېدو - سرور
خان خئه ساعت د و دود صېب طرف ته په بې
تاشره سترګو کاته بیا ئې د پتو د
سلسلې طرف ته گوته اوږده کړه ،،
و دوده ! دا ټوله علاقه زما ده ، گېړ
چاپېړه ، خواوې شا ، لري نیزدې —
ستا پتې شته دی خو یو خو ته د ګل کلي
ئې او بل ستا دغه پتې گوره تول زما
په زمکه کېښي راننو تلي دی - زما دا
خيال دے چې ستا نه ئې په بیعه واخلم
، په دی به درسره زه خئه وخت خبره کوم
، ته دی دا سکول بل چرته جوړ کړه ،،
خبره په و دود صېب انتهائی بدہ
اولکې ده خو ئان ئې قابو او ساتلو - د
هغه سره ددې خبرې احساس ټه چې دا وخت
د سرور خان سره خبره ورانول نوري
زیاتې مسئلي پېدا کولے شي -
،، تا ماته جواب رانه کړو ،، د سرور
خان لهجه سپوره وه

کر

،، زه به پري سوچ اوکدم ،، ودود صيپ
 په تحمل سره او وي
 ،، سوچونو کبني تاوان دے ودوده —
 سکولونه ، کتابونه دي بل خوا يوسه ،،
 سرور خان اوغرمبېدو او درائیور ته ئى
 د تلو اشاره اوکىرە — جىپ په تىزى سره
 حرڪت اوکىرو او خە ساعت پس په كچە لارە
 ، د پاخە سېك په لور په ڈوڙو کبني پت
 روان ئۇ —

ودود صيپ د صدمى په حالت کبني ئۇ — هغە
 ته اندازه وھ چى د سرور خان د
 رسامندى نه بغير سکول په ريحان آباد
 کبني جوړېدل او روانيېدل ناممکنە خبره
 ده — سرکاري اهلکاران ئى په موتىي کبني
 وو ، تر ډېرە برە برە پوري ئى لاس ئۇ —
 قانون خو په سرور خان باندي بيختي په
 تېپو ئۇ — — خو سباۋن سکول خو د
 ودود صيپ خوب ئۇ ، هغە خپلۇ خلقۇ ته
 خە خواړه پېرزو کول غوشتل ، خو په
 لارە کبني داسې خنڌ پېدا شو چى هغە ئى
 د لوئى صدمى سره مخ کمو — مور بى بى
 ئى تسلی ورکرە ،، ولې بچە ! دنيا خە
 ورانە خونە ده — يو ريحان آباد خو
 نە دے — خپل کلى کبني ئى جور کرە — گل
 کلى کبني ! خوشبو چا قېد کرە ده ، تە
 پل خو پورته کرە او بىا گورە چى ددى
 خواړه تر کومه پوري رسى ،،

کر

،، موري خو - - - - -
،، نه بچے ! د حکمت لمن مئ پرپردہ -
د ماتيدو نه يو قدم په شا تلل دېر بنه
وي - د جھالت مقابله په علم او حکمت
پکار ده ،

د ودود صېب زړه خبره او منله او د
ريحان آباد نه تقریباً پنځوس شپیتله
میله لري د هغه خپل کلي ، ګل کلي کښي
د سباءون سکول بنیاد کیښوده شو -

ودود صېب به خدائے خبر چې واده کله
کولو خو د مور بي بي خواهش ئي ټ چې
کور ته دي دغه خوشحالی زر نه زر راشي
او دا خه ، خپله اينګور ئي هم خوبه
کړي وه - د ودود صېب د تپوس نه بغیر
د افضل لالا لور - سکینه

!

دا جيني ئي د ماشومتوب نه خوبه وه -
ورته به ئي اکثر وي

،، تا به ودود ته کوم ،، او هغې کم
کو جيني به زر سرتیت کړو او اوس خو
ئي خبره هم تقریباً پخه کړي وه - ودود
صېب د مور بي بي په خوشحالی خوشحال ټ
، بل د هغې صحت هم دېر روغ نه ټ او د
ودود صېب دي طرف ته خاص فکر ټ نو د
انکار يا د نور تاخیر خو سوال نه
پېدا کېدو -

ودود صېب د تول کلي د سترګو تور ټ ،
واده ئي په سادګي سره کول غوښتل خو د
کلي خلقو خو داسي مستي جوړه کړه چې د
هغه نه ئي دوه درې خطا کړل - دا

کر

دمامي ، دا گډاگانۍ ، تاخ توخ ګو چې
 دده د مزاج برخه نه وو خود يارانو
 دوستانو او د کلي دخلقو د بې کچه
 ميني وړاندې ئې وسله کيښو - هغه ددي
 خبرې قائل ؤ چې د ميني په هر حال کښي
 قدر پکار دے - ملګري به چې ورپوري
 کلك شول نو دې به هم په ګدا ور اووتو
 - دا بيله خبره چې چل به بيختي نه
 ورتلو د ، داسي ګرم تندګ تکور دې په
 حجره کښي ، په مصدقه ئې - - - په
 حجره کښي موجود ټولو همزولو او
 کشرانو ګوته ګرمه ساتلي وه - چې هله
 ګله به کله ډېره زياته شوه نو ودود
 صېب به سر اونیولو او او به ئې خندل -
 هلتہ په کور کښي زنانه ؤ د مور بي بي
 نه کلهم واک اخستې ؤ، جينکو به چې
 د ولکے وهلو نو خنې به د مور بي بي نه
 چاپېږي شوي ،
 ، ، ته به هم زمونږ سره ګډاپېږي ،
 ، ، هلكو دا زما د ګډاگانو عمر خو نه
 دې - ما پريبدئ چې د مېلمنو خيال
 او ساتم ، ،
 ، ، داسي دې چرته پرېبردو ، مېلمانه
 هيچر ته نه ئې ،
 مور بي بي به چې مجبوره شوه نو هسي
 به ئې ورسره لاسونه داسي پورته شان
 کړل خو په دي ئې خلاصه چرته کېدو -
 ، ، بشه خه مونږ ته ودود لالا را او غواړه
 ، ، یوې جيني په هو کښي لاس او ګډولو -

کر

،، گوره هغه حجره کبني د مېلمنو سره
 دے ،،
 ،، را اوئي غواړه ،، رعايت نه ملاوې د
 مور بي بي نور خه کړي وے - یو ماشوم
 ئې چې ورپسي واستولو نو ايله ئې خلاصې
 نصيب شو - ودود صېب چې راغه نو جينکو
 هغه خپله ګېره کبني واخستو -
 ،، ودود لالا زمونبر متائي کومه ده ؟ ،،
 ،، زمونبر تحفه ودود لالا ،،
 دولکے غږيدو ، شور ټ نو خبرې ئې په
 زوره زوره کولي -
 ،، ما ته زما د خویندو هر فرمایش
 منظور دے ،،
 ،، بنه سوچ اوکئ ودود لالا ! ،، یوې
 جينى په شرات سره اووې
 ،، ما خپله خبره اوکړه ،، ودود صېب
 مسکا کبني اووې ،، حکم کوي ،،
 ،، پخه ؟ ،،
 ،، پخه ! ،،
 ،، مونبر ته به ګډيږي ودود لالا - دلته
 ، دولکي ته ،، یوې بلي جينى اووې ،
 اوس د ودود صېب وار خطا شو ، دا خو
 ئې په خیال ګمان کبني هم نه و ه چې
 د اسي فرمائش به تري کيږي - تولي
 جينکي مسکي مسکي کيدلې او د ودود صېب
 اطمینان زير زبر کېدو - - - وار خطا
 وار خطا ئې اووې ،
 ،، نه - - - نه دا خو خه خبره نه
 شوه - - - تاسو - - - ،

کر

،، ولی نئه شوہ خبره ،، د ودود صیب
 خبره پری کمے شوہ ،، ژبه دی کمی ۵۵ ،
 انکار منکار دی نئه چلییری ،،
 په دی سخته مرحله کبھی د ودود صیب ذهن
 په تیزی سره کار کولو ، د تیپنستی لار
 ئی کتلہ خو داسی معمولی حصار کبھی خو
 نئه ۽ راگیبر چی دومره په اسانه ئی خان
 خلاص کمے وے، لچک ضروري ۽ -
 ،، بنہ خہ تیک ده ، خو تاسو یو ادخ ته
 خو شئ کنه ، داسی خنگہ گلبدے شم ،،
 او هم دلتہ د جینکو په عقل واوری
 اووریدی - - - ودود صیب ته چی خنگہ
 لارہ د یو طرف نه صفا شوہ نو دوہ خپلی
 او دوہ پردی - - - دومره په تیزی سره
 ئی د دروازی په لور ټوب کرو چی چا ته
 د پوهیدلو هدو موقع ملاؤ نئه شوہ -
 ودود صیب په ستنه خو نه شو کتلے هغۂ
 ته دا وخت صرف دروازہ بسکاریده البتہ
 په خپل شا ئی یوه لویه او بلند آهنگه
 خندا ضرور واوریده چی ئی ورسہ دا
 وخت هیخ سروکار نئه ۽ -

مور بی بی ڈبرہ خوشحاله وہ - د خپلی
 اینگور نه خو خاریده - بیا بیا به ئی
 په تندي شکل کرہ او ڈبری دعاگانی به
 ئی ورتہ اوکری - نن بیا په کور کبھی د
 سپیلنو ڈُوزہ خته - ودود صیب اوخندل

کر

،، مور جاني ! د سېپلنو قحط به رائي
 په وطن کبني ،
 ،، دا بد نظر په شا کوي — دا کله نه
 ختميري ،، د مور بي بي جواب ئ —
 ،، خو د خو ورخونه ئي دودېدل دېر
 زيات شوي نه دي ؟ ،، ودود صېب مُسکي
 مُسکي د سترگو په کونجونو کبني د سکيني
 طرف ته اوکتل —
 ،، ولی نه ! زما کور دې خدائى د بد
 نظر نه اوساتي ، سکينه بچى مى دى
 خدائى دنظره نه كري ،، مور بي
 بي دېر په مىنە
 ا وو ي —
 ،، دا غوا ؟ ،، ودود صېب خان داسى
 حېران غوندي کړو — د ودود صېب په
 خبره سکيني سر تیت کړو او مُسکي غوندي
 شوه — هغه د ودود صېب د مىنې په دغه
 انداز پوهېدہ —
 ،، نه — نه ،، د مور بي بي په
 لهجه کبني ناز ئ ،، د سکيني خو ثانى
 نشته ، زما خو پري کور جنت دے ،،
 ،، خبرى نه ورخي موري ،، د ودود صېب
 په لهجه کبني هم هغسي شوخي وه —
 ،، سکينه په زړه ګوره او په زړه ئي
 اوره ،، مور بي بي په دېر باور سره
 ا وو ي
 ،، زما انتخاب دومره معمولي نه شي
 کېدے ،،
 د سکيني په راتلو سره کور کبني بشکلے
 بدلون راغلے ئ !

کر

په سباون سکول کېي د تعمیراتي کار او
 زیبائش او آرائش د تکمیل با وجود هم
 چې لا تدریسي عمل شروع شوئ نه ئو د
 هغې لویه وجه دا وه چې لا د سکول
 ستاف نیمگړئ ئو ، ودود صېب د نظر او
 نظریي خاوندان لټول — هسي خو به هره
 ورځ ګنډ شمېر کسان د انټرويو دپاره
 راغله خو د ودود صېب د ژوري پوهې
 لرونکي او په زړه او ذهن صحت مند
 کسان پکار وو نو انتخاب به پکېي په
 مشکل د یو کس نیم اوشو — د تاخیر سره
 سهی خو بالآخر دغه مرحله هم ترسره شوه
 — اوس د ودود صېب د خوبې او معیار
 مطابق ستاف کار کولو ته موجود ئو —
 سباون سکول په دوؤ حصو ويشه شوئ ئو —
 یوه حصه د پرائمری وه ، تر خلورمه
 پوري چې پکېي هلکانو او جينکو به یو
 خائے سبق وئيلو ، د هغې دپاره د
 زنانه ستاف انتخاب شوئ ئو ، دا خانله
 حصه او د پینځم جماعت نه واخله تر
 لسمه پوري صرف هلکان وواودهغوي دپاره
 ستاف هم نارينه ئو —
 د ودود صېب نظریه وه چې د ماشومانو
 خبره جُدا ده ، هغوي بيختي سېيځلي وي ،
 زironه ذهنونه ئې د هر قسم آلائش نه
 پاک او بالا وي خو عاقل بالغ جينکي او
 هلکان چې ګډ تعلیم حاصلوي نو دا د

کر

خودکشی نه علاوه نور هیچ نه دی او بیا
— با الخصوص په داسې معاشره کښې خو
مخلوط تعلیم بیخی زهر دے چرته چې د
مادیت پرستی زور وي ، کردار سازی د
نشت برابره وي ، اخلاقی بیماری زیاتي
وي او د تحفظ احساس په سلکو وي — هن
! دا بیله خبره که خوک د خپلو اسلامي
او پښتنی اقدارو نه لاسونه وینځلو ته
تیار وي —
میتنګ شروع ئ ، ودود صېب د خپلو خبرو
په دوران کښې د خپل ټول ستاف نه
مختلف تپوسونه هم کول ، د هغوي نظر
به ئې هم غوبستو —
،، خو بھرحال داخوب ریستیاکول یو
لويه چیلنځ ضرور دے ،
ودود صېب د خپلو خبرو په آخر کښې
او وي
،، مونبر دا چیلنځ قبلو سر ! ،، عدیل
په سنجیدګی سره او وي ، په دغه حواله
زمونبر ذمه واري دومره لويه او ډېري
دي چې زه گنېم چې زمونبر سره د دمي
کنجائش بیخی نشه ،
،، سر د احساس خبره ده ،، فېضان او وي
،، زمونبر د نړۍ د قامونو سره سیالي
ډېره نیمکړي ده او زمونبر سره تر ټولو
اهم آپشن هم دغه دے چې مونبر خپل را
روان نسل د علم او هنر په کالوښائسته
کړو او د سیالي دغه لويه جنګ ته ئې
تیارکړو ،

کر

فی میل ستاف په خپل سائید ناست ؤ —
مس عائشه اووی ،، سر! دومره گرانه هم
نئه ده خو عزم پکار دے — مونبر به
بریالی کیبوو خو که د خپل نوي کھول
سوج او فکر ته د آگھی او ادراک وسله
ورکرو ،،
مس بسکلا اووی ،، مونبر د خپل اولس
محرومی نئه شو لیدے سر! مونبر پُر عزم
یو ،،

هر چا خپل خپل اظهار کولو — د ودود
صېب په مخ مسکا وه ، په سترگو کېنى ئې
يو بساغلے يقین خلیدو — گویا شو ، زء
فخر کوم چې ماته خدائے ستاسو په شان
ښکلے ټیم راکړے دے — دا صحیح خبره ده
د یو ماشوم د شخصیت په جوړولو او
ساژولو کېنى د استاد کردار د هر چا نه
لوئے وي — د مور پلار نه هم — او مونبر
به خپل دغه کردار لوبوو د یوې بې او
مثالی معاشرې د تشکیل دپاره ، تر
خوچې مونبر ساه اخلو ، خو چې مونبر
ژوندي
یو ،،
میتذگ تر کافي وخت جاري ؤ !

د مور بي بي انتقال د ودود صېب دپاره
لویه صدمه وه — خو ورئي خو بېخي گنځ
سُنځ ؤ — دنیا ورته خله داسي ورانه
ورانه غوندي بشکاريده — د سباؤن سکول

کر

ستاف چې ودود صېب به ورتہ د احساس
 ملګري وئيل ، هغوي ئې هم غم غلط نئه
 کړے شو - خله ورځي پس چې لبر په خود
 کېښي شو او کومه ورومبۍ خبره ئې محسوس
 کړه او ورتہ خوشحاله شو هغه دا و چې
 د کور معمولات بيختي نئه وو بدل ، هغه
 معمولات کوم چې ئې د مور بي بي سره
 ژوندي وو په هغو کېښي ليره هم تبدیلي
 نئه و ډ راغلي نو لکه چې سترګي ئې
 او غږيدي ، سکيني ته ئې اوکتل ودود
 صېب په اول خل دومره په شدت سره
 سکينه محسوس کړه - د مور بي بي خبره
 ئې د احساس په جهان کېښي انگازه
 انگازه شوه -

،، سکينه په زړه ګوره او په زړه ئې
 اوره - زما انتخاب دومره معمولي نه
 شي کېډي ، ،
 نور خو لا خله چې سکيني به اوس مونځ هم
 په هغه جانماز کولو کوم چې د مور بي
 بي ټه - سکينه خو به ورتہ هر ساعت لاس
 په نامه ولاړه وه خو ودود صېب په غم
 کېښي دومره ډوب ټه چې دا هر خله ورتہ نه
 بشکاريدل - خو اوس - - - - !
 سکيني ته ئې ډېر په مینه اووې ، ،
 سکيني ! ما خو ګنل جور ته ریشتیا غوا
 ئې ، ،
 سکينه د خپل عادت مطابق مسکی شوه ،
 سترګي ئې ورپورته کړي ، هغه خوشحاله
 شوه - د مور بي بي د وفات نه پس نن

کر

ولهومبی ورخ و ھ چې د ودود صېب په مخ د
ژوند رنگونه خواره وو -
،، زه د خپل خدائے ڈېر شکر گزار بم
سکیني ! چې ماته ئې ستا په شان د
ژوند ملګري راکړه ،
د سکیني په زړه کښي لکه د ټول عمر
خوشحالی په یوه لمحه کښي راجمع شوه -
هغې ته بس د خپل خاوند ، د خپل مجازي
خدائے هم دغه رضا پکار وه -
،، او هن ! ته ماته دا نوم ولی نه
اخلي ؟ ،، ودود صېب هسي تندے داسي
تريو شاني کدو -
،، بسخه خپل خاوند ته نوم اخلي ؟ ،،
سکیني په قلاره اووې
،، اوه — — — ،، ودود صېب بي
اختياره اوخندل ،، ولې نه ! دې کښي
خئه عېب خو نشته - پخوانو بشو به نه
اخستل ! ،
،، داوضاحت خو هم اوکرئ کنه چې ولې
به ئې نه اخستل؟ ،، سکينه مسکى شوه -
،، اووس هم ڈېرې بسخې د خپل خاوند نوم
نه اخلي ،
،، ام م م — — — ،، ودودو صېب
خان ناجانه غوندي کدو ،، تاته به پته
وي ، زه خونه يم خبر ،
،، بي ادبى کښي راخي ،، سکیني ورو
شاني اووې
،، دا بي ادبى منظوره ده - ستا د
خولي نه خپل نوم اوږيدل غواړم ، ماته
بنه لکي ،

کر

سکینه په سوچ کښی شوه ، ، تشن نوم خو
 درته نه شم اخستے - گرانه ده ، ،
 ، ، لکی ورپوری تمل غواړي ؟ ، ،
 ، ، او ، ،
 ، ، یعنی ؟ ، ،
 ، ، ودود صېب به درته وايم ، ، د نامي
 د اخستو سره د سکیني په سترګو کښي د
 بناست بلا رنگونو برپېښنا اوکړه -
 ، ، هم - - - دا هم بئه ده ، ، ودود
 صېب سکیني ته په غور کتل - په لهجه
 کښي ئي شوخي او شرات ؤ ، ، یو حل بيا
 او واييه ، ،
 د سکیني په مخ د حیا سُرخی خوره شوه د
 بناست او حیا د رنگونو ډکي سترګي ئي
 ورو شان ورپورته کړي ، ورو شان ئي
 او وي
 ، ، ودود صېب ، ،
 د ودود صېب د محسوساتو جهان کښي خئه
 جنتي شان کېف خور ؤ - د خپل وجود
 دشته والي یو دلربا احساس ؤ !

ابتداء کښي ، سکول کښي د ماشومانو
 تعداد کم ؤ خو اوس د خواو شا د کليو
 نه هم خلقو خپل بچي په سباؤن سکول
 کښي د داخلی دپاره راوستل - سباؤن
 سکول کښي د ماشومانو د غیر حاضري شرح
 د نشت برابر وه - ودود صېب په دي
 خبره مطمئن او خوشحاله ؤ چې د

کر

ماشومانو زرہ دلته لگي او دا ددي
خبری ثبوت ؤ چې د هغوي استاذان خپلي
ذمه واري په بنه توګه ترسره کوي —
سباؤن سکول کبني مستحق ماشومانو ته
يونيفارم او کتابونه وغیره مفت
ملاويدل او فيس به ئي هم معاف ؤ —
نن د کلي د لوبي جرگه باز اکبر کاكا
سره خه مشران نور هم سکول ته په چکر
راغلي وو —

اکبر کاكا خندل ، ، زما نمسے خو زما
نه داسي داسي تپوسونه کوي چې حيران
شم ورته — — کله کله خو ئي راسره
جواب هم نه وي ، ،
ودود صېب مُسکے شو ، ، دا خو ابتدا ده
اکبر کاكا ! مخکنې گورئ ، او جواب خو
د هر سوال خامخا وي البته داسي اکثر
کيږي چې مونبر ځنبي حقيقتونو ته سترګي
غړول نه غواړو ، مونبر د خپلو رسمونو
رواجونو او بلا دېرو خرافاتو غلامان یو
چې په سوب ئي زمونبر اجتماعي ارتقاء
هم سره ده نو مونبر د خپلو غفلتونو او
کوتاهيو په وجه با وجود ددي چې زمونبر
سره ئي بنه جاج او جواب وي ، د خپل
نوی کهول د سوال د جواب نه یو ، ،
د اکبرکاكا جرگه باز طبیعت ؤ — غلے
کله پاتي کېدے شو خو دلته خو ورسره
ماتي نه وي — — خبر لوخي ئي دلته د
سپیده بریکرو سره مخ وه — خو خه خو به
ئي خامخا وئيل ، په بېره ئي لاس
اووهلوو ، تعلیم دېر بنه شے دے ،

کر

،، تعلیم رنا ده اکبر کاکا ! دا د
وگدو او قامونو دپاره بینائي
ده ، ترقی ده ، سیالی ده — دا چي نئه
وي نو هر خوا تورتم دے — لوئے تورتم
،،

کل شان للا سر او خوختلو ،، او ! هم دا
حقیقت دے — خو کله به وي چي زمونږ
دغه ارمان پوره شي ! ،،

ساده خلق په ساده خبرو پوهیري — ودود
صېب او خنډل ،، للا ! یوې بشخي د بلي
 بشخي نه تپوس او کدو چي خوري دا لښکر
خئه ته وائی ؟ نو هغې ورته او ووې چې
ستا خاوند او زما خاوند چې سره یو شي
نو هم دي ته لښکر وائی — — مونږ
که نن هم خپله خپله برخه ايمانداري د
خپل چاپېرچل د سینګار دپاره ګډه کړو
خواهشات کم کړو او د خپلو بچو په لاس
کښې کتاب ورکړو نو زمونږ تول
ارمانونه به پوره کېږي ،،

،، خو وخت به دېر غواړي ،، اکبر کاکا
اووې

،، زمونږ غفلتونه هم د مودو مودو نه
دي اکبر کاکا ! ،، ودود صېب او ووې ،،
په یوه ورڅه کښې هېڅ هم نئه بدليږي —
وخت خامخا پکار وي خو د رنا د خوريدو
يو خوشحالوئنکے احساس د هغه تول عمل
په دوران کښې بهر حال ضرور موجود وي
کوم چې د وګرو د توان د زياتولو سبب

کر

جو دیبری او د منزل غیری ته پری رسیده
اسانیبری - ،
 حاجی ارسلان چې تر او سه خاموش ناست و
، گویا شو ، زه خو دېر نه پوهیروم
بچے ! خو دا پوهیروم چې ستا خبری دېری
بنې دی ، زه د خپل نمسي ددې خبری سره
هم اختلاف نه لرم چې ماته وائی چې
بابا خه بې مالګي ژوند دې تېر کمې دے
چې سبق دې نه دے وئیلے - مونبو به
دعادرته کوؤ ،
، ستاسو مرسته هم پکار ده حاجی صېب
! ، ودود صېب ورته مسکا کښي او وې ،
د خپلو بچو د خپل نوي نسل په لاس کښي
د کتاب او قلم ورکولو په مشن کښي
تاسو دېر لوئے کردار لوبولے شئ -
تاسو مشران یئ ، ستاسو خبره ، ستاسو
کوشش دېر زیات اهمیت لري ،
د چائی خپلو په دوران کښي هم دېری
خبری د بحث لاندې راغلي !

د افسر خان د مرگ خبر د ریحان آباد د
خلقو دپاره دېر بد خبر و - ریحان
آباد مراوے مراوے و - افسر خان د
سرور خان کشر ورور و خو د هغه نه
بیخی بدل و - بیخی جدا - طبیعت کښي
ئي نرمي وه او هر ممکن کوشش به ئي دا
و چې د ریحان آباد خلق د سرور خان د
عتاب او ظلم نه بچ وي - افسر خان به

کر

د ریحان آباد خلقو ته د لاسه ورکوله ،
 د سرور خان په ظلم زور به ئې تري
 معافي غوبته - د هغوي سره به
 کېنىستو پاسيدو، غم شادى كېنى به ئې
 شريکي دو - سرور خان د هغه دغه
 عادتونو ته په بنه نظر نه كتل خو خه
 ئې كرمي وے - كشر خان فطرتاً هم داسي و
 په دې حقله ئې د چا خبره نه اوريده -
 د افسر خان مرگ خنگه او په كومو حالا
 تو كېنى او شو ددي هيچا ته پته اونه
 لگيده - صرف زورے خبر و چا چي د سرور
 خان په حكم كشر خان ته په شودو كېنى
 زهر ورکرمي وو او بيا ليري ورخى پس
 سرور خان د زوري كار هم تمام كرو -
 او س د خپل دغه جرم صرف سرور خان ته
 پته وه او بس !

مياشت نيمه پس د افسر خان واده و -
 افسر خان په دې خبره دېر خفه و چي
 سرور خان په ریحان آباد كېنى سكول
 جوريدو ته ولې پري نه شوؤ - هغه به د
 سرور خان په سوج او نظر حيران هم و
 او پرېشان هم - ورتە ئې او وي ، خان
 لا ! تاسو ته پري خه تکليف دے كه
 سكول دلته جور شى ؟ ، ،
 ، ، ستا عقل لا خام دے افسر خانه ! ، ،
 سرور خان ورتە برند اوكتل ، ، ددي
 خلقو به ژبه اوشي ، سترگى به ئې اوشي
 - - بيا به درته لاس په تندى نه يردى ،
 بيا دې خاني لاره ، ،

کر

،، عزت خو هغه وي خان لالا چي د چا په
زمه کبني د چا دپاره وي - ظلم او
زياتے خوکرکه او نفترت په زironو کبني
پېدا کوي، ،

،، آه ، ها - ها ، سرور خان
متکبرانه خندا اوکره ،، زور دي مئه
هيريره افسر خانه ! خوبونه مئه وينه -
د زironو زمانی لاري - دغه زمکه خو به
يوه ورخ ودود په ما پخپله خرخوي - بنه
په خوبنه - خو بس دومره ۵۵ چي نن ئي
خوبني ته مئه پرپرده - داسي
خوبني ته چي په دغه زمکه ئي ورسه پبني
كلکيري، ،

د افسر خان طبیعت او مزاج بیخي بدل و
- خبره پري بنه اونه لگیده - ،، فیصلی
خو دبره نه کيري خان لالا - تاسو دا
ولي هیروئ، ، د سرور خان په مخ د
ناگواری يورنگ خريکه اوکره - دېر په
ژور نظر ئي کشر خان ته اوکتل - دغه
وخت و چي سرور خان او ويريدو - د خپل
زوئے دلاور خان په خانى - چي لا هلك و
خو خوبونه ئي ورته دېر لوئے لوئے
ليدل - د سرور خان په فطرت کبني
كمينگي پوره پوره شامله وه - د افسر
خان د واده د تياريو د شروع كېدو سره
سرور خان خە داسي نامعلومه شان بى
چيني محسوسوله او داسي نوري دېري
مبهم مبهم شان خبرى، چي په زمه او
ذهن کبني به ئي پتىدي او بىكاره كيدي
خو دا هر خە بى ربطه او بى عنوانه وو

کر

، سرور خان خپلو دغۇ كېفيتونو تە خە
نامە او معنى نە شوھ ورکولە - خو بھر
حال ھەنھە ھەنخە د وخت سرە سرە د مربوط
كېيدو پە لور روان وو او نن د سرور
خان شيطاني ذهن پە دى خبرە صفا شو چى
ھەنھە غوايمى - كىش خان د خپل خان لالا
د اندرۇنى كىشمكىش نە بى نيازە پە صوفە
كېنى دەدە وهلى ، بىكلى بىكلى ناست ئە - د
سرور خان دننە د غلاظتونو بدبۇ پە
خورپىدو وە - ھەنھە تە اوس پە تۈل رىحان
آباد كېنى د لارى خند افسر خان
بىكاريدو ، د افسر خان وجود د سرور خان
پە زىۋە او ذهن كېنى موجود د دلاور خان
د خانى تصور مجروح كولو ، دغە لمحو
كېنى ئى فيصلە اوکىرە ، سرور خان دېر
پە خاموشى سرە د كىمرى نە بھر اوتۇ -

زورى د سرور خان خامى ملازم ئە - د دېرۇ
جرمۇنو ، ظلمونو ئى شرىك او راز دار
ئە خو پە دى خبرە خو بىخى اوبورنىيدو -
پە حىرانى سرە ئى مشر خان تە اوكتىل ،
شۇندى ئى اورپىدى ، خان - - - - !
,

، خولە بىند زورىيە ، سرور خان
اوغرمبىدو ، خە ، ورخە ، كار نن نن
خلاص غوايم ، زورى خە وئيل غوبىتل خو سرور خان
وراندى تېرى شوئ ئە -

کر

زورے عادی مجرم ؤ او د سرور خان سره
نیزدی هم ئکه ؤ چې هغه به تري کارونه
د هم دې نوعیت اخستل — د زوري زړه د
کابني ؤ — خون خرابه ، قتل ، وهل تکول
د معمول د کارونو په شان ورته اسان
وو — ضمير ئې مرد ؤ خو په دې خبره
اوبوړنیدو ، خو په دې هم پوهېدو چې د
انکار انجام خله کېدے شي ، تور زړه ئې
د تور عمل دپاره اجازت ورکړو ، خپله
بقا او غرض ئې په هر سوچ باندي مقدم
اوګرڅولو ، زوري ته پته وه چې د افسر
خان کمرې ته د شودو ګلاس د کچن نه خله
وخت خي — هغه ژوند کشه ګولی د زوري
په موټي کښي بند وه کومه چې د افسر
خان دپاره وه — کومه چې اوس اوس سرور
خان ورکړي وه —

بله ورئ تول ریحان آباد کښي د افسر
خان د مرگ غوغا وه ، د ریحان آباد د
خلقو خو د اميده دیوه مره شوه — د
افسر خان د مرگ د خبر په اوريدو به
خلقو ډېر په غم او حسرت سره یو بل ته
اوكتل او د اندېښنو او ویرې سیوري
به ئې په ستړګو کښي نور هم سیوا شول

— د افسر خان آخری رسومات ستره د رسیدو
سره سره زورے هم دمینځ نه غائب شو —
سرورخان دومره کم عقل خونه ؤ چې —
—!

اوس د زوري په خائې بل کس د سرور خان
د ظلم او جبر د معاملاتو امام ؤ — تاؤ

کر

تاو بربتونه ، سري سري سترگي ، بد
رنگ او بي مالگي مخ -
خپل نوم ئى چي هر خه ئ خو په مالگين
مشهور ئ !

کور ته ماشوم خه راغے چي ودود صيб خو
د خوشحالى نه په جامو كېنى نه خائيدو
- بيابيا به ئى په غېر كېنى واخستو ،
په زړه پوري به ئى جوخت اونيوو ، بکل
به ئى کړو - خه په اجنبى غوندي ژبه
كېنى به ئى ورسره خبرى هم کولي چي
ودود صيб به ورباندي خپله هم نه
پوهېدو او نه به ئى بېرته عين هغسى
تکرارولے شوي البته ماشوم به مسکے
ضرور شو ورته ، پېشى لاسونه به ئى
او وهل - خه وو خود ميني زور ئ چي
ودود صيب به ئى له دېره فرطه د خپلي
ژبي ، لفظونو ، تکيو له حده د اظهار
او بيان خه غير واضح جهان ته ور
ا و تو چي د معنى جامه شايد ودود صيب
پخپله هم نه شوه ور او غوسته ، خونه -
- ماشوم پري لکه چي پوهېدو - په خپلي
ولري وري مُسکا او د پېشى لاسونو په
والهانه حرکاتو به ئى خپل رد عمل بيا
بيا خرگندولو او ودود صيب به چي د
خپلي مبهم ژبي پذيرائي اوليده نو نور
به هم ورته په اګرم بګرم سر شو -

کر

نومونه ئې پېرى تقرىباً يو درجن بدل
رابدل كېل - د گلونو سره نسبت لرونكى
نومونه ، د بادشاھانو نومونه ، خو
بيا بيا به ئې سر او خوئولو -
،، نه - نه كنه - خە بله نامه - زما
د بچى پە شان بىكلى نامه - زما د بچى
سره سمه نامه ، ،

سکينى به د ودود صىب ددى ۋولو
كىفييتونو پە مىنە نندارە كولە - ورتە
مۇسى شوه ،، چرتە د پالوان نوم خوبىن
كىرىئ ورتە - دا دومەرە كۇشتى چى ورسە
تاسو ددى عمر نه كوى نو خامخا به ترى
پالوان جومىبىي ، ،
ودود صىب ماشوم پە دواiro لاسونو كېنى د
سر د پاسە اوچت كرو ،، پالوان خو به
ترى خامخا جومىبىي خو كۇشتى به ددى تور
نظام سره كوي د انسان سره نه ، ،
سکينى او خندل ،، تاسو ورتە د اوسمە نه
دغە خە بنايى - - - تاسو ھم - - -
- لا خو ماشوم دے - - - لا خو ئې خبرى
كول ھم نە دى
زدە ، ،

ودود صىب ماشوم پە خانگو كېنى دېر پە
قلارە واچولو او خانگو تە ئې تال
وركىدو - ،، خبرى بە ھم زدە كېرى ، ،
ودود صىب پە خېل مخصوص انداز كېنى
اووي ،، د دنیا پە دېر و گرانو گرانو
كارونو كېنى يو گرانان كار خبرى كول ھم
دے - سکينى ! كەمە لار ، كوم سبق چى يو
چا تە د هەنە د عمر پە ابتداء كېنى

کر

اوبنودلے شي - هغه د هغه د عمر په هر
پډاؤ مل ملگرے وي ، هغه ئې بنیاد وي
او بنئه بنیاد د اعلی ترین تعمیر ضامن
وي - پزورش او لار بسوندنه د عمر په
باقی حصو کېنى هم سودمندە وي خو په
ابتدا کېنى خو چې خومره دېرە
اوکىمە

شي هومره بنئه د د د

سکينه د ودود صېب خبرو ته په مينه
غور غور وه او د خپل عادت مطابق ورته
مسکى مسکى وه - ودود صېب ماشوم د
خانگونه را اوچت کړو اوو د سکيني
غېږي ته ئې اوسپارلو -

، د مور غېړو د هر ماشوم اولنى
درسگاه وي - د هم دلته نه يو ماشوم د
ژوند دپاره ، د امتحانونو نه ډک ژوند
دپاره ابتدائی حرارت او آکسيجن اخلي
- په هر وګړي د خپلې معاشرې ، خپل
چاپېرچل په مختلفو حوالو حق او قرض
وي - د هر وګړي فرض دے چې خپل بچي ،
خپل نوئ کهول خپل چاپېرچل ته د شائست
د تحفي په طور وړاندې کړي ،

، زما خو به کوشش وي چې ستاسو نه
زده کرم او ده ته ئې اوښایم ، سکيني
اووي ، خو خیال مو دے - - -
د اسي خو به تر اوسه چرته هم نه وي
شوي چې د يو ماشوم دي هره ورڅ يوه
نوې نامه وي - ،
ودود صېب بي واره اوخندل ، او ، دا
خو ده - دا مينه هم خڅه عجيبة شے دے -

کر

اوس ، نوم مې ورلہ نئه خوبنېبری - تا
ورته خوبن کمے دے ؟ ، ، او ،
، ، خه بئه ده - زؤ به د کړاؤ نه خلاص
شم - خئه نوم دی خوبن کمے ؟ ، ، په یو شرط ! ،
، ، ام - - - هم - - - ودود صېب
په شوخي سره سکيني ته اوکتل ، ، خه
تیک ده - اووايه ، ، هم هغه به ئې نامه وي - بدلوي به
ئې نه ، ، خوبنه مې ده ، ، ودود صېب مُسکے شو -
، ، زما د بچي به فريد نامه وي ، ، فريد ، ، ودود صېب پُر خيال انداز
کښي اووي ، ، فريد - فرييد - فرييد - هم
م م م - - - تیک ده ! ، ، د نومونو د بدليدو رابدليدو سلسه
بند شوه - ماشوم ته نوم خوبن کمے شو -
فريد - خو ودود صېب به ورسره هغه د
پيريانو په ژبه کښي خبری اوس هم کولي
او داسي د ماشومانو په شان چې د خپل
عادت نه خلاف به ورته سکينه هم د خند
نه شنه شوه ! !

کلاس کښي د ، ، خودي ، ، په موضوع د
ودود صېب لکچر جاري ؤ -
، ، - - - - او دغه جوهر ،
دغه حکمت هر کله چې وګرو یا قامونو
ته حاصل وي نو د مقام په بلندی کښي

کر

شک نئه پاتی کييري - بل ته اسره کول ،
نورو ته پسخېدل ، لالج دراصل د خپل
حمیت او غیرت د سودا کولو برابر وي -
خودي مونير ته د محنت او جهد مسلسل
لاري نئه صرف بشائي بلکي اسانوي ئى هم -
په دېرو اسانو لفظونو کېنى تاسو ته
مثال درکوم - زمونبر په پېتنە معاشرە
کېنى په يو خېز پسى زمونبر خلق خپلي
تولى توانيي خپله توله انرجي خرج
کوي او دېر خلق خو په دغه باب کېنى د
جائز او ناجائز عمل خيال هم نئه ساتي
- تاسو ته پته ده چي زئه خە يادوم ؟
،

ودود صېب د خە ساعت دپاره غلى شو -
په تول کلاس ئى يو نظر واقولو - تول
کلاس خاموش ؤ ، همه تن گوش ؤ -
، سياли ، ودود صېب بيا گويَا شو ،
خو زمونبر سياли زمونبر د سماجي او
معاشرتىي ضرورتونو ، رسم و رواج ، دود
دستور او جهل عظيم د اثر نه کله هم
ازاده نئه شوه - مونبر کله هم د خپل
ذات د سحر نه اونئه وڭو - مونبر کله هم
اعلى انساني اقدار او عادتونه خپل نئه
کېل - مونبر کله هم خپل بل ورور ته د
ورور په سترگە اونئه کتل - مونبر کله
هم شعوري طور د رنا په لور د تلو هڅه
اونئه کړه - - - - بنه - اوس هم دغه
سياли چي مونبر ورتە خپل تول ژوند وقف
کېل دے - لبر Changes پکېنى کوؤ - خئه
پکېنى Add کوؤ او خئه تري او باسو نو د

کر

،، خودی،، یو د اسې بىكلى او سېیخلى
 شكل ترى سازىبىي چى ھم پرى مونبر
 بئائىسته ، ھم پرى زمونبر ژوند او
 چاپىرچل بئائىسته او ھم پرى زمونبر دنیا
 او آخرت روپانە او تابانە - دا دېر لا
 محدود حجم لرى - پە دې كېنى تاسو
 اسلامى اقدار او تعليمات شامل كرئ -
 زمونبر د غلطاو او فرسوده رسميونو سره
 خوبن نفس بە لىر خە شور خامخا او كىرى خو
 تاسو بە اوگورئ چى زمونبر د نفس هغە
 شور او بي ځایه احتجاج بە انتهاي
 عارضي وي او د بلندى او پستى دغە
 كېدونكے ادراك او تميز بە زمونبر
 دپاره دېر د توان او داد باعث او
 خوشحالوئنکے وي - مونبر تە بە دا
 اندازه دېرە بىكارە كىبىري چى مونبر د یو
 دند نە را اوخۇ او د مقصىد او مرام پە
 یو روپانە سمندر كېنى داخلىبىو او هر
 كله چى اسلامى او پېتنى اقدار خپلە
 كېنى غاړه غمىشى او مونبر تە پە نېرى
 كېنى د خپلى سيالى صحيح ادراك اوشي نو
 تاسو بە گورئ چى منظر بىخې بدل دے -
 تاسو پە نېرى كېنى پە یو اعلى قائدانه
 مقام ولاړ يئ - تاسو غوښته نئ کوئ ،
 تاسو ورکرە کوئ ، تاسو بودنە کوئ ،
 ، پېرزوئىنە ده ، تاسو بودنە کوئ ،
 تاسو اصلاح کوئ - تاسو بە اوگورئ چى د
 عمل پە لاره ستاسو سره حكمت او بصيرت
 ملگرە دے او ستاسو سسitem د وائرس نە
 بىخى پاک دے -

کر

علامہ صیب فرمائی ،
رأی زور خودی سے پربت
پربت ضعف خودی سے
رأی

په لوئے اللہ کامل یقین او توکل او
خپله ایمادرانہ سعی او
محنت ستاسو د ، خودی ، بنیاد دی -
په دغہ باب کنبی د فکر او نظر لورتیا
او ژورتیا زمونیر انفرادی او اجتماعی
ذمه واری نوری هم سیوا کوی - خونن
وخت ختم دے - نن په دی حقلہ ستاسو
تپوسونه هم پاتی شول - په دی به بیا
خبره کوؤ - تیک ده گلونو ! ،

فرید ، بابا وئیل زدہ کمل -
ودود صیب ، ماشوم فرید په دوامو
لاسونو کنبی اوچت کرو - او جذباتی لھجہ
کنبی ئی اووی ، د بابا خانه ! کمہ
ورخ به وي چی لکھ د خوشبو او رنا دی
په خپل چاپی رچل کنبی اووینم ، ودود
صیب ماشوم ته په یو مخ کتل بیا ئی
بنکل کرو او په زرہ پوری ئی جوخت
اونیوؤ - سکینہ مسکی شوہ ، گرانہ ده
چی تاسو ئی ماشوم توب ته پریوردئی -
تاسو ورتہ د اوسہ نہ دومرہ لوئی لوئی
او گرانی گرانی خبری کوئ - دے خو لا
په مم پوهیبری ،

کر

و دود صېب او خنډل ، ، تېیک ده خودا م
خه ته وائی - لبر مې پوئی کډه ، ،
سکینه هم په خندا شوه ، ، مم ، مم وي
نو ، ،

، ، هم - - - ، و دود صېب په
دلچسپی سره او ووی ، ، مم - هېڅ یو
خاص خیز ته نه وائی - مم - یو تصور
دے ، د هر ماشوم دپاره د هر هغه
ذائقه دار خیز یو زړه رابکونکے تصور
، کوم چې هغه خورلے شي - دغسې بوټ ،
باوو یابوټ بلا دا هم محض تصور دے چې
مونږي ئې د خپلو ماشومانو په ذهنونو
کښي شعوري یا غېر شعوري طور قائموټ ،
مونږ پرې خپل ماشومان یروټ چې په
نتیجه کښي ئې د هغوي په ذهنونو کښي د
یو د اسي خوفناک شکل او هئيت تصویر او
د وجود احساس جوړ شي چې خه خاص او
ښکاره خدو حال هم نه لري خو په حواله
ئې د ماشوم په ذهن او زړه کښي یو خوف
، یو نامعلوم شاني خوف خائے جور کړي
چې نفسياتي اثر ئې ورسره په خه نا خه
صورت ټول عمر مل وي - - - ، و دود
صېب لبر شان توقف او کړو - سکیني به
همېشه د و دود صېب ټولي خبرې ډېرې په
غور او ریدي - ، ، هر ماشوم ته یو صحت
مند سوچ د ابتدا نه ورکول ډېر ضروري
وي ، ، و دود صېب او ووی ، ، د ماشومتوب د
عمر ټولي خبرې د انسان په لا شعور کښي
همېشه همېشه پرتي او محفوظي وي - په
ښو خبرو او لارښودونو ئې شعور بڼائسته

کر

او روپانه وي او په بدو او جا هلانه
 خبرو ئي عادتونه کايره ، عمل ناقص او
 مبهم او ژوند ئي د بى چينى او
 ناهمواري سره مخ --- د معاشرى د
 بشكلا انحصار په وگرو وي - بنه سوج ، بنه
 تربيت د بنه عمل ضامن وي - او ضروري
 د چې دا هر خه د اول نه اوشي ،
 سكيني به اکثر د خان د پوهولو دپاره
 د ودود صېب سره په داسې خبرو کېنى
 اختلافی اړخ اخستو ، اوئي وي ، خو د
 ماشومانو خو یو خاص سوج وي ، ماشوم
 غوندي ذهن ئي وي هغوي په دومره ژورو
 خبرو پوهول نه وي ممکن ،
 ، بالکل ، ودود صېب او وي ، د
 ماشومانو ذهن او سوج ورکوتے وي ،
 هغوي نه پوهېږي خو د هغوي د پوهولو
 ضرورت ددې خبرې نه بشكاره د چې هغوي
 نه پوهېږي - - ماشومان نه پوهېږي
 - خو لوئې خو پوهه لري کنه - - د
 هر ماشوم لار شودنه د هغه د پوهې
 مطابق پکار ده ، د هغوي د ورو ورو
 سوالونو ، جوابونه د ژوند پحقله د
 مختلفو خبرو وضاحتونه ډېر ضروري وي -
 ددې سره د هغوي ذهن صفا او معتدل
 پاتې کېږي چې په نتیجه کېنى ئي وروستو
 د لاشعور د دنيا موسم هم صحت افزاء او
 د بى ځایه شدونو او اضطراب نه بچ وي
 -، ودود صېب یو ساعت ته غلې شو او
 په غور ئي د سكيني طرف ته اوکتل ،
 سكينه غور غور وه - ، ګوره کنه -

کر

— ، و دود صېب گویا شو ، ، د یو تازه
 بوتی تصور اوکړه — چې په هر لحاظ سره
 کمزورے وي — که پري سیورے او اوبه
 دېږي وي او نمر پري هدو نه لګي نو
 هغه کمزورے پاتې شي او که مسلسل نمر
 وي پري او اوبه نه وي ورته نوله
 تندې اوسوخي او ختم شي — یا که پري د
 پاسه نه د پانو او وډو وډو بساخونو
 وزن زيات شي نو چونکي تنه ئې کمزوري
 وي نو کور شي — بیا په داسي صورتحال
 کښي خلق خه تدبیر کوي ورسره ؟ ،
 و دود صېب په خبره خبره کښي تپوس
 اوکړو —

، ، ادانه ورکوي ، ، سکيني په قلاره
 او وي

، ، بالکل ! ، ، و دود صېب او وي ، ،
 ادانه ورکوي او هغه بساخونه کومو چې
 په تنه باندي بوج جور کمې وي هغه تري
 پري کوي او دغه واړه تدبironه تر هغي
 پوري وي خو چې د بوتی تنه مضبوطه شوي
 نه وي — اوس ، د نګهداشت ددغه ټول او
 مسلسل عمل نه پس هغه بوتے بوتے نه
 دے — — ونه ده — — — يوه
 مضبوطه ونه ، مېوه داره او سایه داره
 ونه چې نه خو خه د طوفان ، باد او
 باران نه ويриږي او نه ئې د موسمونو
 تغییر د ژوند د پاره خه قسم ته خطره
 جوړيږي اوس ددې وني ولې یا بېخونه
 په زمکه کښي دومره ژور تلي دي چې د
 او بوا یا نمی سره ئې برآه راست رشته

کر

جوده کري ده — اوں ددي وني سره صرف
 پېرزوئينه ده — ظرف دے ورسه — لويه
 ظرف — ددي وني باخونه که پري کيبری نو
 دا نوره غتیبری گنیبری ، چې میوه
 اونیسي نو خپلی خانگی رابسته کري —
 سکیني د خوشحال بابا شعر دے :
 په بار داره ونه تل
 وريبری کاني
 ورته گوره چې بار داره
 ونه خه کا

نو زمونبر اصل ګته خو دا ده چې مونبر
 خپل ټول توان طاقت په خپل نوي کهول
 خرج کمو — دغه اصل سرمایه کاري ده —
 د بوتي بهترین مثال دے د یو ماشوم د
 بنه شخصيت او استحکام دپاره هم ددغه
 تولو خبرو ضرورت وي مينه ، داد او
 توجه ، د بدرو خبرو دپاره همت او
 منع کول د بنو خبرو دپاره همت او
 تحریک ورکول ، هغوي ته د هغوي د
 اهمیت احساس ورکول ، په هغوي اعتماد
 کول — — اوہ — — سکیني ! قسم په
 هغه لويه ذات ، پېر لويه نتائج لري دا
 خبری بلکي اکثر خو ناقابل یقين ! ! ،
 ، خو ټول خلق چرته پوهيري په دي هر
 خه ، سکیني اووي ، حقیقت دے چې دا
 کيميا ده خو د عامو خلقو سره دا شعور
 چرته ؟ ،
 ودود صېب او خندل ، سکیني ! دا زمونبر
 خلق دي کنه — دوئي که نور خه دي او
 که نه دي خو سیالجن په هر حال کېبي دي

کر

په دغه حواله اثر ڊپر زر اخلي - تء
 گوري خومره ڊپري خبری ، چي په عملی
 شکل مخ ته راشي زمونبر په خواؤ شا کبني
 نو باقي خلق هم خنگه داسي پت پت ، په
 زيه زيه کبني په دؤ دؤ شي چي مونبر
 خنگه وروستو پاتي شو - د پښتو وطن دے
 کنه ، ،
 سکينه هم په خندا شوه - ، او ، دا
 خوده - - - دا خبره بالکل رفتيا ده
 ، ،

، ، هم - - - ، ودود صېب مُسکے شو
 ، ، او دلته به هم خلق وروستو نه پاتي
 کيري - د علم د ضرورت د ادراك او
 شعور لرلو سره نه سهي - په سيالي سره
 سهي خو وراندي به رائي - او علم خو
 رنا ده سکيني ! د نور سمندر دے ، سحر
 دے ، جادو دے خوک ئي چي يو وار غېبوې
 ته راغي ، بي ميني ئي کله پريزدي -
 پښتane ڊپر عجيبة خلق دي سکيني - - -
 د گتي کور خو کله نه پريزدي - بس خو
 چي دغه احساس ورته اوشي چي ددغه رنا
 په حصول کبني خومره لويء گته ده - نو
 بس بيا ئي تماشه کوه ! ، ،
 سکيني خندل ، ، تاسو خو ورته ورته
 نقشه جوړه کري ده ، ،

، ، زما ارمان دے سکيني ، ، ودود صېب
 ڊپر په سنجيدگي سره د سکيني طرف ته
 اوکتل ، ، زه د خپلو خلقو جهالت او
 ناپوهي نه شم کتے - ما ته د خپل
 چاپې رچل دغه کمزوري اړخونه ڊپر تکليف

کر

راکوی - او زما یقین دے چې مسلسل
کوشش بهتری راوستلے شي - سباؤن سکول
به که خدائے کوي د دغې نظریي لاندی د
عمل د میدان ننگیالی تیاروی - د ریزا
په لور سفر به خه وخت خامخا اخلي خو
د منزل او مرام حصول ناممکن هر گز نه
دے او بیا دې ماشوم پالوان خو - - -
--- ، ودود صېب ډېر په مینه د
فرید طرف ته اوکتل چې د خپلې دلچېسی
په وړې شان دنیا کښې د هر خه نه بې
نیازه او بې پروا مشغول ؤ - ، زما
توان او طاقت نور هم سېوا کړے د،
سکینې ماشوم فرید ته ډېر په مینه
اوکتل - چې په یو لوئې شانې بال پسې
ئې بیا بیا خړپوسې وهلي خو خپله وړه
شان غېړو کښې ئې راګېرولے نه شو -

د سباؤن سکول رزلت دی کال هم ډېر بنه
راغلے ؤ - د پرچو د انتهائي سخت
چیکنګ با وجود هم ماشومانو خپل قابلیت
ښودلے ؤ - د میترک خو د هم دی سکول
دوه طالب علمان په یو بل پسې د ډېرو
کمو نمبرو د فرق سره په ټوله صوبه
کښې په ټاپ باندی وو -
ودود صېب ډېر خوشحال ؤ - د ستاف په
هفته وار میتنګ کښې نن هم دغه خبر
د بحث لاندی وه -

کـر

و دود صېب وئيل ، ، ، ، تاسو د
 عمیر خبره واوریده — — چې د خپل
 ایوارد د اخستو په موقع ئی اوکره —
 — چې ، زما زړه په سکول کېښي هومره
 خوشحال وي خومره چې په خپل کور کېښي ،
 و دود صېب وار په وار د خپل ټول ستاف
 طرف ته اوکتل ، ، هم دغه اصل نکته ده
 او هم دغه زمونږ هدف دے — دېر
 ماشومان د اسې هم وي چې په ظاهره کلاس
 کېښي ناست وي ، سترګي د استاذ طرف ته
 غړوي خو ذهنی طور غېر حاضر وي — ددې
 مختلف وجوهات وي — د کور مسائل ، د
 یو ماشوم ذهن وړې وړې پربیشانی ، د
 معاشرې د ناهمواری اثرات نامناسبې
 رویې او بیا خاص طور د استاذ بې خایه
 سخت گيري او عدم توجه — — زمونږ
 به ټول کوشش هم دغه وي چې زمونږ د
 سکول ماشوم د مکمل حسیاتو سره په
 سکول او کلاس روم کېښي حاضر وي — دا
 بنیادی خبره ده او ددې خبرې د یقینې
 کولو په صورت د بشې نه بشې نتیجه په
 اسانۍ سره تر لاسه کېدے شي — زه ستاسو
 په پوهه او محنت فخر کوم نن زمونږ
 ټولو دپاره انتهائي د خوشحالی مقام
 دے چې زمونږ د نظریې او پېروزونې سفر
 دېر بشې روان دے ، ، عدیل او وي ، سر ! د ماشومانو حاضري
 هم په دېر بشې تسلسل سره ده ، ، ،
 ، ، دا دېره اهم خبره ده — — ،
 و دود صېب په ټول ستاف باندي نظر

کر

و اچول - ، د یو ماشوم سکول ته
 ریگولر راتلل او غیر حاضري نه کول دا
 خبره ثابتوي چي د هغه سکول کبني زره
 لگي هغه ددي ماحول سره ، د خپل سبق
 او د زده کړي د سفر سره وابستګي لري
 - دا خبره هميشه په نظر کبني او ساتئ -
 ددي کريدت بي شک چې تاسو ته ئې - زه
 ستاسو ستائينه کوم ،

مس شمايله او وي ، سر ! د رزلت په
 حواله په سکولز کبني نن سبا ډېر سخت
 Competition وي زمونير دپاره د خپلو
 کاميابو تسلسل نور هم ضروري دے ،
 ودود صېب مسکے شو ، تاسو بله وايئ مس
 شمايله خو د Competition تصور د ذهن نه
 بيخي او باسي - ددي سره د اصل پوهې د
 کمي په وجه د نقل او سفارش رجحان هم
 زيات شوې دے - تاسو به اکثر ځایونو
 کبني کتلي وي چي د نقل کولو په سلسله
 کبني خپل استاذان د شاگردانو مرسته
 کوي - يا دغسي د سفارش او رشوت وبا -
 اوس دوئي خوک پوئي کړي چي دا خومره د
 نقصان نه ډک عمل دے - محض د نمبرو
 حاصلول هيڅ کله سودمنده خبره نه ډه -
 اصل شے پوهه ډه - چې هيڅ کله ماتې نه
 خوري - د نظري او عمل وسله چې د چا
 سره وي د هغوي فتح په هر میدان یقيني
 وي او زمونبر فتح به دا وي چې مونبر د
 سپرلو راتګ ته لاري هواري کړو ، مونبر
 د ګلو کر جاري او ساتو - او په دغه
 حواله زمونبر ذمه واري دومره ډېري او

کر

لوئی دی چې د دمې او غلطی گنجائش خو
راسره بیخی نشه د روایتی سفر نه به
مونبر همیشه خان په دده ساتو ، مونبر
بنه ددې خبرې نه بې پروا، چې خلق
څلۀ کوي ، خپل د نظریې
سفر ، د یو لوئی مرام په لور جاري
ساتو ، ،

، مونبر پُر عزم یو سر ، ،
، هم دغه عزم زمونبر طاقت دے ، ،
مس انيله اووې ، سر! ځنې ماشومان دېر
زيات ګند ذهن دی ، ،
، نفسیاتی جاج ئې واخلئ ، ، ودود صېب
په سنجیدگی سره اووې ، ، خصوصي توجه
ورکړئ - د هغوي سره خبرې اوکړئ - د
هغوي خبرو ته اهمیت ورکړئ - په وړه
وړه خبره دېر دېر شاباسې ورکړئ - داد
ورکړئ - هغوي ته بیا بیا دا احساس
ورکړئ چې تاسو قابل یئ او په دغه
حواله ورسره وخت په وخت خپل مشفقاته
توقعات هم شئیر کوئ - نو تاسو به
کورئ چې هغوي ورو ورو روانيري ، پل
اخلي - مینه مرهم دے مس انيله ! د هر
مرض علاج دے پکښې - دا دګیرنه او
شاباسې د یو عام سري نه سالار او
سرخیل جوروی ، ،

، یس سر ! دا حقیقت دے ، ،
، زمونبر معاشره دېرہ پیچیده ۵۵ ، ،
ودود صېب اووې ، ، او ددغه پیچیدگيو
او ناهمواري د بدرو اثراتو نه زمونبر
ماشومان هم بچ نه پاتي کېږي - د دوئي

کر

سپین سپی خلی ذهنوونه چې د دغه تضادات او
د انسانی فطرت سره متصادم خبرې ويښي
' گوري او محسوسوي نو لازم به د بې
چيني او بې قراری سره مخ کيږي که زما
په وس کښي وئے نو ما به په سکولونو
کښي سائيکاټس هم تعینات کړي
وئے - دا ګلونه دېر په بې دردي
سره پامال کيږي - او د چا سره هدو
فکر نشه ، ،

د ودود صېب لهجه قدرې ترڅه شوه ، ،
بهر حال - - - ! دغه ټولي ذمه واري
به مونږ اخلو - دغه مسيحائی به مونږ
کوو - بله هېڅ لار نشه ! ،

د فرييد سکول ته د تلو نن وړومبی وړئ
و ه -
، ، خوان چرته روان دے ؟ ، د ودود
صېب مينه ګویا شوه
، ، د چرته چې بابا جان روان دے ،
فريد بلا توقف جواب ورکړو سکيني د
سکول بيګ اوږو ته ور واچولو او په
تندي ئې شکل کړو - ، ، سکول کښي چې خله
زده کوي هغه به کور کښي ماته هم بشائي
، ،
، ، زه به دي استاذ شم ! ، فرييد خپل
واړه واړه لاسونه د مور د غاري نه تاؤ
کړل -

کر

،، او ، سکینی خپل زوئے بیا بنکل کدو
،، زما بچے به زما استاذ شي - - -
زما بچے هونبیار دومره دے ،
ودود صېب به وار په وار یو یو کلاس د
تولو سره اخستو - پرائمری سیکشن کښی
خو به د ماشومانو سره خپله هم ماشوم
شو - تول ماشومان به د خپل پرنسپل
صېب دغه کلاس ته ډېر زیات خوشحالیدل -
د یوی وړی غوندې بنائیته بنائیته
ماشومی نه وددود صېب
تپوس اوکړو ، ستا خه نوم دے بچے ؟
،،

،، جي پلوشه ،،
،، جي پلوشه - - - که صرف پلوشه ،،
،، نه جي پلوشه ،، د ماشومی په مخ
خندا خوره شوه -
،، بنه - اوس د جي پلوشه نه ، نه جي
پلوشه شوه ،،
تول ماشومان په خندا شول ، پلوشي هم
خندل -

،، بنه ، پلوشه بچے به مې خه جوړیږي
چې سبق اووائي؟ ،،
،، جي زه به ډاکټره جوړیږم ،، ماشومي
زړه ور زړه ور اوووي
،، بالکل ،، وددود صېب د شفقت نه ډکه
لهجه کښي اوووي -
،، پلوشه بچے خو به مې خامخا ډاکټره
جوړیږي - کښینه بچے ،،
،، د رنا خوب به تعییر
،، ته رسومه

کر

زؤه دیوه يم تورتمونه ختمونه

،، د میني سندره ،، فريد په اول خل د
ودود صېب نه په سباون سکول کېښي
واوريده او دومره ئى خوبىه شوه چې هر
ما سخوتن به ئى د ودود صېب نه ،، د
میني سندره ،، د اوريديو فرمائش کولو
چې ودود صېب به خامخا پوره کولو -
وخت تيرېدو - - -

خئه نا خئه خو راپېښه شي - ژوند دے ،
بې تغىر ئى كله كېريي - دا دوه کسان د
ريحان آباد نه راغلي وو - د سرور خان
پېغام ئى
راۓډي ؤ - مکرم او تاريخ گل -
تاريخ گل اووي ،، ودود جانه ! سرور
خان ستاسو د ريحان آباد توله زمکه په
بيعه اخستل غواړي - مونبو په دغه
سلسله کېښي راغلي یُو ،،
ودود صېب مُسک شو ، په متنانت سره ئى
اووي ،، فى الحال زما خئه اراده خو
نشته د زمکي د خرڅولو - ما ئى خئه
ضرورت نه دے محسوس کمے ،،
،، او ، خو سرور خان ته ئى ضرورت دے
،، تاريخ گل په کلکو سترګو اووي -
ودود صېب او خندل ،، سرور خان ته خو
خدائے تول ريحان آباد ورکمې دے - د
هغه په ملکيت کېښي خو زما پولي پتني
ښکاري هم نه ،،

کر

،، بسکاری ودود جانه ،، تاریخ گل لبر
 شان په بدلہ لهجه کبنسی اووپی ، کیدے شي
 حکم ؤ ورتہ چې په خله خله لهجه کبنسی
 خبرې کول دي ،، سرور خان وائی چې د
 هغوي په زمکه کبنسی ستاسو پولي پتني د
 پېوند په شان بسکاری ،،
 د ودود صېب په مخ باندي د یوپی لحظې
 دپاره د ناګواری سیورے تېر شو ،،
 تاسو د ریحان آباد یئی ؟ ،، ودود صېب
 په هواره لهجه کبنسی تپوس اوکرو -
 ،، او ،،
 ،، د شپیتئه في صد نه زیاته علاقه په
 ریحان آباد کبنسی د سرور
 خان ده - د ریحان آباد د خلقو سره خو
 اوس تقریباً تقریباً چې صرف خپل کورونه
 پاتی شوی دي - زمکي خو تری په مختلفو
 حیلو بهانو او یا په جبر او زور سرور
 خان تر لاسه کړي دي - دېر کم خلق دی -
 چې خپلې زمکي ئې سمبال ساتلي دی -
 - تاریخ گله ! سبا که سرور خان
 او وائی چې د هغه په سلطنت کبنسی دا د
 ختیو لوټو کورونه بد او بدرنګ بسکاری
 نو بیا به تاسو خله کوئ؟ ،،
 ،، بسٹه به وي چې مونږ د کار خبره
 اوکرو ،، مکرم شوندې پرانستي -
 ،، په خنکل چې اور اولګي مکرم خانه
 ،، ودود صېب د مکرم په سترګو کبنسی
 اوکتل ،، نو د هغې مړ کول دېر ضروري
 وي گني يو شے هم سلامت نه پريودي ، هر
 خله اوسوځوي ، د یوپی وني پسي بله ونه

کر

، په یو بوتی پسی بل بوتے ، په هغو
کښی د مارغانو جالی ، په جالو کښی د
مارغانو بچي ، شینکے ، د ژوند او
بانست احساس ورکوئنکي تازگي - - -
- ، ودود صېب د یوې شبې د خاموشۍ
نه پس بیا ګویا شو - ، د هر ظلم ،
هر زیاتي مخ نیوے په ابتدا کښی دېر
په اسانه کېږي خو که په اول کښی اونه
شي نو د هغې دا مطلب هر ګز نه وي چې
سترګي دې تري پټي کلې شي - تېک ده زه
که ستاسو خبره او هم منم ، زما خو
دلته هم خائې خیکه ، پوله پټے شته -
دا اور سبَا کَه نور ،
ستاسو په لمن پوري شو - تاسو به خه
کوئ؟ تاسو خو خپل ځانونه خپله کمزوري
کوئ ! ،

، ودود جانه ! سرور خان زمونږ نه
ستا ، او ، یا ، نا ، غوبستي دې ،
، اوه ، ودود صېب اوخندل - ودود
صېب د معاملې نازکي ته رسیدو - -
هغه دا وخت خبره ځنډول غوبسته - په
سنجدګي سره ئې پري سوچ کولو - د
اشتعال وخت نه ئ - یوه اوږده ساه ئې
راښکه ، بله ده زه به پري سوچ اوکړم
- خه داسي د تادي خبره خو هسي نه ده
، نه سرور خان چرته تلے دے او نه زه
، ودود صېب ته د سرور خان سوچ معلوم
ئ - د لبر سوچ کولو نه پس ئې اووې ،
او یا به داسي اوکړو ، د نيمې زمکي
سودا به د سرور خان سره اوکړم او

کر

نیمه به زما سره پاتی شی ، زما د
مودی نه خواهش دے چې هلتہ سکول او
کالج جوړ کرم - نو که د اسی وي نو
رأئی بسم الله ، ،
، ، بنۂ ده مونبر به سرور خان ته ستاسو
خبره اورسون ، ،

تاریخ ګل او مکرم پاسیدل -
ودود صېب ته پته وه چې د نیمي زمکي
په اخستو خو سرور خان رضا کیبوري نه او
بیا چې لا پاتی خائے کښي د سکول او
کالج د جوړیدو شرط هم وي نو بیا خو
خبره تقریباً چې ناممکنه ده - ودود
صېب دا خبره د خۂ مودی دپاره ځندول
غوبنټله - خو څنګه ؟ په دې هدو نۂ
رسیدو -

ماښام هم د عادت نه خلاف غلے غلے او
پريشانه ؤ -

سکيني تري تپوس اوکړو ، ، تاسو نن
پريشان غوندي یئ ، خير خو دے ؟ ، ،
، ، خير دے سکيني - - - هغه سرور
خان سمي راليېرلي وو د ریحان آباد نه
-- سرور خان زمونبر د هلتہ زمکه
په بیعه اخستل غواړي ، ،
، ، الله دې خير اوکړي - نو دا دومره
لویه خبره ده چې تاسو روټۍ هم سمه
اونۂ خوره ؟ تاسو هم کنه - - - کله
کله خو د ماشومانو په شان ورو ورو
خبر ته پريشان شئ - ستاسو خپل
جائیداد دے ، ستاسو خپله خوبه ده ، ،

کر

،، سکینی ! تئے دی خبری ته نئے رسی -
دا وردہ خبرہ نہ ده - د هغی زمکی
حافظت کول دپر زیات ضروری دے ، ،
سکینی هیچ اونئے وي ، په سوالیه انداز
ودود صیب ته خیره وہ ، ، داسی خوک
گورم چې د هغی زمکی کرل ریبل سمبال
کری - هغوي ته به هم تری منافع وي او
زمکه به هم - - - - خه الله دی خیر
اوکری - او بھے شي - - فرید خله شو ؟
فریده بچے ! ،

نن د اتوار ورخ وہ - ودود صیب سحر
سحر د فرید سره د ګپ شپ تیاري کړي وہ
- ودود صیب خپل لاسونه شاته نیولي وو

،، زما هـ وشیار بچے بـ
اووائی چې زما پـ لاسونو کښی خـ
دی؟ ، ، ودود صیب د فرید نه تپوس اوکړو
-
،، هـ مـ مـ مـ ، ، فرید لـ شـان
سوج اوکړو ، بـا ئـ پـه نـفـی کـښـی سـر
اـخـوـخـوـلـو ، ، نـه بـا جـانـ - - نـئـ شـمـ
وـئـیـلـے ! ، ،

،، هـیـپـی بـرـتـهـ دـے توـ یـوـ - - - هـیـپـی
برـتـهـ دـے توـ یـوـ ، ، وـدـودـ صـیـبـ پـهـ خـنـدـاـ
خـنـدـاـ کـښـیـ اوـوـیـ اوـ خـپـلـ لـاـسـ ئـ رـاـ
وـرـانـدـیـ کـړـوـ يـوـ شـکـلـےـ پـیـنـ دـ شـیـشـیـ پـهـ
کـورـ کـښـیـ بـنـدـ دـ وـدـوـدـ صـیـبـ دـ تـلـیـ دـپـاـسـهـ

کر

پرورت و - د فرید په بسلی بشکلی
مخ بی اختیاره
خندا خوره شوه -
، اوه بابا جان - - ،
، هیر وو درنه کنه ،
، بیخی رانه هیر وو - خو تاسو ته
یاد وو ،
، له ما به خنگه هیرییری - - - دا
نیته خو زما د بچی د پیدائش نیته ده
،
، پین دپر بشکلے دے بابا جان -
تهینک یو ، فرید پین لاس کبی واړولو
را واړولو -
، قلم د بشکلا علامت وي د بابا خانه !
دا د بشکلو خلقو خوبنې بوي ،
، بابا جانه ! تاسو ته دغه نیته
خنگه یاده پاتی کېږي ؟ روغ کال ئې په
مېنځ کبی تېر شي ،
ودود صېب ورته دپر په مينه مُسکے شو
، تئه د یو جنج تصور اوکړه ، دپر خلق
، کې شمېر خلق ، بیا په هغ جنج کبی ،
هغه دپرو خلقو کبی د واده د ژني تصور
اوکړه - په ټولو کبی ممتاز بشکاري که
نه ؟ د نظرونو مرکز وي او که نه ؟ ،
فرید بی اختیاره اوخندل ، او بابا
جانه ! زه ستاسو په خبره پوئی شوم ،
، هم - - ، ودود صېب په مينه
ناکه لهجه کبی بیا ګویا شو - - ،
نو دغسي د ټول کال په دپرو او ګن

کر

شمېر تاریخونو کېنى ستا د زېږيدنې
تاریخ زما په ذهن کېنى څلاند او نمایان
وي ، ،

فرید به د ودود صېب خبری ډېري په غور
سره اوريدي ، ذهین هم ډېر ئه ، د ودود
صېب سره ئې گپونه شپونه ډېر وو نو د
خبرو انداز ئې هم خوړ او برجسته ئه —
يو ساعت ته غلے ئه ، غلے ئه بیا ئې
اووې ، ، بابا جانه ! ستاسو د پېدائش
نېټه خه ده ؟ ، ،

، ، اوه ، ، ودود صېب سر او خوځولو ، ،
بدل رانه اخلي ؟ ، ،

، ، د پښتو وطن دے بابا جانه ! ، ،
او ودود صېب د فرید په دي خبره بشءه
اوندل — ، ، بشءه ده یار خو زما Date of Birth
کلونه خو ئې پته هم نه لګي ، ،
فرید په سوالیه انداز د ودود صېب طرف
ته کتل

، ، ۲۹ فروری ، ، ودود صېب اووې او د
فرید په مخ د حېراتنيا او خوشحالی
شريک تاثر بي اختیاره خور شو — ، ،
اوه بابا جان خومره Unique دیت دے ، ،
ودود صېب مسکے شو — فرید د ودود صېب
د غامې نه لاسونه تاؤ کړل او بنکل ئې
کړو ، ، ستاسو په شان ، ،
، ، اوس ته هر کال ماته خو نه شي وش
کولے ، ، ودد صېب مسکا کېنى اووې ، ،
بدل خو دي پاتې شو ، ،
، ، او دا خو ده ! ، ، فرید خندل

کر

و دود صېب او وي ، ، دغه ورخ نمانځل خه
 فرض نه وي بچه ، خنګه چې خلقو تري
 رسم او روایت جوړ کمې دے - اصل مقصد
 دا دے چې مونبر هغه تولی لوئي وړي
 خبرې يادي او ساتو او د یو بل سره ئې
 اظهار او کړو - په کومو چې زړونو ته
 د خوشحالی احساس کېږي - دغه وړي وړي
 خبرې ، پېرزوئني او د یو بل احساس د
 مینې سلسلې ته دوام ورکوي او د زړونو
 آلا ئشونه وينځي ، ،
 ، ، تهینک یو بابا جانه ! ، فرید ډېر
 په مینه او وي
 و دود صېب فرید په زړه پورې جوخت کړو

د و دود صېب سره احساس ؤ چې د ریحان
 آباد د زمکونه غافل نه دی پاتي کېدل
 پکار - گو چې د سمبالښت دپاره ئې پري
 کسان اچولي وو خو د ریحان آباد د طرف
 نه ئې خپله غیر حاضري محسوسوله -
 ، ، د ګرمى چهتیانو کېښي به ریحان آباد
 ته خو ، ، و دود صېب سکیني ته او وي نو
 سکینه هم ډېره خوشحاله شوه - ، ، بشه
 ده کنه - تاسو خو موده او شوه بيخي شا
 کړي ده ورته - موربې بي خو به وخت په
 وخت خامخا تله ، ،
 ، ، بشه وائې - - - خو د سکول ذمه واري
 هم ډېري دی کنه ، ،

کر

،، سکول خو اوس دېر بئه رو ان دے -
 ستاسو ستاف هم دېر تکره دے اوس خو
 تاسو لبره دېر دمه هم کولے شئ ، ،
 ودود صېب مُسکے شو ،، په دغه حواله چې
 ماته کار او محنت خومره دمه او سکون
 راکوي زه ئي درته نه شم بیانولے - لا
 خو مونبو بیخي په آغاز کبني يو سکيني !
 لا دېر زيات مزل پروت دے - ديوه بلول
 -- د ديوپه ديوه بلول - د رنا
 په لور سفر - مسلسل سفر ،، د ودود
 صېب لهجه خوبولي شوه -
 سکيني او خندل ،، خدائے به ستاسو
 ارمان پوره کري - فکرجن کيرئي مه -
 اوس خو دادے فريد هم کلك شو - ټولي
 خبری ستاسو په شان کوي - وخت خو د
 باد په اوږو سور دے - - زلمه دے که
 خير وي ، ،
 ،، تيارې دېري زياتي دي سکيني - کار
 مسلسل پروت دے ، ،
 ،، د ديوپه بليري کنه بابا
 جانه ؟ ، ، فريد عين د ودود صېب په
 انداز کبني او وي نو سکيني او ودود صېب
 دواړو او خندل - ودود صېب په خوشگواره
 لهجه کبني او وي ،، او ، د زړه سره ! د
 ديوپه به ديوه بليري که خير وي -
 خامخا
 به بليري ، ،
 ،، بابا جانه ! نن تاسو ته د ميني
 سندره زه اوروم ، ، فريد او وي -

کر

،، داد راکوپی ؟ ،، ودود صېب فرید ته
په مينه اوکتل ،، بنه ده کنه ، اوواي
بچے ،،

سکيني خو خپل بچي ته داسي په مينه
کتل چي اوس تري ځاريبري او که اوس تري
ځاريبري —

داد ودود صېب د نيا نيكه کور ؤ —
سکيني خو لکه د سترګو په رپ کښي د
تول کور صفائي اوکړه — یو یو خیز ئي
په سليقي سره کيشودو — په ریحان آباد
کښي د فرید ملګرتیا د تولونه اول د
وفا سره جوره شوه — وفا د فرید
همزولي وه — کور ئي د هغوي د کور نه
په لیره فاصله کښي ؤ — وفا د خپل مور
پلار يکي یوه لور وه ، پلار به ئي توله
ورخ د ختيو لوتوا مزدوري کوله — پلار به
ئي زيات محت کولو ، د هغه ډېر خواهش
ؤ چي وفا سبق اوواي ، وفا به د
ريحان آباد یو ورکوتۍ غوندي مات جور
سرکاري سکول ته تله — د هغې سره په
دغه ماشوم عمر کښي هم د خپل مور پلار
د محروم او ارمانونو ډېر زيات احساس
ؤ — هغه ډېره قابله وه — په ریحان
آباد کښي د فرید ورومبې نالگي د
شفيقۍ سره اوشهه — شفيقۍ فطرتاً جهګړ
مار غوندي هلك ؤ — د فرید د اول ورخي
نه خوبن نه شو —

کر

،، وفا ته خویم کبی ئی ،، فرید د وفا
 نه تپوس اوکرو -
 ،، خلورم کبی ،، وفا اووی
 ،، زه هم خلورم کبی یم ،،
 ،، اوس به دلته سبق وائی ؟ ،،
 ،، نه ، مونبر خو خالی د گرمی چهتیانو
 کبی دلته راغلی یو بیا به خو ،،
 ،، هوم ورک به دلته کوی ؟ ،،
 ،، او کتابونه ، کاپی می راوی دی ،،
 ،، ستاسو د کلی خه نامه ده ؟ ،،
 ،، گل کلے ،،
 ،، ستاسو کوم کور دے ؟ ،، فرید تری
 تپوس اوکرو -
 ،، هغه مخامخ - - - شین گیت ئی چې
 دے ،،
 ،، زمونبر هغه کور دے د سپینی دروازې
 والا ،،
 ،، ته هوم ورک کوی ؟ ،، فرید تپوس
 اوکرو
 ،، زه خو روزانه هوم ورک کوم ،،
 ،، زه به هم درخم ،،
 ،، راخه کنه ،،
 د فرید سره د وفا مور ډېره مینه
 اوکړه - په تندی ئې بشکل کرو -
 د عاګانی ئې ورته اوکړې ،، ستا
 خپل کور دے بچے ، زړه ور
 راخه - - - د وفا سره سبق وايې ،،
 عفت د کور په کار پوري مصروفه شوه او
 فرید او وفا خپل کاپی کتابونه
 راواخستل -

کر

د دواړو ماشومانو سره به د کولو
دپاره د جهان خبری وي - وفا به اکثر
حیرانه شوه - ، فریده ! تاته دې
دا تولی خبری بابا جان
ښائی ؟ ،
، او - - - ماته می بابا جان هره
ورخ نوي نوي خبری ښائی - ماته ډېر
خوند راکوي ، ،
، او د میني سندره هم - هره ورخ ؟
، هره ورخ ، ،
د وفا په ستړګو کښي د محرومی سیوري
لارل راغلل -
، ته هم راخه کنه ، فرید ورته اووی
، زما بابا جان ډېر بشه دے ، ،
، ما می مور منع کوي ، وفا په قلاره
اووی ، وائی چې د چا کورونو ته مئه
څه ، ،
، واه ، فرید برند شو ، او دا زه
چې ستاسو کور ته درخم ، ،
، ته خو هلك ئې ، مور می وائی چې
جینکی بدی بشکاري ، ،
، هسې بدی بشکاري - - - ، فرید
هم هغسي په نېغه لهجه کښي اووی ، ،
دغه مخامنځ خو زمونير کور دے - خه چې
خو . زه آپا جان ته خپله وايم ،

کر

،، فریده ! گوره بیا به ماته قاریبوي
،، هسي به قاریبوي --- ته هم ---
دارني --- راچه ،،
فرید روان شو او په ورہ نیغ ورننوتو
- وفا ئي شاته وه
،، آپا جان ،،
،، وئ دا خو مي فرید بچے راغے - راچه
بچے ،، عفت ورته په مينه او وي ،،
،، آپا جان ! تاسو وفا زمونبر کور ته
ولي نه راپريبردئ ،،
،، نه بچے ! ما خونه ده منع کري ،،
،، دا خو وائي چي ماته مي مور وائي
چي د چا کورونو ته مه خه ،،
عفت په خندا شوه ،، خوتا خو زما خپل
بچے ئي --- ته خو مي ورته نه ئي
ياد کمے چي دومره غصه ئي ،،
،، نو وفادې راخي آپا جان ؟ مونبر به
د بابا جان نه سبق زده کوو ،، فرید
خوشحال شو -
،، بالکل دي خي بچے خو هوم ورك دلته
کوي ،،
،، تيک ده آپا جان ،،
دواړه ماشومان بهر را اووتل - وفا
فرید ته داسي په عجيبة سترګو اوکتل -
،، بنه ده مور مي قارنه شوه -
خومره کم عقل
ئي ،،
،، عقل دي ستا او مبارک شي - زه کم
عقل بنه يم ،،

کر

لې ساعت پس بیا دواړو د دنیا جهان
خبری کولی -

،، بابا جانه ! سیا به وفا هم زما
سره راخي ، ما ورته ستاسونه وئيل دي
، فريد د کاپی په لیکلو لیکلو کښي
اووي -
،، بشه ده کنه د بابا ئانه ! خامخا دي
راخي ،
،، دا جيني خوچي زه هم اوګورم چي ته
پري دومره مئين ئي ،
سکيني په مينه اووي ،، که خوبه مي
شوه نو - - - - -
،، بابا جانه ! ،، فريد په گيله من
انداز ودود صيب ته اوکتل -
،، سکيني ! د ماشومانو سره په خيال
خبری کيري ،، ودود صيب د فريد د گيلي
جواب اوکرو -
،، بابا جانه ! هغوي ډېر غريبانان دي
- خو وفا ډېره قابله ده - هغه پوري
سکول کښي سبق وائي - هغه هم خلورم
کښي ده ،،
،، علم د چا ميراث نه دې بچې - هر
څوک ئي حاصلولې شي او پکار ده چي ددي
د ضرورت احساس د هر چا سره وي - دا
يوه ډېره لویه او اهمه فريضه ده ،،
بله ورڅه فريد او وفا دواړه د ودود
صيې خبرو ته غور غور ناست وو - د

کر

سکینی خو دغه بشکلی بشکلی
شان ما شومه
دومره خوبنې شوه چې ئاریده تري -
، او هن ! ، و دود صېب وفا ته دېرپه
مینه او شفقت سره او وي ، ته هم ما
ته بابا جان وايە ،
، بنه جي ! ،
، بنه جي نه - - - بنه بابا جان ،
، بنه بابا جان ، د وفا په مخ مُسکا
خوره شوه -
د و دود صېب او سکینی د بى كچه میني
سره خود وفا زىدە دومره لوي شو چې د
اظهار نه بھر ، هغى غريبى دومره مينه
چرتە ليدلې و ھ - پلار به ئى تولە ورخ
په مزدورى تېرە كىدە او چې د مابسام به
كور ته راغە نو ستمە ستومانە به ؤ ،
روتى به ئى اوخوره او اكتر به اودۂ
هم زر شو - مور به ئى ورسره خپله
برخه ئار قربان کول خو دلتە خو خە بل
جهان ؤ - دلتە خو وفا د تولو د سترگو
د اسي تور شوه چې كە چرى يوه ورخ به
رانغلە نو سکینه به ورپسى پخپله تپوس
ته لامه -
د میني د سندري د اوريدو وخت هم اوس
بدل شو - اوس په اوريدونكى كېنى وفا
هم شامله وھ ، و دود صېب به ورسره د
كورس كتابونه هم دسكس كول او ورسره
به د هغوي په نورو دېرخ بېرۇ كېنى هم
شامل ؤ - د میني د سندري د اوريدو

کر

فرمائش به د بابا جان نه او س د فرييد
نه علاوه وفا هم کولو -
،، د اغيارو لمسون نه منم
هوبيار يم
زه د خپل چاپي برچل تل
نوئے سينگار يم
د ژوند هر يو امتحان
لره تيار يم ، ،
زه هيچ کله غافل نه يمه
بيدار يم
موری ! ستا د الاھو پت
به پالمه
زه ديوه يم تورتمونه
ختموه

دواړه ماشومان د ميني سندري ته غور
غور وو -
د دوئي د کورونو سره نيزدي وركوته
غوندي ميدان د دوئي د لوبو د کولو
خائئ و -
د ګن شمير ماشومانو مشغولا به اکثر د
شفيقې د لاسه ورانيده خه نا خه لانجه
خو به ئې جوره کړه - جهګړه به ئې
دېره په شوق کوله د خپلوا ټولو همزولو
ماشومانو سره به نېغیدو - لستونې به
ئې بره کړل او ببر به شو -
،، راچه کنه که دومره تکره ئې ، ،
انداز ئې ټول د لوفرانو و ، گو چې
ماشوم و -
فرييد به ورته اکثر او وي ، ، شفيقه !
ته د هر چا سره جهګړي ولی کوي ؟ ، ،

کر

،، خه ، خه ، هگه به داسی په فلمي
انداز کبني لاس پورته کمو ،، خپل کار
کوه — — او زما نوم شفیقے دے بنه —
شفیق نه ،،

،، خپل نوم په خپله ورانوی ،،
،، خه ، خه — — تاته دی چې پلار دا
کومي بنې بني خبرې بشائي کنه — دا دې په
جيپ کبني واچوه — د بدمعاشانو نومونه
وي هم داسی ،، شفیقے به داسی په سينه
کبني دد شو —

حال دا شو چې شفیقے به ئو نو فريد به
د خپلو همزولو ماشومانو سره نه
لوبيدو — يو ارخ ته به کبني ناستو —
وفا به هم اکثر لوبه پربنوده —
شفیقي به په فخر سره وي ،، زما پلار
خو ما ته پخپله سیگرت راكوي ،، او
dasi پيخته غوندي به ئى هم ورسه
اوكره —

،، واخله بچے اولگوه دم ،،
شفیقے نن بیا د وفا سره خخ ئو —
،، گوره شفیقيه ! ما تاته هيچ نه دی
وئيلي بشه ،، وفا به تېزه لهجه کبني
او وي —

،، تئه تگي کوي ،، شفیقے برند ئو
،، ما کله تگي کري ده ؟ ،،
،، کوي تگي ،،
فرید ئي مېنځ ته راغه — ،، پريوردھ
شفیقيه ! يو خوتئه په وړه وړه خبره
لانجه جوړوي ،،
،، خه ، خه داتئه دېر ملا راغلے ئي ،،

کر

،، سمه دمه لو به ستا د لاسه ورانه شي

،،

،، بنه ده کنه چي ورانيري ،،
فريد ، وفا د لاس نه اونيوه - ،، راچه
وفا ! پريبرده ئي ،،

وفا په جك تري نه خپل لاس خلاص کرو -
فريد حيران حيران ورته اوکتل - داسي
کچه غوندي هم شو -

،، تاته پته نشه چي هلکان د جينکو
لاسونه نه نيسى ،،

وفا او وي او د فريد د مخ رنگ سور
غوندي شو - د خپلو همزولو په وراندي
د وفا په دي خبره د کچه کيدو وجهه وه
، غصه وه ياكه خه بله داسي جذبه چي
فريد پري خپله هم نه پوهيدو -
شفيقى په زوره زوره او خندل -

،، بنه راچه - پريبرده لو بي موبى - هوم
ورک به او کمو ،،

وفا په تيز نظر سره د شفيفي طرف ته
اوکتل او روانه شوه - ماشوم فريد ته
د وفا دغه خبره دېره عجيبة غوندي
بنکاريدلى وه -

،، وفاته هم عجيبة ئي - د تولو په
وراندي دي زه دومره کچه کرم ،،
وفا او وي ،، فريده ! مور مي وائي چي
بده خبره وي - هلکان د جينکو لاسونه
نه نيسى ،،

،، ما د هلتنه نه را روانولي - شفيفي
درسره شر کولو ،، د فريد په لهجه کبني
اوس هم ، هم هغه گيله وه -

کر

،، خو خبری خو په خوله کېږي کنه - په
پېښو لاسونو نه ،، وفا فرید ته اوکتل -
،، فریده ! د مور پلار خبره منلو کېښي
فائده وي ته د بابا او مور خبری
نه مني ؟ ،،
،، زه خو منم ،،
،، زه هم منم - د اجي مې وائی چې د
مشرانو ټولي خبری د اولاد د فائدي
د پاره وي ،،
،، بابا جان مې هم وائی ،،

د ديارلسو کالو دلاور خان په اېښي شوؤ
مختلفو نخبشو باندي صحيح صحيح ډزي
کولي - سرور خان ډېر په فخر سره د
څپل زوئے طرف ته کتل -
،، مالګينه ! دلاور خان یوه نخبه هم
خطا نه کره - گوري ! ،،
مالګين د خوشامدی نه د غاښونو نمائش
اوکرو - ،، بالکل خان ! آخر زوئے د چا
دے ،،
،، هم ،، سرور خان په تکبر سره سر
اوخوځولو -
،، خان ! ،، مالګين شيره شيره او وي
،، کشر خان ټول ستاسو په پل روان دے
- خدائئي د نظره مه کړه ،،
سرور خان په زوره او خندل - ،، لا خو
تماشه کوه مالګينه - د دلاور خان د

کر

خانی خو به خلق مثالونه ورکوی — بس
 دغه تعلیم دی هم سرتہ اورسوی ، ،
 ، ، کشر خان ته د تعلیم خه ضرورت دے
 خان — هر خه خدائے ورکری دی ، ،
 سرور خان بیا یوه لویه قھقھه اوکره
 ، ، دنیا ڈپرہ لویه ده مالگینه ! یو
 ریحان آباد خونه دے — دلاور خان به
 اسمبلی کبپی نه کبپینی ؟ ، ،
 ، ، او خان دا خوده ، ،
 ، ، خانی که دومره اسانه وے نو هر للو
 پنجو به خان وے ، ، سرور خان په
 متکرانه انداز سره اووی ، ، زور
 غواصی ، ، زور — ورشہ نخپی بیا سمی کرہ
 ، ،
 دلاور خان په بلہ نخپه شست اخستو !

ودود صیب وار په وار د ریحان آباد د
 تولو مشرانو سره لیدل کتل کری وو —
 هغه په قلاره قلاره د هغوي په سوچ خان
 پوهولو — ودود صیب چي دا اولیدل نو
 کافي مايوسه شو چي د هغوي په زironو
 او ذهنونو د سرور خان رُعب او دهشت
 خور دے او هیخ یو کس بشکاره خبره کولو
 ته تیار نه دے — هغوي غیر شعوري طور
 د خپلو حقونو نه دستبردار شوی وو —
 ڈپر کسان داسی وو چي پولی پتی ئی
 سرور خان جبراً لاندی کرمی وو ، نه خه
 بیعه ، نه قیمت — بس د خپلی برخی نه

کر

ئي فارغ كري وو خو خولي ئي بيا هم
 بند وي او چا چي لبره ساه اخسته ، بج
 خو هغوي هم نه وو پاتي خو دومره ضرور
 شوي وو چي سرور خان لبرى يا ڈېرى پيسى
 تكى وركمى وي او په چا كبنى چي عقل او
 جرأت ؤ، د هغوي زمكى سلامت وي دا بيله
 چي سرور خان به وخت په وخت په مختلفو
 حيلو بهانو تنگول راتنگول -

په ريحان آباد كبنى د تعليم سهولتونه
 تقريباً په نشت وو - دا د ودود صىب
 دپاره ڈېرە د خفگان خبره وە - هغە
 تە ددى خبرى بئە ادراك ۋ چى د ظلم
 تيارى د تعليم رنا تە نه ٽينگىبرى -
 ودود صىب د كلى په لويمه حجرە كبنى د
 علاقى د مشرانو سره ناست ؤ - زلمي هم
 ناست وو -

،، لالا دا خومره د فكر خبره ده چى د
 ريحان آباد خلق د تعليم د حاصلولو خە
 خاص سهولت نه لري ،، ودود صىب او وي
 ،، بس د خدايە ده - خە اوکرو ،، يو
 مشر سطحي شان اووي - انداز ئى د خان
 د خلاصولو ؤ -

،، د خدايە خوبالكل نه ده لالا ،، ودود
 صىب ورتە په غور اوكتل
 ،، زمونبر خپله بي غوري ده - زمونبر
 خپل غفلت دے - زمونبر بچى په ٽىپو
 رالوئىبىي او مونير ئى هدو احساس نه
 لرو ،،

کر

،، د قسمت تقدير خبره ده ،، يو بل
 مشر اووي ،، د چا په قسمت کبني ئي چي
 ليکلي وي هغوي به او وائي سبق ،،
 ،، دېر نېڭ کاكا ،، ودود صېب په افسوس
 سره او خندل ،، دنيا د سپورمى نه هم
 مخکنى په شوه او ستاسو که په قسمت
 کبني وي نو ورخيزئ به که خير وي ،،
 ،، تئه د قسمت نه منكر ئي ؟ ،،
 ،، بالكل نه ،، ودود صېب په صفا لهجه
 کبني اووي ،، تاسو خپل ځانونه ولی
 غولوئ - زه د قسمت نه نه يم منكر خو
 تاسو د حکمت او محنت نه ضرور انکاري
 يئ - قرآن عظيم کبني دي چي الله پاک د چا
 د ذري هومره حق تلفي هم نه کوي -
 تاسو اول خپل ځانونه حقدار خو ثابت
 کړئ - ايماندار انه کوشش خو اوکړئ - -
 - - ،، ودود صېب يو ساعت ته غلے شو
 - په ټولو ئي نظر واچوءه ، د زلمو طرف
 ته ئي اوکتل او بیا گویا شو ،، قرآن
 پاک عظيم الشان کبني دي - الله پاک
 فرمائي چي د چا سره د خپل حالت د
 بدلو لو خيال نه وي ، خوک چي د خپل
 حالت د بدلو لو دپاره کوشش نه کوي - د
 هغوي حالت نه بدليبري - ستاسو خوبه ده
 - مونږ خو د پستي او زوال په لور
 روان يُو ،،
 ،، د سرور خان چي نه وي خوبه نو
 دلتنه نه سکول جوريدي شي او نه كالج
 ،، يو زلمي په اوچت او اواز سره اووي نو
 دېر مخونه ور واؤريدل - يو مشر ورته

کر

په غصه کبني اووې ،، بې ادبه ! تاته
پته نشته چې مشران کله خبرې کوي نو
کشران غلي ناست وي ،،
ودود صېب مسکے شو ،، کاكا ! د مشرانو
خو هم فرض جومړي کنه چې خپلو کشرانو
ته د هغوي بنیادی حقونه اورسوی چې
پکنې يو تعلیم هم دے ! ،،
کاكا هېڅ اونله وي — ودود صېب تري
تپوس اوکړو ،، کاكا ! دا جوړ ستاسو
زؤئے دے ؟ ،،
'او ،، کاكا لا اوس هم خپل ستیشن ته
نئه ئراغلے —
'سرور خان ته به په جرګه ورشو ،،
ودود صېب د ټولو طرف ته اوکتل ،،
سرور خان هم ددې علاقې مشر دے ستاسو
په شان
د هغوي خو زمونږ سره د مرستي حق
جومړي ،،
ودود صېب نوري دېري خبرې اوکړې خو
ویريدلي زمونه د خوزیدلو پوزيشن کبني
نئه وو —
ودود صېب د ریحان آباد د خلقو حالت
ته فکر مند ئه —

د گرمى چهتیانې خنګه تیرې شوي — فريد
او وفا خو هدو خبر نئه شول —
،، مونږ به سبا نه بله ورځ کلي ته خو
،، فريد اووې —

کر

د وفا د مخ بلا ڊپر رنگونه یو دم تت
شول - داسی زرہ نیولی زرہ نیولی ئی
اووی ، سبا نه بله ورخ ؟ ،
، او - - - ،

وفا په کتاب باندی غیر ارادی طور
خپله گوته تاواؤلہ راتاواؤلہ
، فریده ! ته خوشحال ئی چی کلی ته
ئی ؟ ،

، خوشحال یم هم او نه هم یم ،
، دا خودوه خبری دی ،

، او کنه - هم دوه خبری دی - خپل
کلی ته خم او هلتہ به بیا سکول ته خم
نو خوشحال یم او خفه ڪکه یم چی ستا
په شان بنہ ملگرے می خوک هم نشته -
ملگری می ڊپر دی ، هغوي هم ڊپر بنہ دی
خو په تا پسی می داوس نه زرہ خفه دے
، ،

، بابا جان خہ وائی فریده ! چی بیا
به راخو ؟ ،

، پته نشته ، د فرید لهجه داسی فکر
مندہ شان وہ ، خوتہ هم راخه کنه
زمونبر سره - هلتہ به سکول وائی دلته
خو سکول هم ٿول ڙنگ پنگ دے ،

، داسی چرتہ کیدے شي ،
، ولی نه شي کیدے ؟ ،

، زہ په خپله خوبه خونہ شم تلے
- داجی می که راته اووائی نو - -
، وفا داسی په سوچ سوچ کبھی اووی ،
خو گرانه ده - گل کلے ڊپر لري دے !
،

کر

،، خئه لري دے ،، فريد اووي ،، نيمه
 گهنته مزل هم نه دے تول ،،
 دوازه ماشومان په يو بل پسي خفه و و
 خودا يوه داسي ناگزيره مرحله وه چي
 بند ئي ورته نه شو وهلى ---
 نن د ودود صيب سره د دوازو نشت د
 نور کله په نسبت ډېر زيات اويد ؤ -
 ودود صيب د هغوي په جذباتو پوهيدو -
 وفا اووي ،، بابا جانه ! تاسو به لار
 شئ او ما به هيره کړئ ،،
 ودود صيب ورته ډېر په مينه او شفت
 اوکتل ،، نه نه --- زه به خپله وفا
 لور هيروم ؟ تاته بشکاري داسي ؟ ،،
 ودود صيب د هغې په خفگان پوهيدو ،،
 زما خو به مې وفا لور ډېره يادېږي خو
 که تا مونږ هير کړو نو بيا ؟ ،،
 د وفا په مخ د یقین نه دکه مُسکا خوره
 شوه - خئه ئي اونه وي خو په هغه مُسکا
 کښي داسي يو چيلنج غوندي ضرور ؤ -
 لکه د خاموشۍ په زبه ئي وئيل چي ،،
 ګورو چې خوک به خوک ياد ساتي ،،
 سکيني بشکل کړه ،، زما لور خو زما د
 ستړکو تور ده ،،
 ،، تاسو به بيا کله رائئ ؟ ،، وفا
 تپوس اوکړو
 ،، د سکولونو په تولو چهټيانو کښي به
 مونږ دلته راخو - ريحان آباد ته -
 تېک ده ،، ودود صيب ورته په مينه
 اووي -

کر

،، تولو چهتیانو کبني ؟ ، د وفا په مخ
 د خوشحالی رنگونه اوغوریدل
 ،، او - - - تولو چهتیانو کبني ، ،
 ، د اتوار په ورخ خو هم چهتی وي ، ،
 وفا جوړ ورياد کړل او وضاحت ئې تري
 اوغوبستو او ودود صېب بي واره او بې
 اختیاره اوخندل ،، زما څور ډېره
 هوښیاره ده - هم م م - - - خه
 بنې ده د اتوار په ورخ به هم راڅو خو
 د کله کله غیر حاضری به راته پکبني
 بخښنه وي ،، - - - تیک ده ؟ ، ،
 ،، تیک ده ،، وفا خوشحاله شوه -
 ،، بابا جانه ! وفا دي هم زمونږ سره
 لایه شي کنه ، هلتہ به سبق وائی ، ،
 ،، خبره خو بنې ده ،، ودود صېب د وفا
 طرف ته اوکتل - د هغې په سترګو کبني
 هم د تلو خواهش خلیدو -
 ،، زه به د ارسلان جان سره اوګورم ، ،
 وفا او فرید یو بل ته اوکتل - سترګي
 ئې لکه د ډیوؤ اوڅلیدې - ماښام ودود
 صېب د وفا د پلار سره اوکتل -
 ،، ارسلان جانه ! په دي درې میاشتو کبني
 مونږ د وفا د میني دومره اموخته شو
 چې اوس روان یو نو داسي راته
 محسوسېري لکه چې دلتہ رانه خپله سکه
 څور پاتې کېږي - سکينه هم ډېره خفه
 ده - خبره خه عجیبه غوندي ده خو دا
 مینه هم خه ډېر عجیبه شے دے که ستاسو
 خوبه وي نو زمونږ سره راځئ - کورونه
 زمونږ دوه دي ، هېڅ تکلیف نشه - خه

کر

دی بس یو کور می د وفا لور شو - د
سبق وئیلو اسانی به هم ورته دپره
وی ، ستاسو د کار روزگار بندوبست به
هم خدائے اوکری ، ،
د ارسلان جان په مخ د ودود صېب د مینی
او پېرزوئنی رد عمل په یوې سکلی مُسکا
کېشی خلیدو - ، ، ودود صېب ستاسو دپره
منه - زه ستاسو اخلاص ته رسم ، زه
گورم په دی درې میباشتو کېشی وفا ستاسو
نه دپر خه زده کړل ، زه پرې خوشحاله
یم - د وفا تعلیم هم زما رمان دے خو
--- دا فېصله کول ماته دپره
گرانه ده ، ،

، ، زه پوهیزرم ، ، ودود صېب اووې ، ،
ستاسو ته چې کمه خبره ما اوکرہ هغه
ستاسو دپاره زمانن هم ده او سبا هم
ده - وفا دپره قابله ماشومه ده - د
سبق خیال ئې خامخا اوساتئ ، ،
، ، په مونیر خو په تیارو تېرہ شوھ - -
- ، ، ارسلان جان اووې ، ، د دوی سبا
ورخ خو چې روښانه وي - ستاسو دپره
منه ودود صېب ! ، ،
، ، بنه ده ارسلان جانه ! ، ، ودود صېب
پاسیدو کېشی اووې - ، سبا به مونیر
روانیزرو - سحر به ته کار ته تلے ئې
نو اجازت د اوس نه راکره ، ،
، ، سبا جمعه ده ، ، ارسلان جان مُسکے شو
، ، زه به یم ، چهتی ده د کار ، ،
، ، خه بنه شوه د الله په امان ، ،

کر

د ورلو سامان په گادی کبھی کیفودے شو
— سکینه عفت ته کور ته ورغله او مخه
بنه ئی تری واخته — وفا ئی نسل کرہ
او اجازت ئی تری واختو ، فرید ورسه
ؤ ، ودود صیب آخر کبھی د ارسلان سره
بڑہ گرہ اوکرہ او گادی کبھی کبیناستو

— تر دلته پوري خو حالات تیک تاک وو خو
چې کله گادے په روانيدو شو نو کار
خراب شو — وفا په ژرا شوه — ودود صیب
د گادی نه راکوز شو ،، ولی ولی ! وفا
لوري — — بده خبره ده بچے مونږ به
راخو کنه — مونږ به ولی نه راخو چې
زمونږ وفا لُور دلته

،، ٥٥

،، زۂ ستاسو نه خفه یم بابا جانه ،،
وفا په سلګو سلګو کبھی اووی —
ودود صیب د وفا د مخ نه اوښکي پاکي
کړي — ،، قصور خومي راته اوښایه کنه
د بابا خانه ،،

وفا هیڅ نه وي ، د هغې سلګو خبری
کولي ، ودود صیب د ارسلان طرف ته
اوکتل ،، یره ورڅو ته دي وفا زمونږ سره
لامه شي ، چهتیانی هسي هم لا درې ورځي
شته دي — اتوار ته به ئی زۂ د خان
سره راولم ،،

کر

ارسلا جان خندل ،، وفا بچی ! تا خو دی
د بابا جا ن دپاره مونبر هم پربنبدو
،،
خو د وفا سلکی چرتہ قراریدی -
،، بنہ ده ودود صیب لاره دی شی درسره -
واقعی ده د مینی د زور هیخوک نہ وي
،،
،، تیک شوه وفا لوري ،، ودود صیب د
وفا طرف ته اوکتل - ،، اووس خو اوخاندہ
،، خو وفا د سترگو نه خپل لاس نه اخوا
کولو - بیا ئی مندہ کمه او خپل داجی
ته ورترا غاره وته -
،، ورشہ بچے خپل سامان دی راواخله
،،
،، نه ، نه وروره - هیخ حاجت نشته ،،
ودود صیب ارسلان جان منع کمو - ،، وفا
بچی می خپل کور ته ئی - د خپل بابا
جان کور ته - د وفالور دپاره می هر
خڑه دېر دی - رائھه بچے ،،
،، بابا جانه ! زؤ می د مور نه اجازت
اخلم ،،
،، ضرور بچے - - - شابه ،،
ارسلا جان خندیدو ،، کله کله خو بندہ
حیران شی ،،
ودود صیب اووی ،، ارسلان جانه ! ژوند
دېر بناسته دے - بس خو که لر په
بناسته نظر ئی اوگورو ،،

کر

وفا ته خو گل کلي کبني جور د ميني يوه
بله دنيا په انتظار وه لوئي واهه تري
خاريدل - د فريد نيا نيكه خو لكه چي
خپل ورك خه موندلی وو - د وفا په
نازولو ستري کيدل نه - وفا دا هر خه
ليدل او محسوسول -

فريدي خو د وفا په ميلمستيا کبني سم
ليونے شوئؤ - وفا به چي کله د خه
خورلو خبلو نه لاس اونيوئؤ نو د فريد
جنگونه به شروع شول ،، ولی ولی ؟ دا
ولی نه خوري ،، دا ولی نه خوري ، دا
ولی نه خبني ؟ ،
وفا به ورته مسکى شوه ،، فريده ! ته
هم کنه - پوره ليونے ئي ،
،، ليونے بنه يم - هم - - دا او خوره
،،

فريدي خو د هوا په اوگو سور ئ - په
د وئورخو کبني ئي تول گل کلے وفا ته
او بشودلو - چهتياني وي نو وفا سباؤن
سکول د بھر بھر نه اوكتو - فريدي به
ورته د سکول ، استاذانو او سبق تولي
قيصي کولي - د وفا تر هر خه نه زيادت
د فريدي د نيا نيكه د ختيو لُوتونه جور
садه غوندي کور خوبش شو - سكيني خپلي
مور ته او وي ،، موري وفا دي خوبشه شوه
؟ ،،
د سكيني په لهجه کبني د مستقبل خوبونه
او رنگونه انغاملي وو - خو ماشومي

کر

وفا خو تري صرف د لفظونو تر حده معنی
اخستے شوه ، ايله غوندي مسکي شوه -
د سکيني مور په مينه وفاته اوکتل ،
په سر ئي ورته لاس رابكل ، د وفا بچي
خو مي هدو ثاني نشته ، بيا ئي بدل
کره ، خدائى دى د بد نظر نه اوسياته
، ،

مايام ودود صېب خبره راواچوله ، ،
وفا لوري ! سبا به که خير
وي ريحان آباد ته خو - - - ، ،
، ، زه خونه خم ، د تولو نازولي وفا
ناز اوکدو -

، ، ان هن ، ، ودود صېب په مسکا مسکا
کشي په حيرانتيا سره د وفا طرف ته
اوکتل ، ، چهتىيانى ختمي شوي لوري -
اوسم به ته سکول ته خي ، سبق به وائي
- تله خو به غواړي ريحان آباد ته ، ،
وفا ته هم د ودود صېب دغه انداز خوند
ورکدو - مسکي شوه خو د هغي د خه
وئيلو نه وراندي فريد اووي ، ، بابا
جانه ! وفا وائي چې زه چې سباون سکول
اوګورم نو بيا به خم ، ،
ودود صېب دېر پنه مينه دوامو
ماشومانو ته کتل - سکيني
اوختنل - ، ، لښکر درته بشه په صلاح مخ
ته ولار دے - يوه ورخ ده خير دے سباون
سکول خو دي اوګوري - دومره راغلي
، ، ٥٥

ودود صېب دېر په مينه اووي ، ، زما خو
پري هدو د تلو زده نه کيږي خو سکول

کر

ئی دے او بل ارسلان جان ته هم بی ژبی
کیبرم - خیر چې د وفا لور فرمائش می
دے نو غورخولے ئی هم نۂ شم بنۂ ده -
خنگه چې د لبکر خوبنه وي ، ،
فرید او وفا یو بل ته په څلیدلو
ستړګو اوکتل - دواړه ماشومان خوشحال
شول -

په سباؤن سکول کښي تېریدونکي هره
لمحه دو فا په زړه او ذهن نقش کيده -
ودود صېب د خپل ټول ستاف سره د وفا
پېژندګلو اوکړه - ټولو ورته تود
هرکلے ووي - وفا محسوس کړه چې د
ريحان آباد د سکول او د سباؤن سکول
په ماحدول ، د استاذانو په رویو او
پېرزروئينو کښي فرق دے - دېر زيات فرق
- وفا دلته یو طلس محسوسولو - خبرې
دېږي وي خو ماشوم ذهن ئی باريکيو ته
رسائي نۂ لرله -

،، د میني سندره ، ، وفا د ودود صېب
نه دېر واري اوريدي دلې وه خو دلته ئې
اثر خو چنده سېوا ئ - یوه یوه مصروعه
به ټول کلاس د ودود صېب پسي په هم هغه
انداز او آهنج کښي تکراروله وفا هم
په هغه ماشومانو کښي شامله وه -
،، وخته ! پوئي په

باريکيو د حکمت يم
خان خاني نۂ لرم ټول
وحدت وحدت يم
خاص او عام لره پېغام
د محبت يم

،،

کر

نو را اوگوره يو رُعب
يم او طاقت يم
دغه شان مي نن دنيا
وته بشايمه
زه ديوه يم ، تورتمونه
ختموه

ريحان آبا ته د روانيدو په وخت وفا
بيخي غلي غلي وه - ودود صيب د وفا
دپاره بلا دبر شاپنگ کمئه ئ - سكيني
شكل کره ، زما وفا خوبه ما هيروي
نه ؟ ،
وفا سكيني ته په ژور نظر اوکتل او
دبر په سنجيدگى سره ئي سر په نفي کبني
اوخوچولو - فريد او وفا يو بل ته ددي
لمحي خفگان په لفظونو کبني خرگندولے
نه شو - ماشومان وو ددي خفگان د
بنیاد ادراك ئي کله لرلے شو - بهر
حال چي هر خئه وو، خو چي ودود صيب
کادي کبني ناست نه ئ دوازو خپلو کبني
خئه پتي پتي خبri کولي -
، راچه بچے ، ودود صيب د موتير
دروازه بيرته کره -
وفا په خاموشى سره په خپل خائے ولاړه
وه - ودود صيب ماشوم خونه ئ چي د
هغي په معصوموتاثراتو رسيدل نه -
فريد ته ئي اوکتل - د هغه په مخ هم

کر

خُلیدہ خبره خُلیدہ — و دود صیب بی اختیاره
 مسکے شو — وفا ته ئی اوکتل —
 ،، وایه لُوری خُلیدہ حکم دے؟ ،،
 ،، بابا جانہ فرید دی هم رائی کنه ،،
 وفا په معصومیت سره ووی — ،، تاسو خو
 هسپی هم واپس رائی ،،
 سکینی او خندل ،، لبکر بیا په صلاح دے
 ،،

و دود صیب سکینی ته اوکتل او مسکے شو
 — ،، لبکر بی تا کله پورہ دے — سر
 خیلہ خو ئی هم ته ئی — ته هم رائی ،،
 و دود صیب دی خبری ته حیران ؤ — وفا
 او فرید به هرہ خبره ورسره بنہ زرہ
 ورہ او په ملگرتیا کولہ خو دلتہ زرہ
 نیولی وو — په ژور نظر ئی دواړو ته
 اوکتل ، خوشحالی ئی په مخونو خُلیدہ —
 دغه لمجھے کېښی ئی ورته بی اختیاره د
 زرہ نه دعا اووته — بی لفظونو خو لا
 محدوده دعا — و دود صیب خپله هم پوئی
 نه شو چې په دغه لمجھے کېښی ئی ددې
 ماشومانو دپاره د خپل خدائے نه خُلیدہ
 او غوبستل — بس خو خپل اندرؤن کېښی ئی
 یوه رنا شان محسوس کړه او د هغې رنا
 په غېږ کېښی ئی بی واره او بی اختیاره
 د خپل زرہ کچکول کېښودو —
 خُلیدہ ساعت پس لبکر ریحان آباد ته رو ان
 ؤ —

کر

د و دود صېب په کور کښي یو بل ګل
اوغو میدو - یوه ماشومه کور ته راغله
- نوم ورله فريد خوبن کرو - ،، امبر
،، خوشحال خو قول وو خو فريد خو جور
په هوا گرخیدو - امبر به ئي د زړه نه
نه جدا کوله - د پيريانو په ژبه کښي
به ئي ورسره خبرې کولي ، اګرم بګرم
به ئي ورته وئيل - سکيني به و دود صېب
ته وئيل ،، ژنے خو ستاسونه هم زيات
دے ،،

و دود صېب به او خندل ،، ژنے دے کنه ،،
امبر خړپوسې وهلي ، پل ئي اخستو ،
خبرې ئي زده کولي او مور پلار او ورور
ئي د خوشحالی نه ورته په جامو کښي نه
خائیدل -

و دود صېب به وئيل ،، مينه په دي دنيا
جنتي شان لمحي زیورو وي او کرکه کينه د
سم دم وخت نه عذاب جوړوي ،،

امبر خبرې زده کړي نو د ګل لالا ، ګل
لالا په وئيلو خو ئي هدو خوله نه سترې
کېده او ګل لالا خو ئي تري بس خاريدو
او خاريدو - فريد ته به چې کله مور د
نظر ماتي دپاره سېپيلنې دودول نو تذگ
به شو ، زړه به ئي را دوبېدلو - ،،

مورې بس کړه کنه ،، فريد به التجا
شان او کړه خو اوس چې په امبر به ئي
کله بي کچه مينه راغله نو پخپله به
ئي د سېپيلنې د دوزه پورته کړه او
بنه به ئي ورته لوګے کړل - سکيني به
ورته په مينه او حیراني سره کتل - ،،

کر

یا خدایه ! دا هغه فرید دے چې د لوگي
نه به یو دم تندگ شو او اوس ئې د امبر
دپاره په لوگو کې سر ور دننه کمې وي
، پوکوي ئې ، دودوی ئې — — — ،
،، بس دے مات شو نظر ئې ،، سکيني به
ورته اووئيل —

،، لا چرته مات دے ،، فرید به هوبنیاري
سترگي ورپورته کړي ، ويښتو کېښي به ئې
د سېيلنوا سوزيدلې سېنې ، خسنې انختي
وو — د ئان فکر به ورسره کله ټه ،،
سم ئې ورته سوزوم ،،

فرید د ودود صېب سره خوا کېښي ناست ټه
— امبر د پرپرکيو په شان په کور کېښي
الوته را الوته — فرید اووې ،، بابا
جانه ! دا ولې ؟ زماخو یوه لحظه هم د
amber د ليدو نه بغیر نه تيريرېري — ،،
ودود صېب ئې دېر په شفقت په سر لاس
را بشکل ،، تاته لوئے خدائے دېر خه عطا
کړي بچے — تاته ئې مینه درې بشلي ده —
،،

فرید خو شيبي غلے ټه ، بيا ئې اووې ،،
خو بابا جانه ! ما ته د اسي محسوسېږي
چې زما ستاسو نه هم زياته د
امبر سره
مینه ده ،،

کر

ودود صیب ورتہ مسکے شو ، خور دی ۵
 کنه او بیا درنہ کشہ هم ده نو مینه
 خو به دی ورسہ خامخا وي ،
 ، بابا جانه ! پته نشته چې ولی ، خو
 زه کله کله اوویریبرم ، فرید داسی خه
 ورکه ورکه غوندی لهجه کښی اووی -
 ، ام هم - - - ، ودود صیب ورتہ
 داسی د سر زنش کولو په انداز کښی
 اوکتل ، ، داستا د ویرو او اندېښنو
 عمر دے؟ ، ودود صیب خه ساعت دېر په
 ژور نظر فرید ته کتل بیا گویا شو ،
 اندېښنو ته هیڅ کله خپل زړه کښی خائے
 مهه ورکوه دا د یقین جری کمزوري کوي
 - ،
 ، پته نشته چې ولی ؟ ، د فرید لهجه
 بیخي بدله وه - د ماشومتوب د عمر د
 ناپختگی شایبه هم پکښی نه وه -
 ودود صیب به د فرید د مختلفو
 کیفیتونو د ذهن او سوچ د ارتقائي عمل
 جاچ دېر په ژوره اخستو خونن دا بیخي
 نوئه احساس ؤ چې د فرید په دی خبره
 ورتہ شوئه ؤ - ودود صیب د مینی د
 انتها سره تعلق لرونکو د داسی
 کیفیتونو د اثر انگیزی او محركاتو
 ادرارک لرلو خو د فرید خو لا دومره پوخ
 عمر نه ؤ چې - - - ودود صیب ورتہ
 په خیر اوکتل او ورتہ مسکے شو - ،
 شیطان د انسان دېر د نیزدی دېمن دے د
 بابا خانه ! خپل سوچ همیشه مسلمان
 ساته ،

کر

،، مسلمان سوچ خنگه وي ؟ ،، فرید
تپوس او کرو
،، په لوئے خدائے کامل یقین او په هر
حال کبھی صبر او شکر - دغه د مسلمان
سوچ بنیاد دے ،، ودود صیب فرید ته
ڈپر په غور کتل -

فرید خءَ شیبی بسہ ورغلے ، غلے ؤ بیا
ئی ودود صیب ته سترگی ورپورتہ کمی او
مُسکے شو اوس ئی په مخ بی آرامی نۂ
محسوسید ۵ -

،، بابا جانه ! انسان ڈپر کمزورے دے
کنه ؟ ،،

ودود صیب فرید خان ته
راجوخت کرو ،، کمزورے هم او
نیمگمے هم - پورہ او قادر صرف د اللہ
ذات دے ،،

فرید غلے ؤ ، ودود صیب هم هغسی هغه
خپل خان ته جوخت کمے ؤ - په سر ئی
ورته لاس رابکو ،، اللہ پاک د زیونو په
واړه سوداګانو، په ذهنونو سوچونو
خبردار دے - لوئے اللہ د نائبته زیونو
ملګرتیا کوي - - - همیشه ! ،،

د فرید سترگی او خلیدی او د ودود صیب
د غامبی نه ئی لاسونه تاؤ کړل - ،،
تاسو چې ماته کله هم په سر لاس کېږدئ
نو زۂ خۂ ڈپر عجیبه او خوشحالونکے
غوندي سکون محسوسوم بابا جانه ! ،،
،، بالکل بچے ! خنی خبری د فطرت او
روحانیت سره ڈپر زیات ژور ترون لري -
چا ته په سر د شفت او مینی لاس

کر

کیپنودل دېر لوئے نفسياتي اثر لري -
 مثبت اثر - شوريديگي کموي ، د هيجان
 او ذهني منفي شدونو زور ماتوي ، ،
 فريد دېر په غور سره د ودود صېب خبره
 او ريده - ، ، هم دغسي په اوگه تپول هم
 سري ته غرونه غرونه داډ بخشي ، زړه
 ور کوي ئي ، پالوان تري جوروی - - -
 - ،

فريـد دېـر پـه انهـماـک سـرـه وـدـود صـېـب تـه
 غـورـه غـورـه ، وـدـود صـېـب وـرـته دـېـرـ پـه
 مـيـنه مـسـکـے شـو -
 ، ، او بـيا پـلاـر خـو هـسـي هـم دـ سـرـ سـيـوـرـه
 ويـ - دـ تـاؤـ پـه سـيـورـي وـسـ کـلـه رـسـيـ ، ،
 وـدـود صـېـب بـيا خـپـل لـاسـونـه فـريـد
 تـه واـکـرـل او فـريـد ئـي بـيا دـ
 غـاري نـه لـاسـونـه تـاؤـ کـرـل -

د لکچر نه پـس د مـعـمـول مـطـابـق د
 سـوـالـونـو جـوـابـونـو سـلـسلـه جـارـي وـه -
 ، ، کـبـيـنـه بـچـه - وـيـري گـڈـ ، ، وـدـود صـېـب
 اوـوـي ، ، سـتا تـپـوس دـېـرـ اـهـم دـے - اـصـل
 خـبـرـه دـا دـه چـي پـشتـانـه پـه مـجـمـوعـي
 حـيـثـيـت دـ حـقـيقـت نـه دـېـرـ لـري پـاتـي شـوـي
 دـي - جـذـبـاتـي دـوـمـره دـي چـي عـقـلـونـه ئـي
 پـه گـرـدـونـو کـبـيـ پـتـ دـي او جـذـبـاتـ هـم کـوم
 جـذـبـاتـ؟ لـيـونـي جـذـبـاتـ - - - پـشتـونـ
 اـكـثـرـ لـه خـپـلـه تـاوـه اوـرـ اـخـسـتـے دـے -
 تـاسـو کـلـه سـوـجـ کـمـے چـي نـنـ پـشتـونـ پـه خـپـل

کر

کور کبني محفوظ نه دے ، مری ، استحصال
 ئی کيبری او گرم هم ، هم دے بلے شي -
 ولی - - - - ؟ ، ودود صیب يو
 ساعت ته خاموش شو - تول کلاس غور غور
 ناست ؤ ، په تولو ئی يو سنجیده نظر
 واچوؤ ، بیا گویا شو ، بی نوا دے ،
 ژبه ئی نشه ، د جهالت په تيارو کبني
 گپر دے - له اول ورخي نه ورته د پښتو
 تshireح غلطه شوي ده - کاره سوچونه ،
 کاره عملونه ئی د شخصيت حصه گرخيدلي
 دي ، دنيا په تيزى سره بدليري ، دا د
 علم او هنر دور دے - د سائنس او
 تيكنالوجي زمانه ده خو پښتنه اوس هم
 په غوجلو او غارونو کبني پراته دي ،
 برپتونه تاولو او ټوپکي طماچي په
 ترخ کبني گرخولو ته خپله پښتو وائي -
 دؤئي د پت ، سېگري ، توري او وفا په
 اصل مفهوم هيچ کله اونه رسيدل ، ورور
 ته تربور وئيل او خپله توله تواني
 په دي يا ددي سره متعلقه په نورو
 ډپرو ورو لويو ، بي خايه او بي
 حقiqته خبرو ضائع کول د دؤئي نزگ او
 پت دے - خپلي دروغجنیانا هميشه د
 خپل جهل وفا دار ساتلي دي - د توري
 تshireح ورته د جائز او ناجايز جنگ شور
 غوبل او د اور لمبه ، په سر باندي
 بله ساتلو په طور شوي ده - - - او د
 ډپر زييات افسوس او عبرت مقام خو دا
 دے چې په وړه يا لویه سطح ئې مشري هم
 اکثر تکانو کړي ده - دؤئي ته کله هم

کر

د داسې ماحول ورکولو کوشش شاید شعوري
 طور نئه دے شوے چې د تعلیم سره ئې
 مینه پیدا شي او د علم د حصول طلب ئې
 په زمونو کبني را زرغون شي بلکي زهه دا
 وئيلے شم چې پښتانه د تعلیم د حصول
 نه باقاعده د يو سوچ لاندي لري ساتلي
 شوي دي ، ودود صېب توقف اوکړو ، خنې
 هلکانو د تپوس کولو لپاره خپل لاسونه
 اوچت کړل ، ودود صېب تولو ته وار په
 وار اوکتل او يو خوا ئې ګوته اوږده
 کړه ، ، یاسر ،

یاسر د تپوس کولو دپاره پاسيدو ، سر
 ! ستاسو د خبرو په رنا کبني مجموعي
 تاثر آیا دا نئه قائمېږي چې ګني
 پښتانه د ژوند په لاره په هر لحاظ سره
 ګرم او غلط دي ؟ ،
 ، ، کبنينه بچې ، ودود صېب مسکے شو ، ،
 شاباش --- دا بشة

خبره ده - خپل زړه او ذهن کبني کله هم
 ابهام مهه پريبردئ - خهه خبره مو هم چې
 په ذهن کبني سوال پیدا کوي - وضاحت ئې
 ضرور غوارئ - د مخکبني تلو دپاره ، د
 ارتقاء دپاره دا ډېره ضروري وي چې د
 خپلو خاميوا او غفلتونو جاج و اخستله
 شي خپلي ناپوهی په حکمت او بصيرت
 سره اوينځلې شي او د هغې د پېش رفت
 لپاره وړومبے شرط دا دے چې خپلي غلطې
 تسلیم کړلې شي - د يو نقص ، د یوې
 خامي اصلاح کول تر هغې پورې هدو ممکن
 نهه وي خو چې هغه خامي ، خامي ګنلي

کر

شوی نه وي - خو چي هغه نقص ، نقص
 تسلیم کمے شوئه نه وي - د پښتو خو
 تول ژوند د خوندونو ، رنگونو او
 قدرونو نه ډک دے - پښتنه خو په ډېرو
 زیاتو حوالو سپیڅلی او باغلی دي خو د
 وخت تقاضه دا ده چي مونبر د پښتون
 وجود د هغو لویو وړو زخمونو نشاندهي
 بیا بیا اوکړو کوم چي د ناسور کېدو
 په لوري روان دي - کوم چي مسیحائی
 غواړي ، د پوهی زور او د مینې ټکور
 غواړي - پخوانې وخت ساده ټه - نن خو
 مونبر ته وخت بکاره خبرداره راکوي ، د
 پاسيدو ، بېدارېدو او روانېدو راته
 وائي - نن که چري مونبر په هنګامي
 بنیادونو د تیاری طرف ته روان نه شو ،
 په شعوري توګه مو د رنا په لور ګام
 پورته نه کړو نو بیا دې کښی هېڅ شک
 نه پاتې کېږي چي مونبر معنوی طور د
 ورکېدو په لور روان یو ،
 د ودود صېب د خاموش کېدو سره د
 تپوس کولو دپاره کلاس
 کښی کافي لاسونه بیا پورته شول -
 ،، ابرار - - - ته ،،
 ابرار پاسيدو ،، سر ! په دغه حواله
 مونبر په خپله لاره کښی تر تولو لويه
 خند خه ګنلي شو ؟ ،،
 ،، رسم - - - رواج ،، ودود صېب په
 رسان او وي ،، کښينه ابرار - هغه
 فرسوده رسمونه رواجونه چي زمونبر له
 ژوند چاپېر دی او په جهل بنا دي -

کر

زمونیر د ارتقاء په لاره کېبې خنډ دي او
دغه بُتان صرف نوئے کھول ماتولے شي -
غزنوي غزنوي نوئے کھول - تاسو ، صرف
تاسو - د حکمت او بصیرت سره - دیوه
په لاس ، د لویو جذبو او لوړو حوصلو
سره ، د تحمل او برداشت سره ، د عزم
او استقلال سره ، علامه صېب فرمائی
خرد کو غلامی سے آزاد کر
جو انوں کو پیروں کا استاد کر

ستاسو ذمه واری ڈپری زیاتی دي ، تاسو
به خپل چاپېرچل ته ، خپلو را روانو
نسلونو ته د رنما تحفه ورکوئ - په دي
به هيچ کله نه ئې چې دا طور طريقي خو
زمونیر د پلار نيكه د وختونو نه را
روانی دي - خنګه ئې پرپېردو - خلق به
څله وائي - دا قسم له خبرې خو به د
مکي مشرکانو کولي - - - نه - - -
بالکل نه - - - اوګورئ ، جاج و اخلئ
او د دانشمندانه جرات سره غلط ته غلط
او وایئ او درست ته درست - ،
د کلاس وخت ختم شوئ -

چاپېر چل کېبې ڈپر بدلون راغلے ئ -
خني خلقو په دغه عرصه کېبې د دنيا له
سرايه کوچ کلے ئ او خينو ورته کدي
راوري وي ، ماشومان هم اوښ کافي لوئے
شوي وو ، فرييد اوښ كالج ته تلو -
نوره هم ڈپره تبديلي - خو د ودود صېب

کر

د زرہ درد هم هگه ؤ - د خپل زخمی
 زخمی چاپی رچل د مسیحایی دپاره بی
 قراره ؤ او په دی حقله به ورتہ یکی
 یوه لاره په نظر راتله - د علم د حصول
 لاره - د مینی لاره ، ودود صب بھ کله
 کله زرہ نیولے شو نو فرید ته به په
 یو مخ خیر شو - ،، بچے ! وخت دپر کم
 دے او چیلنچ دپر لوئے دے ، ،
 فرید بھ مسکے شو ،، بابا جانه ! تاسو
 خہ گنئی چی ددغه لوئے
 چیلنچ دپاره تاسو لبکر نه دے تیار
 کمے ؟ ، ،

،، د تیارو شدت دپر زیات دے ، ،
 ،، د تیارو اوقات خہ وي بابا جانه !
 تاسو محسوسوئ نه چی د رنا سفر جاري و
 ساري دے ، ،
 ودود صب بھ مسکے شو - فرید بھ ئی
 زرہ ته نیزدی کمو -
 ،، آئی لو یو بابا جانه ! ، ، فرید بھ
 د ودود صب د غاری نه لاسونه تاؤ کړل

د ماشومتوب د ملګرتیا دغه خوږ او
 سپیخلے تعلق د وفا سره کله په مینه
 کښی بدل شو فرید ته نه وه پته
 خودومره پوهیدو چی هگه خپل زرہ وفا
 ته دپر پخوا ورکمے دے - خو د اخلاص او
 ملګرتیا د دومره لوئے او مسلسل تعلق

کر

با وجود فرید کله هم وفا ته د خپلی
مینی اظهار اونه کمے شو - خومره به
ئی چې کله د اظهار کولو کلکه اراده
اوكړه هومره به تري دوه تري خطا شول
او په داسي موقع به ئی چې کله د وفا
په وړاندې خبرې بېخي مبهم او یو غر
بل غر شوي نو وفا به د خپل عادت نه
خلاف بي اختياره او خندل -
،، فریده ! دا ته کله کله داسي لپونے
غوندي نه شي ؟ ،،

فرید به داسي ستمے ستمے شان ، اسوبلي
غوندي اوکړو - په شوندو به ئي خوبولي
شان مسکا خوره شوه ،، او ! کله کله
زما خپله هم کيږي په ځان ګمان د
لپوني ،،

،، بسكاري خونه ،،
،، وطن د پښتو دے - سمه لپونے کيږي
هم په گرانه ،،

خو خو واري ئي د اظهار کولو کلکه
اراده کړي وه ،، بس دے نن وايم ورته
،، خو عين په موقع به وار خطا شو ،
فرید کله هم د وفا د طرف نه د التفات
څه محسوس کړي نه وو ، سنجیدګي ئي په
ښکلي شکلي مخ جوړ پخه نقش شوي وه -
کله کله به ئي چې فرید سره څه توقيه
شان اوکړه نو هغه ورڅ به په جامو کېښي
کله ځائيدو - بیا به په ځان پوري په
خندا شو - ، دا مينه هم کنه - - - -
،،

کر

یو ورخ ئې وفا ته اووپى ، ، وفا ! دا
 مینه ھم دېر عجیبە خیز دے کنه - د سم
 دم سرمی نه کوتک جوم کرمي - ،
 وفا ورتە پە غور اوكتل ، ، نه داسى خو
 نئە دە - مینه خو سە لاسە کرمي ، ،
 ، ، نوبیا - - - ، فرید ھم دومره
 اووئیل شول ، مخکبى ئى اكسليتىر کار
 نئە کولو -

، ، نوبیا خە ؟ ، ،
 ، ، پريوده مەرى - هيچ نه - - - بس
 هسى مى اووپى ، ،

یوه ورخ د اظهار پيريانو بیا جلالى
 كىرى ئۇ خو چى عىن د خە ئىيلو پە وخت
 كېنى ئى پە مرى خىپسە كېنىناسته نو پە
 وار خطايى كېنى ئى بى اختيارە د وفا
 لاس پە خىپلو لاسونو كېنى اونىيۋە - وفا
 يو دم ورتە پە برندو سترگو اوكتل او
 خىپل لاس ئى ترى نه پە جى سره خلاص كەرو
 -

، ، فریده مە هىروھ چى يو ھلک د يوي
 جىنى لاس هيچ كله نئە شي نىۋە عېب وي ،
 گناھ وي ، ،

فرید دا وخت مختلفو كېفيتونو زورلو ،
 كچە ھم ئۇ ، ارادە ئى هيچ كله د وفا د
 لاس د نىيولو نئە وھ - ملامته ھم ئۇ او خە
 پاؤ نيم پاؤ بر ھم ھم - شايد د بى
 وقعتى احساس ئۇ - او زىدە ئى درزېدو كە
 درزېدو مخ ئى مسلسل بل خوا امۇلە ئۇ -
 ، ، بابا جان كوم خائى د كالج جۈرۈلۈ
 لپارە زمكە اخلى ، ، وفا تپوس اوكىرو -

کر

،، بنار کنېي ،، د فرید په لهجه کنېي د اسې
نار اضگی شانې وه -

،، خبره شوې ده ؟ ،،
،، او - - - بس خئه کاغذی کاروائی
پاتې ده ؟ ،،

خئه شي به پس فرید تپوس اوکړو ،، وفا !
د ايم ايس سې نه پس دې خئه ارادې دې ؟
،،

د وفا په مخ بنکلې شان مسکا او خلیده
،، خوبونه خو مې ډېر لوئې دې خو د
د اجي تکلیفونو ته مې نور نه شم کتے -
اوسم هم د کالج خرچې ډېري دې - د
ریحان آباد نه بھر هم دے ګو که ډېر
لرې نه دے خو - - - ،،

د فرید زړه خرمیکه اوکړه ،، وفا تنه
مونږ پردي ګنې ؟ ما خو
پرېرده - بابا جان ستا خئه نه لبرې ،،
وفا فرید ته سترګې ورپورته کړې ،، د
بابا جان مینه او داد که نه وې نو زه
تر دې حدہ هم نه شوم رارسیدے - د
بابا جان د شخصیت بي شمیږه اړخونه دې
فریده ! چې تشریح ئې صرف وخت کولے شي
- زه او تنه نه ،،
،، وفا ! ته په بابا جان ډېره ګرانه
ئې ،،

،، بابا جان په ما هم ډېر ګران دے ،،
فرید وئيل غوښتل چې په ما هم ډېره
ګرانه ئې خو بس غلے پاتې شو - ډېره
ګرانه وه - اوسم ئې د اظهارونو

کر

مظهارونو نه پخه توبه کړي و هـ د وس
خبره ئې نه و هـ
،، چرته خه وخت به مور جاني ته غلي
غوندي اوو ايم - ،، فريد زره زره کښي
ا ووي -

،، ګل لالا - - - ګل لالا ،، امبر د
فريد په کمري نيغه راننوته -
،، ان هن ،، فريدا خبار په ميز کيسو او
amber te متوجه شو -
،، زما خور خونن دېره خوشحاله ده ،،
،، ګل لالا ! دېره نه - زه نن دېره
زياته خوشحاله يم - زما خوبه د زره
ارمان پوره شي ،،
،، بنه نو وايه کنه زما خان زما خيگر
خوري ،،
،، داسې در ته چرته وايم - - زما
متهايي کومه ده ؟ ،،
،، واه - - - دا هم عجيبه ده -
ارمان ستا د زره پوره کيږي او متهايي
زما نه غواړي - هن ؟ ،،
،، ته نه پوهيري - - - ،، امبر په
شوخي سره سر او خوخولو -
،، بنه خه زه درنه يو تپوس کوم - تاته
زما وفا باجي خنگه لکي ؟ ،،
فريد خو لکه چې سم د خوبه رابیدار
شو - اوس په خبره خه خه
رسيدو -

کر

،، خه مطلب ؟ خنگه خنگه لگي - - - ؟
،، فريد هسي تندے داسي تريو شاني کرو
،، صفا صفا اووايه ،،
امبر مسکي وه ، قدرې سوج کولو نه پس
ئي اووي ،، اووس به
دي کور ته زما بهابهي رائي - زمونبر
کور خو به لا بناسته شي کنه گل لالا ،،
فريد خبرى ته رسيدو خو نور وضاحت ئى
هم غوبنتو ، مخ ئى خليلدو ، غوريدو
خوشحالى وه دومره دېرە چى - - -
،، امبر ! خبره دي بيا هم پوره اونه
کره ،، فريد خان داسي مرور غوندي ببر
غوندي کرو ،، ستا مى دا خبره بالكل
نئه ده خوبشه - بشه ،،
،، او ما چى ستا نه تپوس اوکرو نو تا
ئى ماته جواب راکرو ؟ ،، امبر په تشو
لاسونه کېنسودل -
،، هم م ،، فريدخان داسي ناجانه
غوندي کرو ،، بنه ده - د نورو
جىنكو په شان ده او بس ،،
،، بس ؟ ،، د امبر په سترگو كېنى شوخى
خليلدە
،، او - - - بس ،، فريد داسي بي
پروا غوندي انداز كېنى اووي
،، وختي مى بابا جان او مور جانى
خپلو كېنى خه خبره کوله - خوك جينى ئى
درته خوبشه کري ده ،،
،، خوك ده ؟ ،، د فريد غورونه
اودرېدل - مىنە كېنى سىءے اندىپىمن هم
لىخونئه وي -

کر

،، پته نشته - خوک ده ،، اوس امبر
 خان ناجانه کمے ؤ -
 ،، امبر ! ،، د فرید انداز تنبیهي ؤ
 ،، خئه مطلب ، پته نشته ، خوک ده ،،
 ،، د مشرانو فيصلی دی گل لالا ،، امبر
 په قلاره قلاره اووی ،، ماته خو می بس
 بهابھي پکار ده ،،
 ،، او زما خوبنے نا خوبنے ؟ ،،
 ،، خئه وئيلے شم ،،
 ،، تا د وفا پحققله تپوس کمے ؤ ،،
 ،، او - - - کمے می ؤ ،، د امبر لهجه
 کبھي هم هغه شان بي نيازي وه -
 ،، خوبنے می ده - - - ،، فرید وسله
 او غورخوله
 ،، زما هم خوبنے ده ،، امبر مسلسل خان
 ناجانه کمے ؤ -
 ،، امبر ،، فرید او غرمبي دو او امبر
 په کرس کرس په خندا شوه
 ،، گل لالا ! دومره کم عقل خونه ئي -
 - - - خودا نزن ولی - - - - - ئي -
 گل لالا ! بابا جان د وفا ذكر کولو -
 خو لا ئي د ارسلان کاكا سره خبره نه ده
 کري - اول به ستانه تپوس کوي ،،
 ،، د ديارلسو كالو بودي - - - - -
 ،، فرید امبر د غوريونو نه اونيوله -
 ،، دا دومره استاذى دې چرتە زده کري
 دي ،،
 ،، بشه نو دا مي انعام دے ،،
 ،، ستانه خو مي سر خار شه ،، اوس ئي
 د پوزي نه اونيوه

کر

،، گل للا ! زما خو تادي شوه - وفا
 باجي ته مي اووايم؟ ، ،
 ، ، نه - - - نه - - نه ، فريد
 تندے گونجي کمرو ، ، شش - - دا د
 مشرانو خبرې دي - خيال کوه - کار به
 راله اوگوري ، ،
 امبر په خندا وه ، ، گل للا ! بئه دارن
 ئي بئه ، ،
 د خوشحالی يو دلربا احساس - فريد خه
 په نورو نورو جهانونو گرخولو -

د دلاور خان زلمي توب په ريحان آباد
 کيشي د ظلم نوي نوي بابونه ليکل -
 ريحان آباد خه ، دلاور خان نوري ملحقه
 علاقي هم د خپلي خانى د اثر لاندي
 راوستلو خوبونه ليدل - د خان او مال
 ويره خو د ريحان آباد د خلقو سره د
 مخکبشي نه وه - اوس په عزت هم ويريدل
 - د عياش او بدقمash دلاور خان زره د
 کاني ؤ - د ريحان آباد اوسيدونکي نن
 هم بي نوا وو - نوئه کهول ئي هم گونگ
 او بي ژبي ؤ - د خانانو ويره ورته
 ورثي کيشي رسيدلى وه - شاذ و نادر به
 که چا چرته جرات اوکمرو او ژبه به ئي
 او خوؤله نو نورو ته به د عبرت نشان
 جور شو - او د باقي خلقو ژبه به لا په
 تالو پوري اونخښته - د خان گل للا د
 زلمي زوئے گناه صرف دومره وه چي دلاور

کر

خان ته ئى په يو موقع اېغ نېيغ جواب
 وركىدئ ئ - نو بىا خە وو دلاور خان په
 خپل اس پورى تىلىئ ئ او د رىحان آباد
 په لارو كوشۇ كېنى ئى راكايلو - خلق ئى
 خە پت پنا او خە بشكاره په تماشه وو -
 اندىبىمن اندىبىمن او ساھ ختلى - خلقۇ
 خپل ماشومان كورونو كېنى پت كېل - د
 غېبى د ماشومانو په مخونو بىخۇ خپل
 خادرۇنە خوارە كېل خو تماشه بەر حال
 تولو كولە - دلاور خان په اس سور د
 خپلۇ سفاكۇ تاثراتو سره دنگە غىرى د
 رىحان آباد په لارو كوشۇ كېنى د خلقۇ
 په زىرونۇ كېنى خپل دهشت تازە كولو - د
 خان گل لالا زوئى هله پرېبىسىدە شو چى
 د ومرە خان پكېنى پاتى شو چى اىلە ساھ
 ئى اخستە - د هەقى نە پس خان گل لالاد
 خپلۇ تولو ورو لوپىو سره د رىحان آباد
 نە كە او كە - چرتە لارو؟ ددى نە
 هيچۈك خبر نە شو - د رىحان آباد
 او سىيدونكى د خپلى ژې د پورتە كولو
 په چل نە پوهېدل گو كە ئىنى كسانو اوس
 خە پت پنا خپل وس او حركت كولو -
 بخت عالم كاكا د ودود صىب سره ناست ئ -
 - خو كسان ورسە نور ھم وو -
 بخت عالم كاكا وئيل ، ، دېرە گرانە
 شوي ده ورورە ! ژوندى يۇ خو د ژوندو
 په شان نە يۇ - خە لارە خامخا پكار ده
 ، ،
 ودود صىب سر او خوخۇلۇ ، ، بئە ده چى
 دغە احساس خو درتە او شو - دېر په

کر

تاخیر سره سهی - بھر حال دیر آید
درست آید - اوس تاسو خئے سوچ کمے دے ؟
، ،

بخت عالم کاکا هیخ توقف اونئے کرو،
اوئی وی ، ، بس چی په هرہ خی - نورہ
غلامي نئے کوؤ - مڑہ به شو کنه - مرہ
دی شو ، ،

ودود صیب بی اختیارہ مسکے شو ، ، هم
دغه خو زمونبر مسئلہ ده یا بیخی چپ یو
، هیخ نئے وايو او یا جذباتی او د عقل
نه بالا فیصلی کوؤ - بی موقعی ، بی
 محلہ او بی فائدی ، ،

ودود صیب لبر شان توقف اوکرو او بیا
گویا شو ، ، اوس چی تاسو یوه فیصلہ
کری او زرہ مو منلی ده نو د حکمت
جامہ ورواقوئی - ستاسو روند او جذباتی
قدم به په ریحان آباد کبني نور هم
تورتم جور کری - داسی نتیجه به
پرپردي چی د وکرو په زرونو کبني به د

پاسیدو هدو تصور ختم کری ، ،
، نو بیا خئے کول پکار دی - زمونبر خو
برداشت ختم شوے دے ، ، بخت عالم کاکا
سره جوخت ناست زلمی په کلکه لهجه کبني
اووی ، ، زمونبر په وراندی زمونبر د
سپین روبو مشرانو بی عزتی کیبری ،
زمونبر خو خیر دے مونبر خو هدو په شمیبر
کبني نئے یو - خدائے دی نئے کری سبا - -
- - ، ، زلمی خبرہ اودروله ، اواز ئی
دروند غوندی شو -

کر

،، په یو ورخ هیچ نئے کیبری - ،، ودود
 صیب په نرمی سره اووپی وود عمرونو
 عمرونو کوتاھیو ازاله یو دم نئے شی -
 وخت خامخا غواری - تاسو خپل عمل په
 یو خو مرحلو تقسیم کرئی - خومره کسان
 دی چې ستاسو د سوج سره ملګری دی ؟
 مکمل ملګری ! ،،
 ،، لبر دی - د گوتو په شمېر دی ،، بخت
 عالم کاکا اووپی
 ودود صیب پُر خیال انداز کښی سر
 او خوچولو ،، جذباتی
 کیبری مه - ددی پېدا شوی سوج او احساس
 قدر اوکرئ ، پالنه ئی اوکرئ - په
 زیونو او ذهنونو کښی ئی اوکرئ نو بیا
 به د وخت سره تاسو ته د خپل طاقت
 احساس خامخا کیبری او هر کله چې تاسو
 ددغه سوج په زرغونولو کښی کامیاب شوئ
 نو اوکنئ چې هر تورتم ته مو د نمر مخ
 اوښودلو - لا مونږ د تیاری په حالت
 کښی یو او تیاري په خاموشی سره کیبری
 ، په یقین او تسلسل سره کیبری - خپلوا
 زلمو ته ڈاد او مینه ورکرئ د هغوي په
 صلاحیتونو اعتماد اوکرئ او کار تری
 واخلئ - زما یقین دے چې سحر نیزدی دے
 - دېر نیزدی ،،
 ،، مونږ دی نئے یو خو بس دغه سحر دی
 راشی ،، زلمی اووپی
 ودود صیب مسکے شو ،، که خدائے کوی
 تاسو به دی سحر ته پخپله هر کلے وايئ

کر

— د شپی آخر دے گرانه ، د تیاری زور
په ماتیدو دے — یقین ساتئ ، ،

امبر به د وفا سره شراتونه خو هسی
هم کول خو نن ئی ورانه په دی راغلی
وه چې نن ورتہ امبر د ، ، وفا باجي ، ،
په خائے ، ، وفا بها بهی ، ، وئيلي وو— د
امبر سره د وفا هم مینه دېره وه نو
ځکه به ئی ورسره د وړي وړي خبری نه
هم قیصه جورو له خو نن خو ئی خبره
بیخي خء بدلله شان کړي وه — د
وفا باجي په
خائے وفا بها بهی — — وفا په
حیرانی سره ورتہ اوکتل —
، ، خء — — خء — — ؟ خء دی اووی
؟ ، ،

امبر بیخي خان ناجانه کړو ، ، وفا با
— — — جي ، ، د ، ، با ، او ، وجي ، ، په
مینځ کښي ئی یوه معنی خیزه خلا جوره
کړه او په معصومیت سره ئی اووی ، ،
خوله مې خطا شوه وفا با — — جي ، ،
وفا د غور نه اونیوہ — ، ، ستا او
خوله خطا کېدل ، ،
د امبر زړه خو غوشتل چې ورتہ صفا صفا
اووائي — د خپلی وفا باجي نه هم تپوس
اوكري چې ستا خء خوبنه ده ؟ خو بس چې
پاتې شوه —

کر

،، نو که بھابھی درته و ایم نو خئه
قيامت به راشي ،، امبر په معصوميت
سره وفاته اوکتل -
،، امبر - - - ،، وفا امبر ته برند
اوکتل ،، دا درباندي نن خئه پيريان
raghi ، باجي - - صرف باجي - - بنه
،،

،، بنه نو غور خو مي پربوده کنه ،،
امبر ورته داسي مرور مرور شان اوکتل
- غور ئي پربنودے شو - خئه د اخوا
دېخوا خبرو نه پس امبر بيا شوخى
اوکره - ،، بنه خه تيک ده وفا باجي خو
که دا دواړه نومونه ګډ کرم خپله کښي
نو بيا ؟ باجي او بھابھي يو خائے !
بھابھي جي ! ،،

،، امبر ،، امبر ته د نور کله په شان
وډومبے وارنگ ملاو شو -
،، خير دے کنه ،، امبر يو قدم شاته
لامه -

،، امبر - - - ،، دوپم وارنگ - د
وفا لهجه سنجیده وه -
،، بھابھي جان ،، امبر بيا په شوخى
سره داسي نازولي نازولي اووپي خو يو
قدم ئي بل هم په شا ضرور ورسره اخستے
ؤ -

،، او دريره زما نيا ،،
خو امبر اوس په کمره کښي چرته وه چې
په پنجه کښي به راتله - د مندي خو
تکره وه -

کر

د امبر فطرت هم دا سی ؤ - خود او مینه
ناک - گرانه هم په تولو وه -

ودود صیب سحر د ناشتی نه پس برآمد ه
کبی کرسی کبی دده وهلی ناست ؤ -
خبراء ئی کتو -
په امبرخو دی خبری لا ناوخته کمے ؤ چې
خو ورخی پس هغوي
خپل کلی ، ګل کلی ته روان دی - خله
چهتیانی هم کمیدی او خله ودود صیب چې
په شار کبی کومه زمکه اخستی وه په
هغی باندي د كالج د تعمیر کار هم په
تیزی سره جاري ؤ - خو امبر خو نور خله
کرل او رېبل - د هغی په زړه کبی دا
ارمان او رېدو را او رېدو چې بس یو خل
په ډکه خوله وفا ته بهابھي او وائی او
هغه ورته اونه قهریږي - نو بیا خله وو
' ودود صیب چې خبرېدو نو امبر خلق
راتول کړي وو - دوه کټونه د ودود صیب
د کرسی نه یو خوا بل خوا واقول شول
او لښکر تري محاصره او کړه - ودود صیب
په حیرانی سره سر راپورته کرو او د
تپوس کولو په انداز کبی تولو ته
اوکتل -
سیکنه مسکی شوه ، ، امبر خله خبره
راوري ده ، تاسو سره ئی کوي' ،
، ، ام هم ، ، ودود صیب اخبار بند کړو
، ، بسم الله ، ،

کر

،، هسپی بابا جانه ! د گل للا د کویژدن
دپاره روانه یم ، ما وی بنہ ده که
تاسو هم رائی ، امبر په معصومیت سره
اووی او ودود صیب بی وار او بی
اختیار او خندل ، فرید قدری غلے
ناست ؤ خود امبر په انداز او خبره
ئی په شوندو بی قابو شان مسکا خوره
شوه — سکینه خو هسپی هم تری خاریده —
ودود صیب په مینه اووی ،، ستا په
موجودگی کلبی زمونږ خه ضرورت دے — خو
لبو صبر بنہ نئه دے ؟ ،

،، نه کنه بابا جانه ! ،، امبر ناز
او اصرار اوکدو ،، تاسو سوج
خو اوکړئ کنه خومره خوشحالی به جوړه
شی —

،، نن سبالبر په مندو یم بچے ! بنہ نه
ده چې لبره ساه ورته واخلم ،
،، پلیز بابا جانه ! واده ته ساه
واخلئ خیر دے خو کویژدن دی اوس اوشي
— ”

،، مور جانی ته هم خه نئه وائی ،،
amber سکینی ته اوکتل ، انداز داسې
کیله من غوندي ؤ —
سکینی اووی ،، ستا بابا جان کله ستا
خبره غورخولی ده — چې زما ضرورت به
پېښې بوي ،،

،، ددې مطلب دا دے چې رعایت نئه
ملاویږي ،، ودود صیب مسکے شو — ،، بنہ
ده ، زه به مابسام ته د ارسلان سره

کر

ا و گورم ، د خوشحالی خبره ده هم نن سهی
، ،

د خوشحالی د یونوی شان احساس نه د
تولو مخونه خلیدل - هم هغه وخت بهر
گیت په زوره زوره اووه له شو او بیا
ورپسی زر په گیت کبني لگیدلی کمکی نما
در واژه چې په کندي سره بند وه بیتره
شوه او خو کسان راننوتل - سرور خان ،
دلاور خان او ورپسی د توپکو ، طماچو
سره ملا ترلی خوشامدگر ، یو ، دوه ،
درې - - - پوره لس کسان وو -
ودود صېب د خپل څائے نه پاسېدو په مخ
ئې برهمي بشکاره محسوسېده - سرور خان
او دلاور خان سره د خپلو کسانو وړاندې
راغله - ودود صېب په دالان کبني قدم
کېښود -

سرور خان طماچه په لاس ، په سینه کبني
و د ودود صېب ته مخامنځ او درېدو - په
مخ ئې د تکبر او حقارت رنګونه خواره
وو -

وو ودوده ! دومره صبر سرور خان هیچا
ته نه ده کمې خومره چې تاته - خو نن
سرور خان خپله خانی دلاور خان ته
سپاري او د دلاور خان په خانی کبني
نیمکرتیا سرور خان نه شي زغملے - نن
وخت نه ستا سره شته او نه زما سره -
نن درنه آخری خل تپوس کوم - ډېر په
سوج سره جواب راکړه - او یا نا ،
ودود صېب په غرئیزه خاموشی سره د
سرور خان په سترګو

کر

کبھی کتل -

ودود صېب د سرور خان خبره نظر انداز
کړه ،، زما کور ته بې تپوسيه راننوتلے
ئې سرور خانه ! دېر بې پښتو کار دې
کړئ دے، د ودود صېب لهجه قطعی او
قلاره وه -

،، پښتو خلق د سرور خان نه زده کوي
ودوده ! ،، سرور خان خپل سرته د
لویي سره حرکت ورکړو - ،، دېرو
کتابونو ستا مازغه خراب کړي دي - زه
ګورم چې ستا لاس زما طرف ته په بل بل
رنګ راغزیبوي زما د خبرې جواب راکوه ،،
،، جواب ما پخوا درکړئ دے ،، ودود
صېب په کلکه لهجه کبھی اووې ،، د سوچ
کولو وار ستا دے - نيمه زمکه ستا شوه
او نيمه زما خو په دي شرط چې زه به
دلته سکول او کالج جوړوم ،،
،، سکول او کالج جوړوي ،، سرور خان
او غرمبدېدو ،، او که د سرور خان
کريوان ته لاس اچوي ،،
،، ما خپله خبره اوکړه ،، ودود صېب
په دېري سنجیدګي سره اووې -
،، دا ستا آخری خبره ده ؟ ،، سرور خان
د طماچې والا لاس اوچت کړو -
،، او ،، د ودود صېب لهجه قطعی وه ،،
دا زما آخری خبره ده ،،
فرید ته د صورتحال د بدليدو احساس
دېر په شدت سره او شو معامله انتهاي
سنگينه او نازکه وه خو چې خنګه
وراندي راغے نو د سرور خان کسان تري

کر

نه چاپېر تاؤ شول — دلته دے د هغوي
په گرفت کبني راغې نو هلته د سرور خان
د طماچې نه گولى اووته ، ورپسي بله ،
ورپسي بله — — — !

د ودود صېب د سيني نه ويني بي واره
دانګل — — د ودود صېب لاس او قدم چې
د سرور خان طرف ته پورته کيده نو د
سرور خان گوتې يو خل بیا د طماچې
ماشي ته زور ورکدو ، يوه بله گولى د
ودود صېب د سيني په لور لاره —
،، مه ظالمه ! ،، سكينه په چغو چغو
وراندي راغله —

خو په ظالم کبني ترس چرته وي ، دا
واري دلاور خان لاس سم کرو يو دز ، بل
دز سكينه زړه نیولي په زمکه کبني ناسته
—

د فرييد دنګه څواني د سرور خان د بي
رحمه ، بي ضميره خانۍ د تورو علامتونو
گرفت کبني غورځیده را غوځیده —
ودود صېب په زمکه پرپوتو — امبر په
зорه زوره ژيل — چغي ئې وهلي ،، وه
بابا جانه ! وئي موري کنه ،،
فرييد هم هغه شان د لسو کسانو په گرفت
کبني پرريده — ،، پريير مي دئ ،، فرييد
يوه چغه اوکره ،، سرور خانه اخوا کړه
دا سپي دي — ماته رامخامنځ شه — بي
غېرته ، بزدله ،،
،، اوئي تړئ ،، د دلاور خان لهجه سره
— ۵۰

کر

د امبر چغو آسمان را غورخوؤ - کله به
د مور په مړه وجود ورپرپوته او کله د
پلار - ،، وه مور جاني سترگي او غوروه
- يه بابا جانه ! ما سره خبرې
اوکړه کنه - ګوره کنه ستا امبر ژاري

بابا جانه - - - ! ،
امبر پاسيده - د لیونو په شان ئې
اخوا دېخوا نظر زغلولو - بیا ئې يو
خوا منډه کړه او په زمکه پروت يو غټه
شان کانے ئې په لاس کښي را و اخستو او
په پوره زور سره ئې په دلاور خان
ورگوزار کړو - کانے عین د دلاور خان
په تندی لګیدلے ؤ - سره سره وينه د
دلاور خان په مخ راماټه شوه - دېر په
قهر سره ئې امبر ته اوکتل - دا خو ئې
هدو په ګمان کښي نه وه - يو تالي خټه
د امبر طرف ته حرکت کولو خو دلاور خان
د لاس په اشاره منع کړو -
فرید مکمل بي وسه ؤ - پښي لاسونه ئې
تړلي شوي وو - د زخمی مار په شان
تاویدو راتاوايدو - د غصې او غم شدت
ئې خدوحال وران کړي وو - سترگي ئې
تکي سري وي ، لکه سکروتې - خو بي وسه
ؤ بېخې بي وسه -
د دلاور خان په مخ د تندی نه راماټه
وينه اوس هم بهيده - خو
اوس ئې په مخ د غصې معمولي غوندي
تاثر هم نه ؤ - دېر په شيطاني نظر ئې

کر

امبر ته کتل - یوه سفاکه او وحشیانه
 مُسکا ئی په شوندو غزیده راغزیده -
 یو دم د فرید لمبه لمبه حواسو ته
 عجیبہ اندیشنى راپریوتی - ناخاپی یو
 زیره ته راتلونکی خیال اولمزولو - اوس
 ئی د مخ درشتی او سختی چرتە بل خوا
 تلى وھ - یوه عجیبہ شان بى وسى ئی په
 سرو سرو سترگو كېنى اوېشكى اوېشكى
 اوغزیده - اوس ورسره صرف د خپلی خور
 د تحفظ خیال ئ - د مکمل تحفظ خیال -
 امبر ته ئی په اوترو سترگو اوكتل -
 هغه اوس ھم ژریدلی ، قەھریدلی زمرى
 زمرى ولاړه وھ - په دواړو لاسونو كېنى
 ئی کانی نیولی وو او دلاور خان ته ئی
 د اسی کتل لکه چې وئیل ئی ورته چې سر
 دی لا روغ دے ، سم نۂ دے مات شوے -
 دلاور خان ھم هغه شان په شیطانی سترگو
 امبر ته خیر ئ -
 فرید په ژرا شو ، ، امبر ! زما خوري
 دلته راشه ، زما خواته ، د خپل کل
 لالا خواته ، ،
 خو امبر خو په جنگ ولاړه وھ -
 د کافي خاموشى نه پس یو دم د دلاور
 خان شونډي او خوزیدي ، ، جينى ! دا
 ګوزار دي پور شو په ما او دلاور خان
 هېڅ کله په خان باندي د چا بدل نه
 پرېبردي - دغه قرض به دي خامخا لندوم
 - خو لا ئی وخت نۂ دے - لا دي وي - - -
 لا - - - ،

کر

سرور خان فرید ته مخ ور و ادولو ، ،
او س د هر خئه تئه مالک ئي - او س ستا
خوبنه ده - که عقل درکبني وي نو کومه
خبره دي چي پلار نه منله تئه ئي او منه
- او کئه نه تئه دي هم د پلار په شان ئي
نو د ژوند نه به لري چرته ژوندے ئي -
وخت به درسره صلاح کار کرم خير دے ،
سوج پري اوکره ، ،

سرور خان او دلاور خان کندرې اوکړي او
د خپلو کسانو سره واپس روان شول -
امبر د لاسونو نه کاني او غورخول او
رامنده ئي کره او د فرید سره خوا کبني
کبني ناسته او د هغه پبني لاسونه ئي ازاد
کړل - غصه ، صدمه ، بي وسي - فرید
خپل يو لاس په زمکه اولګولو او ژوبل
ژوبل راپاسيدو - امبر ورتر غاره وته
-

، ، ګل لالا - دا خئه او شو - - - بابا
جان خو او س او س زمونږ سره خبرې کولي
- خندل ئي او مور جاني - - - ، ،
امبر په ژړا کبني او وے -
، ، مه ژاري امبر چپ شه ، ، فرید، امبر
خپلي فراخي سيني ته جو خته کړه -
، ، خپله خو ژاري - زړه ده خئه کانے خو
نه دے ، ،
دواړه ورور خور غاره غتى وو - دواړو
ژيل ، بله ئي ژيل ، زیونو ئي نه منله
- خو د حقیقت نه انکار هم نه شو کېدې
- مور پلار ئي په وینو کبني لټ پت
پراته وو - فرید او امبر ئي حق بق

کر

خوا ته کېپىناتىل - د سكىنى پە مخ
حېراني او معصومىت نقش وو - د ودود
صىب سېينى جامى تولى پە وينو سرى وي
- فرييد ئى پە رېيدونكۇ لاسونو پە تندى
ويېنتە سە كېل بىكلى ئى كىۋە او پە وركە
وركە شان لهجه كېپى ئى اووپى ،، بابا
جانە ! تاسوخۇ مىنە ويىشلە - دا ولى ؟
تاسو د چا سره خە بد كىرى وو،،
فرييد خە ساعت دېر پە مىنە او حسرت
سرە د ودود صىب مخ تە كتل او د زمكى
پە سىنە باندى بەھىدى د هەغە پە وىنە
كېپى ئى لەككە د خوب پە
عالىم كېپى لاس وھلو - د يى -
قيامتى

خاموشى نە پس ئى شوندى او خوخىدى -
،، بابا جانە ! د سرور خان او دلاور
خان خانى لارە - ستا د مىنې قىسىم چى
لارە - ستا د ظرف قىسىم چى لارە - سرور
خان او دلاور خان خطا شول - ژوندى ئى
پېپىسۇدم اوس خو - - - - د فرييد
خبرە نيمە پاتى شوه - د چا د موجودكى
احساس ورتە شوئە د امير او د هەغە نە
علاوه د نور چا د موجودكى احساس -
فرييد سر پورتە كىرو - د علاقى
تهانىدار پە خە فاصلە كېپى د خېلى
نفرى سره ولار ئى -
فرييد او درېدو - تهانىدار پە خېلىو وەو
وەو دنيادارو سترگۇ فرييد تە پە غور
كتل - ،، خوانە تە به زمونىر سره
تهانى تە خى،،

کر

فرید په حیرانی سره تهانیدار ته
اوكتل ، ، ظالمانو د خدائے خاطر اوکړئ
- زما مور پلار مړه پراتله دي او ستاسو
قانون په سر سور دے - لام شئ کله وس
کښي مو وي د سرور خان نه تپوس اوکړئ
- چا چې د اقيامت په مونږ راوستلے دے
، ،

د تهانیدار په مخ د بي حسي نه علاوه
بل هيڅ تاثر نه ئ - ، و حراست کښي ئې
و اخلئ ، ، تهانیدار سپایانو ته اوكتل
-

فرید دېر په بي یقيني سره ورته کتل
، ، ستا مازغه خونه دي خراب شوي ؟ ،
، ، مازغه ستا تیک نه دي ، واچوئ ورته
هتكري ، ،

سپایان د فرید نه تاؤ شول - په داسي
انداز لکه چرته يو دېر خطرناک مجرم
گرفتاروي - د حیرت انتها وه - فرید
نه پوهېدو چې دا خله چکر دے - زما
لاسونو ته ولې هتكري اچوي ؟ هسي نه
سرور خان - - - فرید ته د سرور
خان خبره ورياده شوه - ، ، که عقل در
کښي وي نو کومه خبره دي چې پلار نه
منله ، ته ئې اومنه او که نه ته دي
هم د پلار په شان ئې نو د ژوند نه به
لري چرته ژوندې ئې - وخت به درسره
صلاح کار کړم خېر دے ، سوچ پري اوکړه
، ،

سپایانو د فرید لاسونو ته هتكري اچولي
وي ، فرید امبر ته هسك اوكتل - هغې

کر

په زار زار ژدل - ، ، گل لالا ! دوئي تا
ولي بوئخي ؟ ، ،
زلمي فريد سر او خوخولو ، ، امبر ! نه
— — ژاري به بالکل نه — ، ،
بهر د پوليس گادي ولاړ وو — فريد په
لاسونو کبني هتکري اچولي وي او د
سپايانو مينځ کبني روان ټه — په مخ او
ستړکو کبني ئي يو غرئيز سکوت خور ټه —
امبر ژدل — — ، ، گل لالا — — گل
لالا ، ،
فريد امبر ته اوکتل ، ، امبر ! عفت
آپا — — څه ورشه هغوي خبر کړه ، ،
فريد د پوليس گادي ته ختو — امبر په
مندو مندو د عفت آپا کور ته روانه وه
— په ژرا ژرا په سلګو سلګو د ستړکو
نه ئي او بشکي وريدي —

کر

د تهانيدار په دفتر کبني د فريد لاسونه
 د هتكرو نه آزاد کمے شول — فريد خپل
 زپلي حواس راغوندول خو ڊپره گرانه وه
 — صورتحال انتهائي غير معمولي ؤ —
 خله شي به پس دوه کسان نور هم دفتر ته
 راننوتل — د انداز او روسي نه هغه هم
 خوك سرکاري کسان بسكاربدل — تهانيدار
 ورته د مصافحي دپاره په زبر زير سره
 پاسيدلے ؤ — هغوي کبني ناستل —
 يو فريد ته اوکتل ،، فريد نوم دے ستا
 ؟ ،، فريد خاموش ؤ — په نفترت او
 حقارت سره ئي تولو ته کتل — د هغه
 دنه خو طوفانونه اوچتيدل —
 تهانيدار اووي ،، صورتحال ستا دپاره
 بيخي خراب دے — ته د معاملې سنگينى
 ته نه رسې — ستا دپاره بنه ده خبره هم
 دلته خلاصه کره — پولي پتي دي سرور
 خان ته حواله کره — مناسيبي پيسې به
 ئي دركري ،،
 د فريد په سترگو کبني اور بل ؤ
 — ،، تاسو هم خان ته انسانان
 وايئ ،، د هغه لئه خولي وتلے يو يو
 تکے لکه په زhero کبني ڊوب ؤ — په لهجه
 کبني ئي د جهان تراخه وو ،، ما خپل
 مور پلار په وينو کبني ڊوب پرپبني دي —
 زما مور پلار سرور خان اووژل او هتكري
 تاسو زما په لاسونو کبني واجولي او اوس

کر

— خو نئه یئے تاسو — — ؟ انسانان
 د تھانیدار تندے تریو شو ، ، خوانه
 ! مئہ هیروہ چې تئه د خپل مور پلار د
 قتل په الزام کبني په حراست کبني اخستے
 شوئے ئي او دا هم ياد او ساته چې که د
 سرور خان نئه وي خوبه نو د خلاصي دی لار
 هم نشته ، ،

، ، په خومره دی ايمان خرڅ کړے ؟ ، ،
 فريد د تھانیدار په سترګو کبni اوکتل
 — تھانیدار برند شو ، راپاسيدو خو بل
 خوا ته ناستو دوؤ کسانو کبni يو ورته
 د لاس په اشاره د خئه نئه وئيلو اووې ،
 تھانیدار د کرسى پوري خخ پاتي شو —
 يو کس فريد ته مخاطب شو ، ، عقل بنې شے
 دے خوانه ! خئه چې شوي هغه هسي هم شوي
 ، د آئنده خيال دی او ساته ، ستا ژوند
 دے ، ستا د خور ژوند دے — — تئه د
 سرور خان د زور او طاقت اندازه غلطنه
 لگوي — — ستا بهتري هم په دې کبni
 د چې خپل ضد پرپردي — سرور خان دا
 هر خئه په دېر لوئے بندوبست سره کري
 دي — تئه هيچ نئه شي کولے ، ،
 فريد وار په وار درې وارو ته ژوبل
 ژوبل اوکتل — يو لحظه سوچ یورو — بيا
 ئي اووې ، ، نن زما د مور او پلار د
 مرگ ورځ ده ، د هغوي جنازه ده — زءا
 اول ددغه هر خئه نه فارغېدة غواړم ، ،

کر

تهانیدار په خباثت سره مسکے شو ، ،
 اول زمونبر د سر نه بوج لر کیه گله -
 ستا خبره به هم مونبر اومنو - گنی
 د مور پلار قاتل د
 هغوي جنازي ته کله تلے شي - زمونبر هم
 واره واره بچي دي - ، ،
 فريد زهرجن شان مسکے شو ، ، ستاسو
 دلالي سرور خان ته هيچ گته نهه شئ
 رسولے - ما سره که نا انصافي اوهم
 شي ، پروا نشته ، ،
 تهانیدار فريد ته په خير اوکتل ، ، نن
 ورخ دي په حوالات کبني ده - ددي نه پس
 به جيل ته ليبرلي شي - په عدالت کبني
 درباندي جرم ثابتول د سرور خان دپاره
 ڈپر معمولي خبره ده - گواهان هم ڈپر
 او ثبوتنه هم - دروند قانون ینده
 فيصله به دي د تول عمر دپاره د تورو
 تمبو بندیوان کري او يا کیدے شي
 پهانسي درته واورولے شي - بنه سوچ
 اوکره - اوس درسره وخت دے ، ،
 ، ، ما درته خپله خبره اوکره ، ، فريد
 کلکه لهجه کبني اووی -
 تهانیدار ناستو نورو دوؤ کسانو ته
 اوکتل ، هغوي سرونه او خوخول -
 تهانیدار خه شي به ڈپر په عجيبة نظر
 فريته کتل بيا ئي يو سپائي ته او از
 کرو - سپائي دفتر ته راننوتو او کوتک
 کوتک او درېدو -

کر

،، دے حوالات کبني بند کرئ ،، تهانیپدار
د فرید طرف ته اشاره اوکره ،، د قتل
ملزم دے - خیال پری سائی ،،

د گل کلي خلق خو خئه چي لاري کوخی ئى
هم مراوي وي - ارسلان جان او عفت د
ودود صېب او سكيني مري سمبال کري او
گل کلي ته رارسولي وو - وفا ژيل که
ژيل بيخي نه قلاريده - ،، بابا جانه !
نه به دي راکوله دومره مينه چي داسى
دي پرېشودم - سترگى اوغروه بابا جانه
! ستاسو هومره لوئے زده خو زما نه دے
--- بابا جانه --- !! ،،
د امبر سترگى اوچي وي - بيخي غلى وھ
- کله کله به ئى خو سلگى اووهلى او
کله د خپلى نيا او کله د عفت په غېبر
کبني خپل سر کېشودو -
د سكيني د مور پلار حوصله په ئائے وھ
- خو حيران دومره وو چي حد ئى نه ئ -
د گل کلي خلق خو خېر د کلي خلق وو د
سباۇن سکول ستاف خئه چي د ودود صېب
شاگردان هم تول په توله راغلى وو -
خو يواخى نه ، مشران ئى هم راغلى وو
- د ځنو ځنو خو توله توله کورنى
راغلى وھ ، داسى خلق هم وو چي هلو چا
پېژنډل نه خو سترگى ئى يو ساعت ته نه
وي اوچي شوي - نور خو خئه د ريحان
آباد نه ډېر زيات خلق راغلى وو
با وجود ددي چي دا عمل په يو صورت د

کر

سرور خان سره د دغري نه کم نه و خو
چي راغلي وو نو راغلي وو - يوه خبره
وه چي ميلمه پکبني خوك هم نه و - تول
كوربانه وو - جور د ودود صيب ورونه
خوييندي راغلي وو - بچي ئي راغلي وو
خپلو كبني به غاره وتل بيا بيا به ئي
اوژيل -

د خپلو خلقو سره د ودود صيب د ميني
تعلق نن زرغون بنكاريدو ! بنكاره
محسوسېد و ! !

دا نن د فريد سره د هغوي دويم ملاقات
و - ارسلان جان او د فريد نيا نيكه د
ورئي هم راغلي وو خو دير لير وخت
ايسار شول - يو خو ورسره وخت بيخي نه
و - هر خه ئي نيمگري پربشي وو -
جناري پرتى وي خو د ژوندي فكر هم
ضروري و - د هغوي د فريد سره صرف
مقالات اوشو نور ئي هيچ اونه کمے شول
- حيران هم وو او پريشان هم - خو
دومره ضرور پوهيدل چي قانون په مکمل
توكه د زورور مرستيال دے -
تهانيدار د هغوي د سوال زاري په جواب
کلسي صرف دومره اووي ، ، تيک ده تاسو
ئي پويي كرئ - د سرور خان تسلی دي
اوكري نو خي دي درسره - باقي زه نور
هيچ نه شم كولے - خبره ديره د پاسه
نه ده ، زما په وس كبني نه ده ،

کر

خو فرید لکه تول په توله د کانی شوئ
 ؤ - په دی بابله خو ئی هدو خبره نه
 کوله - هغوي هم بي وسه وو - واپس
 ستانه شوي وو خو هم نن مابسام بيا
 راغلي وو - د فرید د نيا نيكه سره دا
 ٿل د سباون سکول د ستاف سينئر او ذمه
 وار کسان هم راغلي وو ارسلان جان او
 عفت هم وو او وفا هم -
 د فرید نيا اوژيل ،، فریده بچيہ !
 زمونبر خو ته پکار ئي - نور مو هیچ نه
 دی پکار ،،
 نيكه ئي اووی ،، فریده ! حالاتو ته
 خپله اوگوره - هسي نه خه نور نقصان
 در اورسي د ظلم زور دے بچے ،،
 خو فرید خاموش ؤ - بيخي خاموش - تولو
 خپل خپل رنگ خبره کوله - چا خان
 پوهول او چا فرید خو فرید لکه قسم
 کمئ ڦي چي هیچ به نه وائي - وفا يو
 قدم وداندي راغله او فرید ته مخامنخ
 او درپده - د غرونو په شاني دروند
 خادر کبشي پته وه - وفا هیچ نه وي بس
 د هغي نظر د خپل ماشومتوب د ملگري د
 مخ او سترگو تاثرات لوستل - هغي ته د
 فرید د يو يو عادت پته وه - د هغه په
 مزاج پوهېده - د يو لوئي عزم سره ئي
 د فرید په سترگو کبشي کتل - بيا گويا
 شوه ،، فریده ! مونبر تول د صدمي په
 حالت کبشي یو ، حالات هم موافق نه دي
 خو - - - بابا جان مونبر ته يو درس
 راکمئ دے ، يو سوج او نظر ئي راکمئ

کر

دے - خو چې مونبر ژوندي یو نو د ژوند
خبره به کوؤ - مونبر به هېڅ کله د
بابا جان روح نه خفه کوؤ او نه به
خان ورته شرمنده او ملامته کوؤ -
فریده ! چې کمزوره نه شي - - - مرحله
گرانه سهي خو زمونبر مرام ډېر بکلے او
نازولے دے - ډېر زيات سېيڅلے دے -
تیارو ته سر تیتول د هيچا سره نه
بئائي - ياد ساته دا خبره به بابا
جان کوله ، ،
لکه د بُت ساكت او خاموش ولار خوان جان
فرید په سترګو کبني اوښکي اوڅلیدي -
په مخ باندي خوري بي انتها سختي کبني
ئي یو رنګ لاره اوکړه -
په رسان سره ئي اووې ، ، زه
محکم یم - - - زما سره ستاسو فکر دے
' ،

د سباون سکول وائس پرنسل سر عدیل
ډېر په تفاخر سره مسکے شو - ، عزم او
استقامت د منزلونو پورۍ وي - مونبر به
په باوقاره طريقه خپل جنګ کوؤ - او
په هومره وقار سره به ئي گټو هم -
باور ساته ، ،
د فرید ذهن او زړه به بیا بیا تاړجن
شول - د هغه په سېيڅلي احساس
قيامتونه تېربېدل خو په خان ئي تر
کافي حده قابو ساتلے ؤ - هغه د خپلو
راغلو مئینانو زړونه نور خفه کول نه
غوبېتل -

کر

فرید ارسلان جان او عفت ته اوکتل ، ،
 ارسلان کاکا او عفت آپا تاسو د بیا
 دپاره د راتلو تکلیف مه کوئ - سرور
 خان تاسو ته هم نقصان در رسولے شي -
 ستاسو دلته راتگ خطرناک دے ، ،
 ، ، الله به خیر کري بچے ، ، د ارسلان جان
 آواز کافي دروند ؤ -
 فرید وفاته مخ ور وادوه ، ، وفاته
 بیا مه رائه ، ،
 د وفا په مخ غرونہ غرونہ سنجدگی
 خوره وه -
 ، ، بابا ! موري گلی !! ، ، فرید خپل
 نیا نیکه ته اوکتل ، ، دعا کوئ - خفه
 کیبرئ مه - خیر به شي ، ،
 ، ، مونبر خونه پوهی برو بچیه ، ، د فرید
 نیا په سادگی سره اووی ، ، بس اوس تاته
 دی خدائے خیر پیش کري ، ،
 سر عدیل را وراندی شو او د هغی لاس ئی
 په خپل سر کیبنو - ، ، موري گلی !
 مونبر هم ستاسو بچی یو - دعا کوئ -
 تول به خیر
 شي - مونبر به عدالت ته خو - مونبر به
 خبره کوؤ ، ،

احمد علی خان د نورو روایتی جیلر انو
 په شان بالکل نه ؤ - د سنترل جیل په
 عملی او تولو قیدیانو کبی په سر جي
 مشهور ؤ - د قیدیانو سره ئی رویه

کر

انتهائي مشقانه او دوستانه وه — قېيد
بهر حال قېيد وي — خو که د قېيد سره
تىلىے تصور او د احساس اذىت ترى منفي
كمى شى نو دا وئيل به نامناسب نئه وي
چې ددغه جېل قېدىان باقى په نورو
دېرو حوالو مطمئن او خوشحال وو —
هغوي په خپل مهربان او شفيق سر جي
مئين وو —

د فرييد فائل او تفصيلاتو احمد علي خان
د حيراني او پرپشانى سره مخ كمى ئى —
دا وخت هم فائل د هغه مخ ته پروت ئى
او دېر په سنجيدگى او انهماك سره ئى
خيرلو —

،، د ودود صېب قتل د هغه خپل زوئى
خنگه كولىے شى ؟ ،، هغه د خان سره
سواليه انداز كېنى خود كلامي اوکىرە —
،، ودود صېب خو — — — ،، احمد علي
خان د فائل نه سترگى پورته كېرې په لاس
باندي تىلى گھرى ته ئى يو نظر اوكتل
او بىا ئى يو سپائى ته اواز كمو —
،، مبين ،،

سپائى په مستعدى سره دفتر ته راننوتو
،، جي سر جي ،،
،، هغه نوئے حوالا تى راوله — — فرييد
،، احمد علي خان سپائى ته اووې او
فائل ته ئى بىا سترگى بىكته كېرې —
خئه ساعت پس فرييد د جېلر په دفتر كېنى
موجود ئى —

کر

د احمد علي خان جهانديده نظر د فرييد
د مخ او سترگو د تاثراتو په غور سره
جائزيه اخسته —
،، کرسی ته کبنينه ،، احمد علي خان په
نرمی سره او وي —

فرييد کبنيناستو — په انداز کبني ئې
ويزارى وە — د احمد علي خان تجربه
كار نظر اوس هم د فرييد محاصره کړي وە
—

احمد علي خان په اول څل تري نه خئه
تپوسونه کړي وو خو هغه په جواب کبني
بيخي غلے ئۇ — د مخ او سترگو نه ئې
صفا بشکاريده چې په زړه او ذهن ئې دېر
درانه دي — احمد علي خان د هغه په
سترگو کبني د بي اعتبارى او نفترت شريک
تاثر محسوس کړئ — دا د احمد علي
خان دپاره خئه دومره لویه خبره نه وە
— په خپل پېشہ ورانه ژوند کبني هغه
ددې نه زيات پېچیده کېسونه ليدلي وو
— د بي شميړه قېديمانو سره ئې واسطه
پېښه وە — عادي مجرمان ، د انتهائي
مجبوری په حالت کبني جرم کوؤنکي او بي
ګناه بندیوان — خو دلته خو د ودود
صېب نوم او د ریحان آباد او ګل ګلي
ذکر د هغه په زړه او ذهن کبني د تجسس
طفان راپورته کړئ — د قتل الزام د
ودود صېب په زوئے لګيدلے ئۇ او ايف
آئي آر د سرور خان په مدعیت کشي درج
شوئ — نو احمد علي خان حقيقتاً
حیران ئۇ — د ودود صېب سره د هغه د

کر

ملاقات دومره ورخی خونئه وي شوپه
 بسار کبني د کالج د جوړولو په سلسله
 کبني د ودود صېب د مندو تریو په دوران
 کبني د کالج د وخت دغه دواړه یاران
 عین د بازار په مېنځ کبني یو بل ته
 مخامنځ شوي وو او غاړه وتلي وو خونه
 غاړه وتلي وو - د یو بل نه ئي لاسونه
 ګلک چاپېر وو او داسي یو خوا بل خوا
 ځنګيدل راخنګيدل - خه خبرې ئي هم
 کولي - په لار رواني خلقو به چې ورته
 اوکتل نو خني به بي اختياره مسکي شول
 - بيا ئي ګپ چرته ختميده - نيزدي
 ورکوتۍ شان هوتل کبني کبني ناستل ، چائي
 او سموسي ئي را او غوبستي او نوؤ او
 زرو ته ئي زور ورکړو -
 ،، ودود صېب لا اوس هم زلمي ئي بنه ، ،
 احمد علي خان د چائيو نه گوت اوکدو -
 ودود صېب د کالج د زمانې نه خپلو
 ملګرو په هم دي نوم سره مخاطب کولو -
 ،، ودود صېب ،، ملګري خوڅه ، غیاث
 الدين صېب به هم ورته ودود صېب وي
 غیاث الدين صېب د دوئي یو انتهائی
 شفیق او حکیم استاذ ټه هغوی به وئیل
 ،، ودود صېب د مینې او پېږزوئني پېکر
 دے همه روح دے ، د محسوسولو سملے دے
 ، ،
 ،، دومره زر چرته زریرم خانه ،، ودود
 صېب مسکے شو -
 ،، بچې دی خومره دی ؟ ، ،

کر

،، دوه — یوه لور او یو زوئے ،، ودود
صېب او وي ، ودود صېب چې د احمد
علي خان سره د فرید ذکر
کولو نو لهجه ئې د
میني او تفاخر نه دکه وه —
،، او ستا ؟ ،، ودود صېب تري تپوس
اوکرو —

احمد علي خان ورک ورک غوندي مسکے شو
،، زما هم دوه — یوه لور او یو
زوئے — — لور خومې رانه لاره —
— گولو او خوره — گلالى — — او
زوئے مې د تعلیم دپاره بھر استولے دے
— لا ورکوتے دے — د خوارلسو كالو دے —
خوشحال — ترۂ ئې هلته دے — هم د هغۂ
سره دے — ،،
،، او گلالى ؟ خنگ گولوا خوره ؟ ،، د

ودود صېب تندے گونجي شو —
احمد علي خان یوه اوږده ساه رابکه —
،، ياره ! د ايمانداري او فرض شناسۍ
باب کېږي ازمهې بشتونه تر هر خه زيات وي
— او بیا زمونبر پېشہ — — توبه —
— ايمانداره کس پکښي قدم قدم په پل
صراط تېربېري — دېري قيصي دي د زړه
چاؤدون خو دا خل خو — — — ،، احمد
علي خان یو ساعت ته غلې شو، په خلاء
کېښي داسي خير ؤ لکه چې خه ورته
ښکارېدل ، خه ئې کتل ، بیا ئې ودود
صېب ته سترګي وروامولي او داسي درد
جن شاني مسکے شو او گويا شو —

کر

،، د هغوي تعلق د دېرى مضبوطي پارتى
 سره ئ - د پودرو دېر دروند مقدار ئى
 سملگل كولو - خو گىر شوي وو - د تېبىتى
 په دوران كېنى ئى په پوليس ڈزى شروع
 كېرى ، دوه د هغوي كسان مەء شوي وو او
 خلور د پوليس - - - خبره دېرە مخكېنى
 لاره - ميدىا هم په كېس مكمىل نظر
 ساتلىئە ئ - شاته كسانو ئى د خپلو
 وسائلو او اختياراتو د بى درېغە
 استعمال با وجود هم هيچ اونە كەنە شول
 - گرفتار شوؤ درې وارو كسانو تە د
 مرگ سزا واورولە شوھ - په باقى دوؤ
 خو ئى خە خاص پروا نە و خو يو خاص
 كس ئ - دېر خامص - د ايم پى اى شجاعت
 ملك نيازبىن او عياش زوئى خرم ملک -
 د هر داۋ بائىللو نە پس هغوي براھ
 راست ماتە راغل - سره د يو خو
 حاكمانه سفارشونو او دېر تېر لالج ،
 رنگ رنگ دامونه ئى راتە او غورول را
 او غورول - ما و اپس كېل - خو ورخي پس
 بىا راغلە - ما بىا و اپس كەء - نو
 بىا ئى دەمكى دەركى شروع كېرى د بل بل
 رنگ دباۋ اچولو كوشش ئى هم كولو ،
 ورسە ورسە ئى آفرونە او پېشكشونە
 هم سېوا كىدل - ما تە صرف دومرە كول
 وو چى خرم ملك تە د جىيل نە د تېستىداو
 لاره هوارە كەم او بىس - هغوي چى بىئە
 ستىري شول نو آخرى دەمكى ئى دا راكە
 چى ستا خو يكى يو زوئى دے ، مە ئى
 غوارى او كە ژوندى - د هغوي خبره ما

کر

منلے نئه شوه — د خوشحال پحققله می خپل
 احتیاط کولو — دغه ورخ د خوشحال
 طبیعت تیک نئه ؤ ، سکول ته نئه ؤ تلے —
 گلالی تلی وہ — د سکول نه په واپسی
 کبھی پری د هغوي کسانو فائزنگ اوکدو —
 د گاڈی درائیور هم زخمی شوئے ؤ خو
 گلالی — — — ، د احمد علی خان
 اواز دروند شو ، ، گلالی ژوندی خپل کور
 ته رانہ غله — خلہ ورخی پس زما هم
 بدلي اوشه — سنترل جیل ته — د کافي
 سوچ او فکر نه پس زہ هم بسارتہ راشفت
 شوم — خوشحال می د سبق دپاره بھر
 واستولو — قسم دے یاره ، د گلالی مرگ
 می زیدہ بیخی پری کمے دے — خو ضدی هم
 هغه شان یم ، ، احمد علی خان په وئيلو
 وئيلو کبھی مسکے شو — ، هغه سرکشی می
 لہ سره نئه اوئي — هغه چی تا به راتہ
 لپونے وئيل ، ،
 ، ، دا د وفا لاري دي خانه ! ، ، ودود
 صیب په یقین سره اووی ، ، ازمی بشتونه به
 خامخا لري خو بی منزله هیچ کله نئه وي
 ، ،
 احمد علی خان اوخندل ، ، تئه وايه کنه
 — کمی سیپاري کبھی ئی ؟ ، ،
 ، ، خانه ! د ریحان آباد صورتحال شش و
 پنج کبھی اچولے یم — د سباؤن سکولز
 پروگرام ڈبر بنہ روان دے — نتائج ئی
 هم عین د توقعاتو مطابق دي — دلتہ
 بسارت کبھی هم د سکول او کالج عمارت
 تقریباً چی مکمل شوئے دے خو په ریحان

کر

آباد کبی سرور خان د خرۂ پبنيه جوړ شو
دے ، سکول خو سکول هلتہ نئه پرببردي چې
زمکي هم اکثر د هغه د لاسه شاري پرتۍ
وي، خو خو واري مې ورته کسان اونیوں
خو هغه عاجزان د سرور خان د شرارتونو
او بدمعاشيو توان کله لري — واپس لار
شي — د سرور خان ارادې بني نئه دي ،
د احمد علي خان په زړه کبې ډېر خه
اوردېدل را اوردېدل خو تر تولو اهم ،
حقیقت معلومول وو — د فرید په فائل
کبې چې کوم خه ليکلې شوي وو په هغې
د احمد علي خان باور نئه کېدو —
،، خوانه ! ستا خاموشی زما د فهم نه
بالا ده ،، احمد علي خان د فرید په
ستركو کبې مسلسل کتل — ،، دا ستا
ملامتیا ده د خپل مور پلار په قتل کولو
باندي او که اطمینان ،،
د فرید په ستركو کبې لکه چې لمبي
پورته شوي په انتهائي قهر او حقارت
سره ئي جي لرته اوکتل ،، تاسو هم خان
ته انسانان وايئ — تور داغ يئ د
انسانیت په نامه — کله مو سوچ هم کمې
دے چې د تفتیش په نوم کوم بي سر او
پېښو او بي عقله تپوسونه کوئ ، ستاسو
د مقابل روح خومره ازاروي ؟ خو خرڅ
شوي او نیلام شوي خلق په دی خبره خه
پوهیبری ،،
،، تا زما د خبرې جواب رانه کمو ،، د
احمد علي خان لهجه بي تاثره وه —

کر

،، تاسو په خومره خرڅ شوي یئ ؟ ،
فرید زهرجن انداز کښي اووې -
،، دا زما د خبرې جواب نه ده ،
،، د بې ضمیرو سره زما هم دومره خبره
وې ،،
احمد علي خان ډېر ژور سوچ کښي ټه -
هغه ددې ټول صورتحال نازکۍ او سنگينې
ته رسیدو - د فرید خلاف ډېر په منصوبه
بندۍ او منظمي طريقي سره ګامونه
پورته کولے شول - جېل کښي فرید په
آرام ساتل د هغه دپاره ګرانه خبره نه
وه - خو پرېشاني د عدالتی کاروايی او
فيصلې وه - احمد علي خان د ظلم او
زور د ګتې ډېرې تماشی ليدلې وي خو
دلته منظر بېخي بدل ټه - انتها وه -
قاتل مدعی ټه او - - - - ! د فرید
تعاون ډېر ضروري ټه خو د هغې نه هم
ضروري اول ددې ټولي معاملې زبر زير
معلومول وو - احمد علي خان ، فرید
و اپس بارک ته اولې بولو -

فرید د احمد علي خان سره د هغه په
دفتر کښي ناست ټه -
،، فريده بچې ! ،، د احمد علي خان
لهجه انتهائي نرمه وه ،، خبره ډېره
ساده ده - زه تلے ئم ريحان آباد ته ،
کل کلي ته - - - د ريحان آباد د خلقو
خو ڙبي ده - لؤئے وروکے ويرېدلے ده -

کر

هر چا ته پته ده خو ژبه هېڅوک نئه شي
 خوڅولے - خله کسانو زما سره خبره
 اوکړه خو بنکاره هغوي هم خله نئه شي
 وئيلے - د سرور خان او دلاور خان دهشت
 د مرګ غوندي د هغوي په زړونو او
 ذهنونو خور دے - ما دا هم واوريدل چې
 سرور خان ستا خلاف گواهان هم تیار کړي
 دي - ستا په حق کښې د وئيلو والا
 هېڅوک نشه - د هر چا په سر د سرور
 خان د ظلم تېرہ توره څورند ده - سرور
 خان په هره حواله دېر لويه اپروچ کمې
 دے - د هغه ستا سره هېڅ سروکار
 نشه - د هغه ستا زمکي ، ستا
 پولي پتي پکار دي ، ،
 فريد دېر په تحمل سره د احمد علي خان
 خبره واوريده - یوه د طنز نه ډکه
 مسکائې په شوندو اوځلیده ، ، سرور
 خان تاسو ته خله ذمه واري سپارلي ده ؟
 ، ،
 د احمد علي خان د مخ تاثرات هم هغه
 شان نرم او خواړه وو ، وودود صېب زما
 د كالج د وخت ملګرئه ئ ، ته ماته لالا
 وئيلے شي ، ،
 ، ، پولييس والا هم د چا لالا ، کاكا کېدے
 شي ؟ ، ، د فريد لهجه هم هغه شان وه -
 ، ، هر خوک کېدے شي - زه ستا دپاره
 مکمل کوشش کوم - خو ستا تعاعون هم دېر
 ضروري دے - ما ستا د وکيل سره هم
 کتلي دي - موږ کوشش کوؤ چې ستا په
 حق کښې د گواهی ورکوؤنکي پېدا کړو ، ،

کر

،، زما گواه الله دے جیلر صیب - زما نور
په هیچا باور نشته - ستاسو په قانون
خو بالکل نه ، ،
،، ستا ضد تاته نور نقصان در رسولے
شی بچے - نئه سھی - زما سره خو تعاون
اوکرہ ، ،

،، زما پاتی خہ دی ، ،
،، زہ ستا د اندروني کشمکش او اضطراب
خبر لرم فریده بچے زہ پوهیبرم چی تئه د
کوم لوئے اذیت او عذاب نه تیرپبری -
خو د ژوند نه خو انکار نئه شی کولے
کنه - نه بچے - د ودود صیب نال
کمے بوتے دومره کمزورے کله کیدے شی
، ،

فرید ڈپر په عجیبہ غوندی نظر احمد
علی خان ته اوکتل -
،، گورہ بچے ! د حالاتو جاج واخله -
تئه با وجود ددی چی د ظلم بنکار شوئے ئی
، بی گناہ ئی خو بیا ہم مسلسل په
دافاعی پوزیشن کبھی ئی - کمزورے دفاعی
پوزیشن - ستا ضمانت منظور نئه شو -
تاته په ځائے ددی چی انصاف در اورسی
د خپل خان د صفا کولو مرحله درپې بشه
دھ - ستا په حق کبھی د شہادت ورکولو
والا خوک نشته - خلاف دی تیاربری - ددی
هیچ بی هیڅه ضد دی خہ معنی ؟ ، ،
،، زہ سرور خان ته سر نئه شم تیتوولے
جيبلر صیب - او زما په تاسو ہم باور
نشته ، ،

کر

،، سر مئه تیتوه — خو لپونتوب خو هم
 مئه کوه کنه — دغه سکوت دی مات کمه —
 ما سره د خپل زرۂ هرہ خبره اوکړه ،،
 ،، زما زرۂ کښي هېڅ خبره نشه — زما
 زرۂ کښي صرف هغه ورخ ژوندی ده ، کومه
 ورخ به چې د سرور خان او دلاور خان
 خاني په خاورو کښي ګډوم — د حالاتو
 څه جاچ واخلم — د تیارو د یوپي ډيوپي
 سره دېمني ده د هوا په ملاتړ — بس ،،
 ،، تیارو هېڅ کله رنځا ته ماتې نه ده
 ورکډے بچے ،،
 ،، زما یقین ده ،،
 د خپل تکلیف نه راته وايه ،، احمد
 علی خان ډېر په شفت سره اووپي —

عدالت کښي پېشى شروع شوي وي —
 تاريxonه بدليدل رابدليدل — د سرور
 خان مکمل کوشش ئو چې په هره طريقه وي
 خو فريد وسله کيردي — خو د فريد په
 سينه کښي خو اور بل ئو — هغه به د
 سرور خان خبره منله ؟ خو خو واري ئي
 جيل ته ورته کسان رالېړلي وو خو فريد
 ورته يکي یوه خبره کړي وه —
 ،، زما مې د بابا جان په روغ نيت قسم
 وي — سرور خان به دا ارمان گور ته
 وړي د خان سره ،،
 احمد علی خان فريد ته د هر ممکن
 سهولت او آرام بندوبست کډے ئو — خو

کر

هغه په آرام کله ؤ۔ کله کله به ورته
 دا هر خه خوب اونکاريدل - بې يقيني
 غوندي به واحستو - خو دا کېفيت به ئى
 عارضي او انتهائي مختصر ؤ - زهرجن
 حقيقت به ئى په رگ کېنى اوبهيدو نو
 د سرنه به ئى شنه لوخىره اوخته -
 د احمد علي خان دفتر د هغه د خپلو
 مئينو سره د ملاقات كولو خائے ؤ - نن
 هم د خپل نيا نيكه ، امبر ، ارسلان
 ، عفت ، وفا او سر عديل سره ناست ؤ -
 تول کافي پربشان بشكاريدل - دوه ورخي
 پس د عدالت د فيصلې د راتلو ورڅ وه -
 اوس اوس د فرييد وکيل راغلے ؤ - هغه
 هم ډېر چرت کېنى نه ؤ - سرور خان په
 عدالت کېنى کافي ګواهان پيش کړي وو -
 د فرييد وکيل هره مرحله د خپلي تجربې
 او ذهانت په توره وهلي وه - خو داسې
 بشكاريده چې هر کس بيخي سترګي پتې کړي
 دي - سترګي غړولو ته هدو خوک تيار نه
 دے -

د فرييد نيكه اووې ، ، فريده بچے !
 دلاور خان راغلے ؤ ، ،
 ، ، ګل کلي ته ؟ ، ، د فرييد لهجه تيزه
 وه
 ، ، او ، ، بابا سر او خوچولو -
 ډېري درکې ئى کولي - وئيل چې د فرييد
 سره دا آخرې موقع ده - زمونبر خبره دي
 اومني نو سبا به د جيبل نه بھر وي او
 که ضد کوي نو هم هغه ئى خائے دے ، ،

کر

د فرید په سترگو کبني لکه اور بل ؤ -
سینه ئی ددبدہ ، تشبیدہ امبر سلگی
اوکره -
، ، گل للا - دپری گندہ خبری ئی کولی -
زء ئی نۂ شم وئیلے - ماتھ ئی وي - -
- - ، امبر په ژرا شوه -
د فرید په سکروتو سترگو کبني اوښکي
اوخليدي - غابونه ئی دپر کلک جوخت
کري وو -
، ، يا الله ، د فرید آواز لرمزيدلے ؤ
، حرف حرف ئی په وينو ،
اوښکو لمیلے ؤ ، يا الله ! لوئے خو تء
ئی - لوئے خو تء ئی ، ،
د فرید په مخ اوښکو را اود انگل او د
ماشومانو په شان په ژرا شو - بيا ئی
امبر ته اوکتل -
، ، ژاره مه خورکي - تول به خير شي ، ،
څله ساعت خاموشي وه - فرید وفا ته مخ
ور واروءه -
، ، وفا ! تء به بيا دلته نۂ رائي ، ،
، ، فريده - - - ، وفا څله وئيل خو
خبره ئی پوره نۂ شوه -
، ، نۂ به رائي ، ، فرید اوغرمبېدو -
خو فوراً ورتہ احساس اوشو چې نور خلق
هم دلته ناست دي - ارسلان جان او عفت
ته ئی اوکتل ، ، ارسلان کاكا ! عفت آپا
! ! تاسو ته پته ده د تول صورتحال -
خدائے دي نۂ کري - - - ، ، فرید خپله
خبره لړه اودروله ، ، احتیاط ضروري دے
، ،

کر

بیا ئی سر عدیل ته اوکتل - ، ، سر !
 بخینه غواړم - دېر زیات ډسترب یم ، ،
 سر عدیل ورته په مینه مسکے شو ، ، نئه
 بچے ! مونږ دلته راغلي ددې دپاره یو
 چې ستا پريشاني کمه کړو - تاته ددې
 خبرې احساس او اطمینان درکړو چې په
 دې جنګ کښي ته یواخي نئه ئې ، مونږ
 ټول ستا سره یو ، ،
 د فرييد نيا ادي هېڅ نئه وي - د
 پريشاني عالم ټه - بس د تسبو داني ئې
 یوه یوه اړولې او شوندي ئې ورو ورو
 خوځېدې - د صبر یو دردیدلے رنګ ئې په
 مخ خور ټه -

عدالتي فيصله راغله - د مکر په
 ثبوتونو کښي د کوم خائے نه صداقت
 راغلے ټه - ګواهان خنګه پېدا کړي شوي
 وو - د کوم کوم خائے نه احکامات صادر
 شوي وو - خوک خوک خرڅ شوئ او خنګه
 خنګه خرڅ شوئ ټوله د پردي د شا
 قيسه وو - پت معاملات وو - بشکاره صرف
 دا وو چې خلقو اوليدل چې فرييد ته عمر
 قېيد واورولے شو - د فرييد نيكه بابا
 په سترگو کښي راغلي او بشکي پاكۍ کړي -
 هغه د فرييد د وکيل سره د عدالت د
 کړي نه بھر را روان ټه - عفت په زوره
 زوره ژيل وفا ورته مخ ته او درېدہ -

کر

،، مئه ڙاره موري - ڙرا خو کمزوري خلق
کوي ، ،
،، زمۂ دے خئے کانے خو نئے دے لوري !
خنگه ئي صبر کرم - دي غيره کبني مي
لؤئے کمے دے فرييد - وئ
خدائيه دومره ظلم - - - ،
،، خير دے موري ! دا به د الله رضا وه
،، وفا خپلي مور ته تسلي وركوله خو
دلته ئي لهجي خپله هم تيندک او خوده -
يو بي اختياره غريو ۽ چي په مری کبني
ئي اونختبو - بيا ئي په ئان هيچ قابو
اونئ ساتلے شو او خپلي مور ته ورت
غاره وته - فرييد ته د عمر قيد سزا
واورولي شوه - خو سرور خان او دلاور
خان خوشحال نئه وو - چي د عدالت د
احاطي نه بھر راوتل نو تکبر خو ئي په
انداز کبني ۽ ولی خوشحالی ئي په مخونو
نئه وه د هغوي ارمان نئه ۽ پوره شوے -

نن په جيل کبني د فرييد د عمر قيد
وڊومبي ورخ وه -

دا غتي غتي د پاخه عمر سخي د دلاور خان
د طرف نه راغلي وي په عفت خو سر
گرخيده - حق حيرانه وه چي خئه ورته
اوائني -

کر

یوی بسحی په ناصحانه انداز کبني سر
اوخوئه - ، کم عقلی ! ته لا په دی
کبني سوچونه کوي - خانان دی دلور
رشته غواری شکر نه اوباسی ، عفت به
خه وئيل - د هغي عاجزی خو د خولي لاري
هم اوچي شوي وي -

بلي بسحی اووی ، مزي به کوي مزي - د
خپلي برخی خانه به ئى دلاور خان ته د
رشتو خه کمے دے - په خپلو پبنو تبر مه
وهه ،

عفت ورته په لاقاري سره اوکتل ، خوري
! د دلاور خان خو یوه بسحه شته کنه او
یوی ته ئى طلاق هم ورکمے دے ،

، خانان دی خانان ، ورمومبی غتی بسحی
بیا د پوهولو په انداز کبني اووی - ،
ستا ددی سره خه کار دے - چي خو ودونه
ئى دی او خو ئى طلاقی کري دی - لیونی
ئى - - - ستا لور خو دلاور خان پخپله
خوبنہ کري ده - مزي به کوي مزي ،
، خوري - - - ،

، خوري موري پرپرده - خپل نصیب په
لته مه وھه - خه شوه وفا بچی ؟ ،
، وفا د كالج نه نه ده راغلي - خوري
! د وفا پلار هم کور نشته - زه به د
هغوي سره صلاح اوکرم - دا فيصله زه خو
نه شم کولے کنه ،

، یه کم عقلی ! په دی کبني د تپوسونو
خه حاجت دے - د خپل بخت په بیداري نه
پوهېږي - هغوي خانان دی په دی خبره
به خفه شي خو خه خير دے - موئر به

کر

سبا بیا راشو او هن ! سمرے دی پوئی
کمہ - ورخی به مو بدلي شي - خیال کوئ
د خانانو خفگان بئه نئه دے ،
بنخی پاخیدي !

وفا د كالج نه راغله خو عفت ورته هیخ
اونئه وے - هغه توله ورخ لکه په پل
صراط ولاړه وه - مازیگر چې ارسلان جان
راغے نو توله قیصه ئی ورته تپرہ کمہ
- ستیئے ستومانه راغلے ارسلان اوچې
شوندی ناست و - په مخ ئی د ویرې او
اندېښنو رنګونه تلل راتلل - کافي
ساعت په سوچ کښې ډوب ناست و - بیا ئی
په ډېري فکرمندی سره وفا ته اوکتل -
د وفا په مخ پریشانی هم وه او برهمي
هم -

،، زه خو هیخ نئه پوهېبرم ،، عفت ډېر
په پریشانی سره اووې ،، که اقرار ورته
کوؤ نو د خپلی لور ژوند تباہ کوؤ او
که انکار کوو نو - - - ظالمان دی -
زور ئی نئه لرو ،،
،، ډېره گرانه خبره ده ،، ارسلان جان
په تفکر سره اووې -

وفا خاماںوش ناسته وه - د خپل
میور او پلار سوداگانی ئی
شمارلي - پلار ته ئی اوکتل ،، داجی !
دې کښې خه گران دی - چې زمونږ نئه ده
خوبنې نو نئه مو ده خوبنې ،،
ارسلان جان مراوے غوندی مسکے شو - ،،
ستا خبره د وئيلو پوري خو تیک ده
لوري خو انکار کول د خانانو سره

کر

دېمني کول ده - او د هغوي سره دېمني
 خوک کولے شي ، ،
 ، ، بیا ورته اقرار اوکرئ ، ، وفا د
 مور پلار په سترگو کښي اوکتل -
 ، ، دا هم گرانه ده ، ،
 ، ، بچے ! زما خو عقل بیخي کار نه کوي
 ، ، عفت سر اونیوہ
 ، ، زما عقل کارکوي موري ، ، وفا په
 اعتماد سره اووپي - ، ، داجي مونبر ریحان
 آباد پرپردو - بس دے دلته زمونبر نور
 ژوند نه کيږي ، ،
 ارسلان جان او عفت په حیراني سره وفا
 ته اوکتل ، لوري؟ ، ،
 ، ، او داجي ! بله هېڅ لار نشه ، ،
 ، ، چرته به خو - دا دومره اسانه خبره
 خونه ده ، ،
 ، ، دومره گرانه هم نه ده -
 د الله جهان ډېر لوئے دے - دنيا د
 ریحان آباد پوري نه ده محدوده ، ،
 ، ، لوري - - - ، ، ارسلان پس و
 پېش کښي ؤ -
 ، ، داجي ! تاسو فيصله اوکرئ - مونبر
 دلاور خان ته اقرار هم نه شو کولے او
 انکار هم نه شو کولے - نو بیا ددې
 دواړو خبرو په صورت کښي مونبر دلته
 څنګه پاتې کېدې شو ؟ زور ئې لرئ؟ ، ،
 ، ، لوري ! چرته به خو ؟ ، ، ارسلان جان
 په ډېر حېرت او پرباشاني سره اووپي -
 ، ، هر چرته چې وي - خو د ریحان آباد
 نه روan یو ، ،

کر

ارسلا جان عفت ته اوکتل - عفت ئې په
 لاس باندی لاس کېنسو، مه خفه کېبره -
 بله خو خە لاره ھم نشته - الله زمونبر مل
 ملگرے ذے ، ،
 ارسلا جان يو سور اسوپلىے اوکىرو ، ، بئه
 ده نو بیا تادی کول پکار ده - وخت
 دومره نشته ، ،
 لبو ساعت پس درې وامو د کور ضروري
 سامان بندولو ، يو ۋائىے کولو -

احمد علي خان په هر رنگ د فرید دېر
 خیال ساتلو - هغئە نە غوبىتل چې د فرید
 دغه سوخت او له حده زیات اضطراب ددە
 په زىۋە او ذهن داسى نقشونە جورى كري
 چې ورسره ئى د شخصيت روغتىيا او
 نفسياتي صحت مندى متاثرە شي - خو خو
 واري به ئى ورسره ورخ كېنى ملاقات كوە
 - احمد علي خان غوبىتل چې پە هر حال
 وي خو د فرید كم از كم د خان پەقلە
 دغه بي باوري ختمە كري - ودود صىب او
 احمد علي خان د يو احساس او يوي
 نظرىي لرونكى ياران وو - احمد علي
 خان كله غوبىتل چې فرید دى نور ھم
 پامال شي - هغە ددى خبىرى منلو تە ھەدۇ
 تىار نە ؤ چې د ودود صىب نظرىي شىكست
 خورلىے شي او د هغە پرورش دومره خام
 كىيدىے شي چې د وختونو تاۋىدە ساڭە پرى
 خېل رنگونە او خىژوپى - د احمد علي خان

کر

په فرید باندی مکمل توجه و هـ - هـ
 فرید د شخصیت و رانیدل هیچ کله نـه
 غوبتل - د احساس او نظریي د اشتراک
 نـه علاوه په هـ بـ بـ د و دود صـب د
 يـارـيـ حـقـ هـ كـ خـوـ نـهـ ئـ -
 فـرـيدـ دـ شـدـيدـ اـنـدـروـنـيـ اـضـطـرـابـ سـرـهـ مـخـ وـ
 - هـ ئـ خـانـ دـ بـ وـ سـىـ پـهـ آـخـرـيـ حـدـونـوـ
 وـ لـاـرـ مـحـسـوـسـوـلـوـ - دـ دـيـ هـ رـ خـهـ دـ كـيـدـوـ نـهـ
 پـسـ هـ ئـ هـ مـسـلـسـلـ يـوـهـ نـامـعـلـومـهـ اوـ بـيـ
 نـوـمـهـ شـانـ وـيـرـهـ مـحـسـوـسـوـلـهـ - وـيـرـهـ وـهـ خـوـ
 خـدـوـخـالـ ئـيـ نـهـ وـوـ - خـوـ اوـسـ پـتـهـ نـهـ وـهـ
 اوـسـ بـهـ ئـيـ بـكـارـهـ اوـ منـظـرـ منـظـرـ دـ فـرـيدـ
 پـهـ زـرـهـ اوـ ذـهـنـ يـرـغـلـ كـولـوـ - خـوـ هـغـهـ
 منـظـرـ بـهـ كـلـهـ هـمـ هـغـهـ لـيـدـيـ نـهـ شـوـ -
 سـتـرـگـيـ بـهـ ئـيـ پـتـيـ كـرـيـ اوـ بـيـ اـخـتـيـارـهـ
 بـهـ ئـيـ چـغـيـ كـرـيـ ،ـ نـاـ -ـ نـاـ -ـ -ـ -
 نـاـ ،ـ اوـ بـيـاـ بـهـ پـهـ چـغـوـ چـغـوـ پـهـ ژـرـاـ
 شـوـ - پـهـ جـيـلـ كـبـيـ قـسـمـ قـسـمـ قـيـدـيـانـ وـوـ -
 دـ هـرـ چـاـ خـپـلـهـ خـپـلـهـ قـيـصـهـ اوـ خـپـلـ خـپـلـ
 تـكـلـيـفـ وـ خـوـ چـيـ فـرـيدـ بـهـ ئـيـ پـهـ دـاـسـيـ
 كـيـفـيـتـوـنـوـ اوـ عـذـابـوـنـوـ كـبـيـ گـيـرـ اـولـيـدـوـ
 نـوـ دـ هـغـويـ نـهـ بـهـ خـپـلـ درـدـ اوـ تـكـلـيـفـ كـمـ
 اـزـ كـمـ هـغـهـ وـختـ خـ -ـ وـ ضـرـورـ هـيـرـ
 شـوـ - فـرـيدـ تـهـ بـهـ دـ خـپـلـيـ ماـشـوـمـيـ خـورـ
 سـلـگـيـ بـيـاـ بـيـاـ پـهـ سـمـاعـتـ كـبـيـ اـنـگـازـهـ
 شـوـيـ -
 ،ـ گـلـ لـلـاـ !ـ دـبـرـيـ گـنـدـهـ خـبـرـيـ ئـيـ كـولـيـ -
 زـهـ ئـيـ نـهـ شـمـ وـئـيلـيـ -ـ ماـ تـهـ ئـيـ وـيـ -ـ -
 -ـ -ـ ،ـ اوـ بـيـاـ بـهـ دـ هـغـهـ پـهـ سـمـاعـتـ
 كـبـيـ دـ اـمـبـرـ مـسـلـسـلـ ژـرـاـ وـهـ -ـ دـ فـرـيدـ نـهـ

کر

هغه منظر هم نئه هیرپدو چي مور او پلار
 ئي په وينو کبني لت پت مرءه پراته وو
 او د دلاور خان شيطاني او بي حيا
 سترگي د امبر په مخ کبني خخي وي - بيا
 به ئي د دلاور خان معني خيزه او
 شيطاني لهجه په غوريونو کبني انگازه
 شوه -

،، جيني دا گوزار دي پور شو په ما او
 دلاور خان هيچ كله په خان باندي د چا
 بدل نئه پرپردي - دغه قرض به دي خامخا
 لندوم خو لا ئي وخت نئه دے - لا دي وي -
 - - - - ،

فريد به په دوايو لاسونو سر اونيوه او
 چغي به ئي کري او به ئي ژيل - د جيل
 په قيديانو کبني به چا تري په نرمى
 سره تپوس اوکمو -

،، وروره تاته خه تکليف دے ؟ مونبر ته
 او وايه - زره به دي ورسره سپك شي ،،
 فريد به ورته زخمي اوكتل ،، زره
 خو به مي هله سپكىبوي كله چي د سرور
 خان او دلاور خان ويئي او خبىم ،،

د فريد د شپو خوبونه حرام شوي وو -
 سترگي به ئي ورغلې نئه وي چي قسم قسم
 پريشانه کوؤنکي خوبونه به ئي بيا بيا
 ليدل خو نن خو حد اوشو - دلاور خان ئي
 خوب کبني ليدو - هم هغه شيطاني خندا ،
 سري سري وحشتناكي سترگي ، په مخ هم
 هغه سفاكانه تاثرات ، امبر ئي په ژرا
 ليده - فريد ته ئي رامندي وهلي ،، گل
 لالا ، گل لالا ،،

کر

د انتهائي پريشاني په عالم کبني د
 فريد سترگي اوغمېدي - بدن ئى تول
 خولي خولي ئى - ساه ئى داسي ختلي و
 لكه ميلونه منده ئى وھلى وي - گېر
 چاپېرە ئى اوكتل - نور قېديان اوده
 وو خدائى خبر چى د شېرى خە وخت ئى -
 فريد د جىل د دنگو دنگو ديوالونو
 تصور اوکىرو او خان ئى پىكىنى بندىوان
 اوليدو - نو خېلە خور ورتە دېرە بى
 اسى ، بى وسە او پە بىبابان محسوس
 شوه - بى اختيارە پە ژرا شو - نورە
 تولە شېرە ئى ويىنسە او پە كرلو رىبلۇ
 كېنى تېرە كىدە - چى سحر شو نو دومرە
 ورخۇ كېنى ئى نن احمد على خان تە د
 خېل يو ضرورت نه اووپى -
 ،، ماتە زما خور ملاقات تە راولئى -
 يواحى - نور هيڭۈك نه ، ،
 احمد على خان د فريد پە مخ بى قرارى
 او بى آرامى لىدله -
 ،، صرف امبر ؟ ، ، احمد على خان دېر
 پە غور فريد تە كتل -
 ،، او - - - صرف امبر ، ،
 ،، بىنە دە ، ، احمد على خان ورتە دېر
 پە رون تندى سره مىكە شو ، ، خو
 فريده ! دومرە بوج پە ذهن مە ساتە
 بچە - تا د ودود
 صىب نه دومرە حوصلە هم نە دە زدە كې
 ؟ ، ،
 فريد خاموش ئى - احمد على خان تە ئى
 كتل - احمد على خان د فريد پە اوگە

کر

لاس کیبنو او دېر په مینه ئې ورتہ اووې
،،، هم دغه فرید به ئې - - - دومره به
هم نئه ئې بدل شوے او دا وخت به تېر
شوے وي - تاته خو ستا زوند په انتظار
دے بچے ،

امبر راغلي وه - دواړه ورور خور کلک
غاره وتل او بنه ئې اوژرل - احمد علی
خان د هغوي د خبرو په دوران کښي بهر
اوتو - د هغه دفتر د فرید د ملاقات
خائے ؤ -

،، دا خه اوشو ګل لالا ،، د امبر
سلکو اووې - ،، ته به کله راخې؟ ،،
،، امبر ! زما نيازبیني خوري ! ،، د
فرید لهجه اوښکي اوښکي وه - ،، دا
هغه دنيا نئه ده کومه چي زمونږ په
زرونو او سوچونو کښي ده - دا د نفرت
جهان دے - د کرکي دنيا ده - امبر ستا
زما سره خومره مينه ده ؟ ،،
،، تاته پته ده ګل لالا ،، امبر د فرید
په سترګو کښي اوکتل -

،، او زما ستا سره خومره مينه ده ؟
،، فرید لکه په تنویمي کېفیت کښي
خبری کولي - ورکي ورکي ، خوبولي
خوبولي -

،، ماته پته ده ګل لالا ،،
،، امبر ! زه بخښه غواړم زما خورکي
،، فرید د امبر د سترګو اوښکي پاکي
کړي - ،، زه ستا دپساره نور هیڅ
نئه شم کولے زه تا په دغه

کر

خنگل کښي یواخي نه شم پربېسودے - زما
نور
هېچ وس نشه - ګل لالا دي معاف کړه
خورکې ، ،
فرید د امبر د سترګو نه اوښکي بيا
بیا پاکولې - - - د فريد لاسونه د
امبر په مخ ورو ورو راخوئيدل - عن تر
دي چې مری ته
ئې راغلل -

، ، بابا جان او مور جانه مې د خپلي
نيازبیني امبر لاري ته گوري ، ، فريد په
بډق بډق ژيل - د دواړو لاسونو ګرفت ئې
ورو ورو د امبر په مری سختيدو - امبر
په ډېري حیراني سره خپل ګل لالا ته کتل
- هېچ نه پوهېده - فريد سترګي پتني
کړي - د امبر رنګ ورو ورو سور کېدۀ -
په سترګو کښي ئې په یو ساعت کښي بې
شمېره سوالونه ، تپوسونه د حیراني
په رنګ لړلي څلیدل - فريد د خپلو
دواړو لاسونو مکمل زور د امبر مری ته
ورکړو - د هغې ماشومي خو لاسونه هم د
فريد لاسونو ته پورته نه شول -

، ، فريده ! ، احمد علي خان دفتر ته
په راننوتو کښي لکه د زمري اوغرمبیدو
- فريد سترګي اوغرولي ، د دفتر د
دروازې طرف ته ئې اوکتل - احمد علي
خان چې خو ځان رارسلو نو امبر ړنګه
پنګه د فريد په غېړو کښي پريوتلي وه -

، ، خناوره ! ، د احمد علي خان د
سترګو نه د اور بخري ختل - زر زر ئې

کر

د امبر وجود په غېبر کښې را و اخستو او
د ور په لور ئې مندې کړه — په وتو
وتو کښې ئې چاته آواز کمې ئې —
،، جمال — — اعزاز ! ،،
فرید اوچې شوندې او بي تاثر مخ ،
څورند سر ناست ئې — نن پري د لېونو
ګمان کېدو —

فرید درې ورځي احمد علي خان اونه
لیدو — په خلورمه ورځ ئې خپل دفتر ته
بلې ئې — د احمد علي خان په مخ
انتهائي سنجیدکي خوره وه — فرید ته
ئې اوکتل نو بي واره ئې په سترګو کښې
اوښکي اوخلیدي — ،، ما کله تصور هم
نه ئې کمې چې د ودود صېب د بچو به دا
حال کېږي ،،

د فرید شوندې او خوخيدي ،، امبر ،،
احمد علي خان ورته په برند نظر اوکتل
،، مړه دي کړه ،، بیا ئې اواز یو دم
تیز شو ،، او دي وژله ،، د هغې
معصومي په روح به خه تیر شوي وي چې
کله هغې ته دا احساس شوې وي چې د خپل
ورور دلاسه مري ،،
فرید لکه د ٻُت ساكت ولاړ ئې — سترګي ئې
خالي خالي او د تاثر نه عاري وي —
،، خه فرق دے په تا کښې او په سرور
خان کښې ،، احمد علي خان په برهمي

کر

سره مخ بل خوا وارولو - ،، تا زما
باور مات کمو فریده ،، دا د احمد علی
خان هغه نرمه لهجه نه وه چې زړونه به
پري تکوريدل -

ساعت پس د احمد علی خان په مخ لبر شان
نرمي راغله - د خپلي کرسى نه
راپاسيدو - خو قدمه مخکښي راغه او
فريد ته مخامخ او دريدو - دېر په سوچ
سره ئي د فريد زخمي زخمی سترګو کښي
کتل - د احمد علی خان سترګي نمجنې وي

،، زما سره بله هيچ لار نه وه ،، د
فريد او از دروند ؤ - ،، ما خپله خور
په ځنګل کښي نه شوه پربېندے ،،
،، زه حیران یم ،، احمد علی خان دېر
په قلار اووې ،، د ودود
صېب زوئے دومره کمزورے او کم همه
څنګه کېدے شي ،،
فريديو دم احمد علی خان ته ورتر
غامه وتو - لاسونه ئي تري نه کلك
چاپېر کړل او د ماشومانو په شان په
ژډا شو - ،، لالاجي ! زه د دېر لوئے
اذيت سره مخ یم - زه ماتيرم ، نږيږم
، خو زه ماتيدل نه غواړم - په ما دېر
لوئے قرض ده هغه پري کول غواړم - زما
يو فرض ده هغه ادا کوم غواړم - لالاجي
! زما ستاسو مرسته پکار ده - زه
هيڅکله کمزورے نه یم خو انسان یم ،
بشر یم ، په ما کښي اور بل ده خو زه
پخپله په هغه اور کښي سورېدل نه

کر

غواړم - تاسو خو مې د بابا جان
ملګري یئ کنه - پليز ماته لاره اوښائي
، ، -

د احمد علي خان په سترګو کښي اوښکي
تلې راتلي - فريد ئې په ملا ورو ورو
ټپولو - بیا ئې ډېر په قلاره د خان نه
جدا کړو -

، ، کښې نه ، ، احمد علي خان د یوې کرسى
طرف ته اشاره اوکره - خپله هم
کښې ناستو - خڅ ساعت ئې فريد ته کتل
بیا ئې په نرمى سره اووې - ، ، د امبر
په حقله ته مجرم ئې خو - - - زه
ستا اندروني کشمکش ، ستا په نفسياتو
د حمله کوؤنکو تيارو د شدتونو او زور
اندازه لرم او د هغي په نتيجه کښي
ستا ذهني کې فيتونه هم گورم نو - -
- - ، ، احمد علي خان یو ساعت ته غلے
شو ، خو شبې ئې فريد ته په غور کتل
، بیا گویا شو ، ، ته د نفتر د لاري
سړے نه ئې فريده ، ،

، ، زما په سينه کښي نفتر نه ده لالاجي
، ، فريد ورو شان اووې - ، ، انتقام ده
او دا انتقام به زه پالم ، ،
احمد علي خان پُر خيال انداز کښي سر
خوڅولو ، ، ابتدائي تربیت هېڅکله غېږ
مؤثر نه وي - او ته خود ودود صېب د
سېوري لاندي لوئې شوې ئې - زه نه ګنم
چې ودود صېب به خپله نظریه ، خپل سوچ
او درد خپل بچې ته سپارلے نه وي دا

کر

عارضي کېفيتونه دی فريده ! دا په خان
 حاوي کوه مه ، ،
 فريد ډېر په حيراني احمد علي خان ته
 اوکتل ، ، لاجي ! دا تاسو خنگه وئيلے
 شئ - زما خو دنيا ورانه شوه - زما
 مور پلار، امبر ، ددي هر خه ذمه وار
 خوك دي ؟ زه سرور خان او دلاور خان
 خنگه معاف کولے شم ، ،
 ، ، د امبر دياره ته ذمه وار ئي ، دا
 ستا جرم دے ، ، احمد علي خان د فريد
 په سترگو کبني اوکتل ، ، ته ويريدلے ئي
 ، تاته هر خه تور تور بسكاري ، ستا په
 ذهن تياري خوري دي - او په تيارو کبني
 هيچ کله د رنگونو تميز نه کيبري ، ،
 ، ، رنا چرته ده ، ، د فريد په لهجه
 کبني سوخت ئ -
 احمد علي خان مسکے شو - هغه غوبستل
 چې د فريد خاموشي
 ماته شي او فريد او س د هغه سره د زړه
 خبرې شريکولي -
 ، ، ستا د نظر زاويه بدلې شوي ده ، ، د
 احمد علي خان لهجه نرمه وه - ، ، رنا
 زه يم ، رنا ته ئي ، د ريحان آباد
 خلق که په يو اتفاق راپاسي نو سرور
 خان د هغوي خه کولے شي ؟ د سرور خان
 سره لښكري خو نشهت - ياد ساته خوك د
 چا استحصال هيچ کله نه شي کولے -
 زمونير ويريدل او خاموشي د ظالم زور
 زياتوي - يو انسان د بل انسان نه بالا
 او برتر خنگه کېدے شي ، ،

کر

،، ستاسو قانون ئې مرستیال وي ، ، فرید اووپى -

،، قانون حقيقة د تولودپاره دے ، ، احمد علي خان اووپى ، خود اسې ده چې مونبر اکثر د خپلې ناپوهى په سوب د خپلو حقوقو نه خان دستبردار تصور کمې وي - چرتە چې تیارە وي نو هلتە غلا هم کىبىرى او غل هم پتىبىرى - خود رىنا خبرە نورە ده په رىنا كېنى نئە خوک په اسانە جرم كولە شي او نئە پتىدى شى بىس هم دومره خبرە ده ، ، د فرید سترگى او خلىدى - په احمد علي خان ئى زىرة خور شو -

،، بابا جان به هم ، هم داسې خبرې كولى ، فرید سوج اوكترو - خود بابا جان د ياديدو سره ئى زىرة بىا خرىكە اوكتە - يو لمبه لمبه احساس ئى په رى رىگ كېنى خور شو - د يو لۋئى او مسلسل كشمکش نه دکو دغە كېفيتونو فرید د شدید اضطراب سره مخ کمې ئۇ -

فرید خو ورئى بىخي اودە شوئە ئۇ -
ھغە په خپلو كېفيتونو نئە پوهىدو - د
بى وسى انتها وە - اوس خو ورسە خئە
عجىبە شان ملامتىا هم مل وە - چرتە د
شېپى په آخرنى برخە كېنى بە ئى كە د خە
ساعت دپارە سترگى پتى هم شوي نو رىگ
رۇگ خوبونو ، منظرونو بە ئى په زخمى

کر

زخمی احساس یرغل اوکرو او بی واره به
 ئی سترگی او غربدی ، بیا به تر سحره
 پوری ویخ ناست ؤ ، دردپدلے درپدلے -
 ،، بس دے مات شو نظر ئی ،، دا به ئی
 د مور جانی مینه ناک اوواز ؤ -
 ،، خور دی ده کنه او بیا درنه کشره
 هم ده نو مینه خو به دی ورسره خامخا
 وي ،، ودود صبب به گویا ؤ -
 ،، گل لالا بنہ دارن ئی بنہ ،، امبر به
 ورتہ په خندا وہ -
 فرید د احساس د قیامتونو عذابونو نه
 تپرپدو خو نن ئی خئے بل رنگ خوب لیدو
 ، جدا — بیخی جدا -
 ماشوم فرید ئی لیدو چې د بابا جان
 سره ناست ؤ -
 ،، بابا جانه ! پته نشه چې ولی ؟ خو
 زۂ کله کله او ویریرم ،، ماشوم فرید
 خئے ورکه ورکه شان لهجه کښي او ووی -
 ،، ام هم - - - ،، ودود صبب
 ورتے د اسې د سرزنش کولو
 پنه
 انداز کښي اوکتل - ،، دا ستا د ویرو
 او اندبېننو عمر دے ؟ اندبېننو ته هیخ
 کله خپل زړه کښي خائی مهه ورکوه - دا
 د یقین جریې کمزوري کوي ،،
 ،، پته نشه چې ولی ؟ ،، د فرید لهجه
 بدله وہ -
 ودود صبب ورتہ په ئیر اوکتل او ورتہ
 مسکے شو ،، شیطان د انسان دېر د

کر

نیزدی دبمن دے د بابا ئانه ! خپل سوچ
همیشه مسلمان ساتھ ، ،
، ، مسلمان سوچ خنگه وي ؟ ، ، فرید
تپوس اوکرو -

، ، په لوئی خدائی کامل یقین او په هر
حال کبني صبر او شکر - دغه د مسلمان
سوچ بنیاد دے ، ، ودود صیب ، فرید ته
دېر په غور کتل -

، ، بابا جانه ! انسان دېر کمزورے دے
کنه - - - ؟ ، ،

ودود صیب ، فرید ئان ته جوخت کرو ، ،
کمزورے هم او نیمکمے هم - پوره او
 قادر صرف د الله ذات دے - الله پاک د زیونو
په ولاره سوداگانو ، په ذهنونو ،
سوچونو خبردار دے - لوئی الله د بنائسته
زیونو ملگرتیا کوي - - - همیشه !
، ،

د فرید سترگی او خلیدی او د ودود صیب
د غاری نه ئی لاسونه تاؤ کړل -

د فرید د خوب د لیدو تسلسل جاري ټخو
منظرا او س بدلو - امبر ئی لیده چې ګل
ګل ولاره وه او خپل ګل لالا ته مسکی
مسکی وه خو د دېری لږي فاصلې با وجود
هم فرید لئه خپله ئایه حرکت نه شو
کړلے - په بې وسی سره ئې د امبر طرف
ته خپل لاسونه وا کړل ، ، امبر ! زما
نيازبیني خورکي ! ! د ګل لالا غېږي ته
دي راشه کنه ، ،

امبر هم هغه شان مسکی وه - فرید ته
ئې په مينه کتل -

کر

د فرید سترگو کبی او بکی او خلیدی ، ،
امبر ! د گل لالا نه دی خفه ئی خورکی ؟
، ،

د امبر د مخ او سترگو مسکا يو دم
معدومه شوه - دېر په گيله منو سترگو
ئی فرید ته اوکتل - شوندی ئی ورو شان
او خوخيدي - ، ، گل لالا ! زه ستا نه خفه
نه يم خو که ته دا دومره خفگانونه
کوي نو بیا به درنه ضرور خفه يم ، ،
فرید غوبتل چي امبر ئان ته ، خپل زړه
ته جوخته کړي خو له ئایه ئی حرکت نه
شو کولے -

امبر ګل ګل او مسکی مسکی ولاړه وه -
د فرید د خوب د ليدو تسلسل مات شو خو
، خوب ئی نه ئمات شوئ - په دومره
ورخو کبی ايله نن داسي شوي وو چې د
څه خوب د ليدو په دوران کبی د فرید
سترگی نه وي غربدلې چې هر څه وو خو
نن د فرید په مخ د اذیت رنگونه نه وو

— فرید او ده ئه —

وخت تیرېدو !
فرید به د احمد علی خان سره خپل ره
سپکولو - د احمد علی
خان پوهې او تجربې د فرید مايوسه شوي
ذهن او نظر ته خائے په خائے دیوې
بلولي او کېښودلي - فرید به هغه ته د
خپل زړه هره خبره کوله - زیات تر ذکر

کر

به د ودود صېب ؤ - احمد علي خان به
ورته وخت په وخت د خپل ژوند قيصي
تېرولي - د کالج د وختونو ذکر به ئى
کولو - د ودود صېب خبرې به ئى ورتہ
کولي - فرييد به هغه تولي خبرې په
دلچسپی سره اوريدي -

نن چې د احمد علي خان د ژوند قيصه تر
دلته را اورسيده نو د فرييد د زړه د
زخمونو نه خريکي پورته شوې ،، للاجي !
ګلالۍ مړه شوه ؟ ،،

،، او فريده بچے ! ،، احمد علي خان
يوه اوږده ساه واخته - ،، هغه کورته
ژوندي رانه غله ،،
،، خوشحال چرته ده للاجي ؟ ،، فرييد د
احمد علي خان په قيصه کښي جوړ خه
لتول -

،، هغه مې د تعلیم دپاره بهر لېږلے
دے - د ترۂ سره ده ،، احمد علي خان
ډېر په سنجیدگي سره دا وخت د فرييد د
مخ تاثرات لوستل -

،، ستاسو ډېر لوئے زړه ده للاجي ،،
،، انسان د وخت نه ډېر خه زده کوي ،،
د فرييد په زړه کښي ناخاپي يو خيال
راғه - تپوس ئې اوکړو ،، للاجي ! وفا
چرته ده ؟ ،، خو هغه د اظهار کولو بي
همتي په کښي اوس هم وه - زړئي خبره
په بل رنګ کره - ،، زما مطلب ده ارسلان
کاكا او عفت آپا - هغوي خنګه دي ؟ ،،
د احمد علي خان د ژور نظر نه د هغه د
زړه حال پت خنګه پاتي کېدے شو - په

کر

مینه ورتہ مسکے شو ، ، وفا دی ڈبره
 زرہ ته نیزدی ده بچے ؟ ، ،
 فرید ورتہ هیخ اونۂ وی -
 ، ، هغوي د ریحان آباد نه کده کري ده
 ، ، خۂ ؟ ، ، فرید ڈپر په تعجب سره
 اووی -
 ، ، او بچے ! هغوي د ریحان آباد نه
 تلي دي ، ،
 ، ، ولی ؟ لالاجي - - - ! خۂ چل شوے
 دے ؟ ، ، د انڊٻنسو ماران د فرید په
 ٿول وجود خوارۂ شول -
 ، ، شايد د سرور خان له ويري - - -
 ، ، احمد علي خان ڈپر په غور د فرید د
 مخ د تغير سره مخ تاثرات لوستل -
 ، ، چرته تلي دي ؟ ، ، د فرید په لهجه
 کبني د شڪستگي عنصر موجود ۽ -
 ، ، هیخ پته نشته ! ، ،
 ، ، تاسو هلتہ تلي یئ ؟ ، ، فرید د
 خبری تل ته رسيدل غوبتيل -
 ، ، او - - - زما د ریحان آباد او د
 گل کلي سره برابره رابطه ده - ددي
 تولي قيصي سره زما د يار ارمانونه
 ترلي دي - زۂ خنگه غافل پاتي کيده شم
 ، ،
 ، ، هغوي نشته ؟ ریحان آباد کبني نشته
 ؟ ، ، فریدد ماشومانو
 په شان احمد علي خان ته اوکتل - لهجه
 ئي د درد نه ڏکه وه -

کر

،، کور ته ئې تالا لگىدىلى ده ،، احمد
علي خان اووپى ،، چم گاوندە كېنى ئى هم
چا ته نئە دى وئيلى چى هغوي چرتە ئى
،،

،، لا لا جى - - - ،، فريد نور هيچ
اونئە وئيلى شول -
،، د سباۋن سكول د پېرىزۋئى سفر جاري
دے ،، احمد علي خان وئيل ،، كوم ستاف
چى ودود صىب منتخب كىرى دے پە هيچ طور
د ملغلۇرۇ نە كم نئە دے - د بىار د كالج
تعمير مكمل شوئى دے - او د باقاعدە
پرانىستلو دپارە ئې تىيارى شروع دى -
عديل صىب او د هەڭ ملگرى پە رېتىيا چى
دېر قابىل دى ،،

،، لالاجى ! او تاسو ؟ ،، د فرييد پە
لهجه كېنى چرتە لرى يو ارمان ئۇ -
احمد علي خان بى اختىارە اوخندىل ،،
زە پە هيچ طور د ودود صىب نە جدا نئە
يم - مونىر زدە كەھەم يو خائى كەپى ده
او د عمل مېدان كېنى مو قدم هم يو
خائى اېپىئە ئۇ - سوج او نظر مو يو ئۇ خو
لارى مو جدا جدا - او سخو زما د رىحان
آباد او گل كلى سره نئە ختمېدونكە
تعلق جوم شوئى دے ،،

،، منئە لالاجى ! ،، فرييد پە ممنونىت
سرە اووپى ،، زما نيا نىكە خەڭ حال كېنى
دى ؟ ،،
،، بىئە دى - - - ،، احمد علي خان
مسكى شو - ،، را روان دى ستا ملاقات
ته سبا ،،

کر

ڈپر سحرونه مابسامونه تپر شول -
احمد علی خان به د فرید هر ممکن خیال
ساتلو - کله کله به ورته فرید اووی -
،، للاجی ! تاسو خو زما داسی خیال
ساتئ لکه خوک د چا تیمار داری کوي ؟
،،

احمد علی خان به په جواب کښي مسکے شو
،، هم داسی ده - یو گل چې د زهرجن
ماحول د شدونو او کېفیتونو سره مخ
شي نو د هغه خوشبو ، تازگي او بشکلا
براه راست متأثره کېږي - فریده ! زه
نئه غواړم بچے ، چې ستا د اندرؤن
ښائستونه دي مراوي شي ،،
،، هغه ښائستونه خو ويني ويني پراته
دي للاجی ! بي ساه او بي ژونده ،،
،، ويني ويني خو کيدے شي فریده ! خو
بي ساه او بي ژونده هيڅ کله نه - ته
د ودود صېب په غېړو کښي لوئه شوئي
او هغه همه مینه مینه ټه ، د نفرت نه
خو ئي بيخي کرکه وه - ستا په ذهن د
انتقام شدت حاوي دے - نو ته لا د خپل
فطرت په پته نه پوهېږي او ستا په
فطرت کښي تیاري هدو ځائیده نه شي ته
په رنا مئین ئي ، رنا خو به پېژني ؟
،،

،، زما ژوند کښي پاتي خه ده ،،

کر

،، د د اسی خبری د کولو حق د هیچا سره
نشته - چې ژوند پاتی دے نو ژوند پاتی
دے ،

کله کله به فرید اووئیل ،، للاجي !
تاسو اکثر زما مخ ته دومره په خیر
ولي گورئ ؟ ،

احمد علي خان به بي اختیاره اوخندل
،، ستا مخ يو ډېر منفرد کتاب دے ،
لولم ئې ، زده کړه تري کوم --
ستا په مخ د انساني نفسياتو انتهائي
باريکي او د شعور او لاشعور ګډ ود
رنګونه ډېر په وضاحت سره د لوستلو
دپاره موجود دي - ستا په مخ زما مينه
ماتېږي - ماته ډېر خئه رايادوي ،
نن احمد علي خان په مختلفو موضوعاتو
مشتمل ګن شمېر کتابونه د فرید دپاره
راوري وو -

فرید په حيراني سره احمد علي خان ته
اوکتل ،، للاجي ! دا ټول زما د خوبني
کتابونه دي - تاسو خنګه -- ?
،

احمد علي خان مسکے شو ،، دا ما د
ودود صېب د خوبني کتابونه او موضوعات
راوري دي ستابه خنګه نه وي خوبن؟ ،
،، تهينک یو للاجي ! ،
،، دا خئه دائريانۍ دي ستا د ليکلو
دپاره ،،
،، اوه ،، فرید ډېر پرخياله انداز
کښي سر او خوڅولو -

کر

،، فریده ! زما تبادله شوپ ده — زه
 به د نوي جېلر سره ستا خبره اوکرم —
 پليز د ئان خيال ساته — زه به ستا
 ملاقات ته رائم ،،
 فرید په حیرانی سره احمد
 علي خان ته اوکتل ،، لالاجي !
 ستاسو تبادله — — — ،،
 احمد علي خان مسکے شو ، هغه د فرید
 خبرې ته رسیدو ،، نه — نه — کېبرى
 راکېبرى — د پوليس نوکرى کېنى دا د
 روئین خبرې دی کېدے شي خە وخت پس بيا
 دلته يم — ستا دیدن ته خو به خامخا
 رائم ،، د احمد علي خان گوتو د فرید
 په ويستو کېنى شيطاني اوکمه ويسته ئى
 وران را وران شول — فرید مسکے شو —

موسمونه بدلیدل رابدلیدل — وخت
 تيرپدو — مياشتى مياشتى، گلونه ،
 گلونه —
 دلاور خان د ريحان آباد په خلقو د ظلم
 انتها كېي وه — سرور خان به چې دلاور
 خان ته كتل ، د هغه رب او د بدبه به
 ئى ليده نو بى اختياره به ئى د
 برېتونو سرونە تاؤ راتاؤ كېل — ددي
 ورخى خو سرور خان ارمان كىدے وئـ —
 د دلاور خان معمول وئـ ، هر ما زىگر به د
 ريحان آباد په زمکو په اس باندى سور
 ، طماچه په غاره گرخېدو — سرور خان

کر

به ورته کله کله اووپی ، ، خو کسان
درسره ملا تېلې گرخوه - د خلقو ويره
په هم دي سېوا کېبرى ، ،
دلاور خان به اوخندل ، ، خان بابا !
د اسي مې نئه دي يرولي - د
ريحان آباد خو گلې چيلى هم په هغه
لاره نئه ئى په کومه لار
چې دلاور خان روان وي ، ،
د سرور خان مخ به د تفاحر د احساس نه
اوخليدو -

د خان گل لالا د زوئى خپله بي عزتي هيچ
کله نئه وه هيبره شوي - سفيان په ظاهره
غلې ئى خو دنه لکه د زخمى مار اوږيدو
را اوږيدو - خو خە تقاضى د کور هم وي
- د ريحان آباد د پربېندو نه پس هم
هغه د ريحان آباد د حلالتو نه ئان خبر
ساتلو - دومره کلونه صير کول د هغه
دپاره دېر گران وو خو چې کله به ئى
هم د خپل مور او پلار غريبو او وخت
زپلو ستركو ته اوکتل نو خان به ئى د
دومره لوئى قدم د اخستو نه منع
او ساتلو - په دي کېنى هر خە پېشېدے
شول - سفيان نھە كاله مسلسل محنت کمے
ؤ - شپي او ورخي ته ئى نئه وو کتلى بس
كار ته ئى کار وئيلە ئى - نن وخت بدل
ؤ - نن سفيان گنيل چې اوس پل پورته
کولے شي - هغه د خو ورخو نه مسلسل
ريحان آباد ته تلو راتلو او د دلاور
خان د معمولاتو جاج ئى اخستو - نن د
مکمل تيارى سره راغلى ئى - دغه ورخ

کر

موسم دېر بسلے ؤ - یخه یخه هو ا لگیده
 - فصلونه شنئه ولاړ وو - د مازیگر وخت
 ؤ نو د موسم سحر انگیزی لا سیوا وه -
 د دلاور خان اس د پولو پتو په غاړه
 غاړه ورو ورو قدمونه اخستل روان ؤ -
 دلاور خان، په اوګه کښي طماچه اچولي ،
 د اس په ملا د یو فاتحانه شان سره
 ناست ، د خواو شا ننداره کوله - اس
 لبو هم مخکښي نه ؤ تلے چې دلاور خان ئې
 واګي رابکي - وړاندې خوک د وني د ستې
 د شانه یو دم بهر راوتلے ؤ - په کينه
 اوګه کښي ئې پلے اچولي ؤ او په بني لاس
 کښي ئې طماچه وه -
 دلاور خان په حیرانی سره ورته اوکتل
 ،، سفیانه ته ؟ ،، لهجه ئې د حقارت
 نه خالی نه وه -
 ،، حیران شوپ دلاور خانه ،، سفیان د
 دلاور خان په سترګو کښي کتل -
 ،، ستا دومره همت ،، دلاور خان
 اوغرمبدېدو او ورسره ئې د اس د ملا نه
 راتوپ کړو او چې خپلې طماچې ته ئې لاس
 وړلو سفیان خپل د طماچې والا لاس د هغه
 طرف ته نېغ کړو -
 ،، په خپل خائے او دریبره دلاور خانه لاس
 دی بسته بئه دے او طماچه دې په غاړه
 ،، سفیانه ! ،، د دلاور خان مخ د غصې
 د شدت نه سور شو - ،، ستا جوړ هیږد دی
 چې ته د چا مخ ته ولاړ ئې ،،

کر

،، د خانی نشه دی د سر نه کوزه کده
 دلاور خانه ، سفیان د طماچې والا لاس
 ته حرکت ورکرو ، او س الله یادوه ، او
 ورسه ئې د طماچې په ماشی گوته کلکه
 کده - یو - - دوه - - درې - -
 خلور گولى د دلاور خان په سینه ننوتی
 - دلاور خان پریوتو پریوتو کېنى خپلې
 طماچې ته لاس ورلو - خودا وار ئې
 گولى تندے خودلے ئ - دلاور خان په
 زمکه پریوتو - وخت د سفیان سره
 انتھائی کم ئ - رسی ئې پرانسته - اس
 يو خوا تاویدو راتاویدو اول ئې دلاور
 خان په ترخونو کېنى او ترلو او بیا ئې
 رسی په اس پوري او تېله - سفیان په يو
 ټوب سره په اس کېنى ناستو او اس ته ئې
 د ریحان آباد د آبادی مخه ورکده -
 مازیگرے ئ - گنه گونه وه - خلقو چې
 دا منظر اولیدو نو رابکلي ساه ئې
 رابکلي او ويستلي ساه ئې ويستلي پاتي
 شوه - یقین ئې چرتە کېدو - دم ختلى
 دم ختلى ئې دی هر خە ته کتل - د
 سفیان خو لکه بیخي ویره ختمه شوي وه
 - د دلاور خان په اس سور ئ او دلاور
 خان ئې په خان پسي راکاپلو - خلق به
 د یو بل سره او گونې دل - ، دا هغه د
 خان گل زوئے نە دے ؟ ،
 ، او سفیان دے ،
 بیا د ریحان آباد خلقو دومره اولیدل
 چې سفیان د اس نه راکوز شوئ ئ - رسی
 ئې د اس د ملانه پرانستی وه او بیا

کر

په يو توب سره ورباندي ناست ؤ — خلق
خو د نوري تماسي د خوند نه نه مړېدل
— دلاور خان طماچه په ترخ کېښي په وينو
کېښي لټ پت مړ پروت ؤ —
سفيان چرته مخه اوکړه ؟ هیچا ته پته
اونه لګیده — او که چا ته پته وه هم
نو خوک ليوني سپي خو نه وو خورلي چې
حال به ئې وئيل — نن خو د ریحان آباد
د خلقو اختر ؤ !

○

سرور خان دا کله منله چې دلاور خان
مړ شو او بیا دا سې مرگ
— — — ! بیا بیا به پري چکر راتلو
>، بیا بیا به پريوتو —
د لويو لويو عهدو خلق د دلاور خان
جنازي ته راغلي وو — د لري لري نه
خلق راغلي وو — سرور خان ته به لاس
نيوي ته کېښي ناستل خو سرور خان په خود
چرته ؤ — د هغه خو د غرور مانۍ
نړيدلې وه —
،، نه — — نه — — دلاور خان نه
دے مړ — دلاور خان خنګه مړ کېدې شي —
دا خلق دروغ وائې — هغه اوسم هم د
ريحان آباد خان دے — دلاور خان باندي
څوک خنګه ګوزار کولې شي ،،
سرور خان په خود کېښي نه ؤ خو خپل
خپلواں ئې په خود کېښي وو — د لري لري
نه راچليدلي وو — سرور خان کله د چا
سره خپلوا ئ کولي — هغه د سرور خان

کر

مطلوب ؤ ، د چا سره به ئې رشته نئه
ساتله او اوس ئى د خپلواونو ، سرور
خان ميرات شوئ ؤ - دلاور خان ئى يكى
يو زوئى ؤ - خە لارو چي د سرور خان د
خوبونو محلونه ئى اونمۇل - اوس د عمر
په آخرنى بىرخە كېنى د سرور خان كل
كائنات ، د دلاور خان دوه لونه وي - د
اتو كالو كائنات او د دوئ كالو
سپورمى !!

خپل خپلوان تول د سرور خان نه ، په
ستركو كېنى خوبونە
انغاملى تاوابىدلى او خاريدل - هر چا به
خپل خان د سرور خان د التفات اهل
ثابتولو كوشش كولو - هر خوك به ىنگ
ىنگ كېدو چي د دلاور خان په مرگ خو
نيم هم نئه دے پاتى شوئ - خو سرور
خان په خود چرتە ؤ - د هغە خو د غرور
مانى نېيدىلى
وھ -
،، نه - - - نه - - - دا خلق دروغ
ۋائى - دلاور خان اوس هم - - - ،

احمد على خان به د فرييد سره په رابطه
كېنى ؤ - خو د ريحان آباد د اوسنى
واقعى نه پس خاص طور ورتە ملاقات تە
راڭلى ؤ - د دلاور خان د مرگ خبر په
اوريدو فرييد خوشحاله شوئ نئه ؤ - بلکى

کر

یو ورک ورک شانی تاشر ئې په مخ راگلے
ۋ -

،، ماھىچ اوئە كىمە شول لالاجى ! ، ، د
فرىد شوندى او خوئىدى ، ، په يو سرور
خان بە مى تىرى يخ نە شي - دا بىنە اوئە
شول ، ،

، ، فريده ! ، ، احمد على خان په نرمى
سره اووي ، ، بچە ! دا خبرى دزىءە نە
اوباسە - تاتە ستاژوند پروت دے -
بىكلى ژوند ، ،

، ، سرورخان بە ژوندے وي او زە بە
ژوند تە ژوند وايم لالاجى ، ، فريده پە
درد سره احمد على خان تە اوكتىل ، ، او
بيا زما پە ژوند كىنى پاتى خە دى -
اوېنكى اوېنكى يادونە ، وينى وينى
يادونە ، ،

، ، وخت د هر زخم مرهم دے فريده ، ،
احمد على خان په مىنە د فريده پە سر
لاس رابكل - ، ، خپل سوج پە غلطە لارە
مە بوخە ، ،

فريده احمد على خان د مىنې پە دغە
انداز كىنى خە خوابرە محسوس كىرى وو -
فريده تە د خپل بابا جان خبرە وريادە
شوه - فريده ورتە وئىلى وو - ، ، تاسو
چى كىلە ھم ماتە پە سر لاس كىردى نۇ زە
دېر عجىبە او خوشحالوونكە غوندى سکون
محسوسوم بابا جانه ، ،
بابا جان ورتە وئىلى وو ، ، بالكل بچە
! ئىنى خبرى د فطرت او روحانىت سره
دېر زيات ژور تىرون لرى - چا تە پە سر

کر

د شفقت او میني لاس کېبودل دېر لوئے
نفسياتي اثر لري - مثبت اثر -
شوريدگي کموي ، د هيجان او ذهني منفي
شدتونو زور ماتوي ، ،
فريد ، احمد علي خان ته اوکتل - هغه
دېر په غور فريد ته خير ئ - فريد خو
شيبى بىخي غلى ئ - بيا ئى د ئان سره
ورو غوندي ، بىخي ورو غوندي اووي ، ،
خو زه د خپل مور پلار او خور قاتلان
خنگه معاف كولے شم ، ، -
د فريد دا خبره د احمدعلي خان سماعت
ته نئه وه رسيدلى -

وخت تيرېدو !
د احمد علي خان تبادله يو واري بيا
سنترل جىل ته شوي وه -
، فريده ! زما د نوكرى مدت هم پوره
كېدو والا دے - بله مياشت ريتائر كيرم
، ، هم دومره راتگ ئ ستاسو ، ، فريد
مسڪے شو
احمد علي خان او خندل ، ، او ستا خه
خيال دے - قول عمر دلته تيروي - دوه
كاله دي پاتي دي فريده ! بس - بيا به
تئي او ستا دنيا ، ،
، زما دنيا ، ، فريد په درد سره اووي

کر

،، و دود صیب دی هیبر دے ؟ ،، احمد علی
خان د فرید په سترگو کبني اوکتل
،، هیچ کله نه ،، فرید سر او خوخلو

،، د هغه درد او نظر واخله او ورلاندی
ঢে - د هغه مشن پوره کره د هغه ارمان
پوره کره ،،
د احمد علی خان لهجه خوبه او نرمه وہ

،، ماته د بابا جان د خولی یو یو تکے
یاد دے لالاجی ! ،، فرید اووی ،، هیچ
یو خبره می ئی نئه ده هیبره - خو بابا
جان د چا سره خه بد خو هم نئه وو کرمی
او بیا هم - - - زما دا هر خه
خنگه هیبر شی ،،

،، د ودود صیب د فکر او نظر گته ستا
اصل گته ده فریده ،، احمد علی خان په
نرمی سره اووی ،، دغه حکمت دے ، هم
دغه سیالی ده ،،

فرید یو سور اسوبے اوکرو او اوئی
خندل ،، ستاسو خبری می هم د بابا جان
په شان دی - تاسو بنہ وایی خو بخشنہ
غوارم دلته زہ لیر ناپوه سھی ، غلط
سھی ،،

احمد علی خان پُرخيال انداز کبني سر
خوخلو -

،، سرور خان په خه کبني دے لالاجی ،،
فرید تپوس اوکرو -

،، سرور خان مات شوئے دے ،، احمد علی
خان د فرید سترگو کبني کتل - ،، رنگ

کر

رنگ خپلوان ئی را پیدا شوی دی — هر چا
د خپل مطلب گوڈے په اوگه ایبنسے دے — د
چا خه طمع ده او د چا خه — خنی د
دلاور خان د لونو د رشتود غوبستلو په
چکر کبني دی ، چپ لا وردی دی — سرور خان
ساه اخلي او سترگي غروي بس هم دومره
ژوندے دے — د هغه غرور مات شوے دے —
،

فرید دېر په عجيبة سترگو احمد علي
خان ته کتل —
احمد علي خان د ريتائر کېدو نه پس هم
د فرید سره برابر په رابطه کبني ۋ —

دوه كاله نور تير شول —
نن په جيل کېشى د فرید آخري ورخ وه —
سحر احمد علي خان د فرید د نيا نيكه
سره سنترل جيل ته راغلى ۋ — بودى او
كمزوري نيا ئى د دېر كم نظر چشمى په
سترگو كېي وي — فرید ئى غاره باسلو
او بي واره ئى بشكى كدو ، ، شكر دے
خدايىه — — ستا دېر شكر دے زما بچے
بيا زما غېبرى ته راغى ، ،
نيكه بابا په تندى بشكى كدو او
په زىرە پورى ئى جوخت كدو —
احمد علي خان مسکى ۋ — فرید د سنترل
جيلى د لوئى گېت نه بھر ولار گېر چاپىر
كتل — خه دېر عجيبة غوندى احساس ۋ —

کر

خوشحالی هم و ه خو په هغه خوشحالی کښي
د درد موجونه هم وو -
،، خو ؟ ،، احمد علي خان د فرید په
اوګه لاس کېښو - فرید کافې ساعت د
احمد علي خان سترګو ته کتل - بیا ئې
ورو شان اووې ،، لالاجي ! د دېرو خبرو
دپاره ستاسو دېره مننه ،،
،، ليونيه ،، احمد علي خان فرید د
پوزې نه اوجکولو - ،، خه د پردو خبرې
کوي ،،
خه ساعت پس هغوي د احمد علي خان جيپ
کښي ناست وو -
فرید اووې ،، لالاجي ! ریحان آباد ،،
احمد علي خان په حیرانی سره فرید ته
اوكتل
،، اول ریحان آباد ،، د فرید په لهجه
کښي قطعیت ؤ -
احمد علي خان مسکے شو ،، بنه ده -
ريحان آباد ته روان یو،،
جيپ په خپل رفتار سره روان ؤ - فرید
گېر چاپېر منظرونو ته کتل راکتل - چې
په منډه وو - فرید غلے غلے، فکر وړے
ناست ؤ احمد علي خان به ساعت په ساعت
د فرید خاموشۍ ماتوله -
جيپ د ریحان آباد په حدود کښي
راننوتو او کله چې هغه لوئې مېدان ته
را اورسيدو کوم چې د ماشوم
فرید د لوبو مېدان ؤ - نو فرید د
احمد علي خان طرف ته اوكتل ،، لالاجي !
هم دلته

کر

کوزیبرو ،
 احمد علی خان مسکے ؤ - جیپ ئی ادرولو
 - وار په وار تول راکوز شول - فرید
 په میدان کبني ولاړ ګېږ چاپېر کتل -
 مخامن د وفا کور ؤ - د گېټ شین رنګ ئی
 کافي تت شوئ او خړ شوئ ؤ - گېټ ته
 لګېدلې تالا د لري نه بشکاریده - د
 فرید زړه خړیکه اوکړه - بیا ئی د خپل
 کور طرف ته مخ واړولو او ورو ورو ور
 رو ان شو - تالا دلته هم گېټ ته لګېدلې
 وه - فرید اول د خپل نیا نیکه او بیا
 د احمد علی خان طرف ته اوکتل - احمد
 علی خان مسکے ؤ - خپل لاس ئی د فرید
 طرف ته اوږد کړو - په تلي کبني ئی
 چابې پرته وه - فرید په حیرانی سره
 احمد علی خان ته اوکتل - هغه ته د
 خپل نیا نیکه خاموشی او د احمد علی
 خان مسکا ډېره معنی خیزه بشکاریده -
 فرید د احمد علی خان د تلي نه چابې
 و اخسته او یو قدم ور ور اندي شو او په
 تالي کبني ئی اولګوله -
 ،، کړک ،، تالا کهلاو شوه -
 کور کبني د قدم کېښودو سره په فرید
 باندي یو دم سر او ګرځېدو - خومره
 خومره خه په یو لمحه کبني د هغه په
 زړه او ذهن یرغل کمې ؤ -
 ،، مه ظالمه - - - ،،
 ،، او ئی تمئ - - - ،،
 ،، وئ بابا جانه کنه - - ،،

کر

فرید هیچ په خان پوئی نه شو ، خله
منظرونه وو چې انتهائی په
تیزی سره د هغه د سترگو وړاندې
و اوږبدل را و اوږبدل — خله آوازونه وو
چې په سماعت کښي ئې کوکي کوکي او
انګازه انګازه شول — بې خوده او بې
دمه شو — او چې کله په خود کښي راغه
نو خان ئې د احمد علی خان په مينه
ناکه غېبره کښي اوليدو —
،، للاجي ،،

،، خیر دے بچے ،، د احمد علی خان
لهجه د میني نه ډکه وه — ،، موده پس
راغلے ئې — — خیر دے بچے ،،
فرید حیران ۋ — کور مکمل صفا ستهره ۋ
— هر يو خیز په خپل خپل خائے د سليقي
سره پروت ۋ — فرید په حیرانی سره
احمد علی خان ته اوکتل ،، للاجي !
دلته خوک پاتې کيږي ؟ دا هر خله — —
— ،،

،، زما د يار کور دے — کندر نه دے ،،
فرید حیران ۋ —
احمد علی خان مسکے ۋ — فرید د کور په
گُت گُت گرخیدو — سترگي ئې وريدي که
وريدي —

،، فریده ،، احمد علی خان اووې ،، خو
بچے ؟ ،،

،، چرته لالا جي ؟ ،، فرید سري سري
سترگي ور پورته کړي —
،، ستا خپل کلي ته — ګل کلي ته ،،

کر

فرید نفی کنې سر او خوئولو ، ، نه لالاجی
 - تاسو لار شئ - زه نن
 دلته يم - زه می د بابا جان او مور
 جانی سره خبری کوم - دېری
 خبری ، ، فریده ! ، ،
 ، ، پلیز لالاجی ، ، فرید او ووی بیا ئی د
 نیا نیکه طرفته اوکتل ، بابا ، موری
 گلی ! تاسو لار شئ ، ،
 ، ، مونبو ستا نه بغیر خنگه تلے شو بچے
 ، ، نیکه بابا ئی او ووی ، و بنہ ده - سبا
 به یو خائے لار شو - ، ،
 ، ، تاسو تکلیف مه کوئ - ، ، فرید وار
 په وار تولو ته اوکتل ، ، تاسو آرام
 اوکرئ زه دلته لبر شان تنهائي غواړم -
 ما خو خپل مور پلار دلته په وینو کنې
 دوب پریښی وو - ما هغوي سمبال کړي هم
 نه وو - ما - - - ! په ما د هغو
 تولو لمحو قرض پروت دے - تاسو خو
 خپله برخه ژرلي دي خو زما او بشکي زما
 په زړه ډند ډند ولاړي دي - تاسو خو
 تېرہ کړي ده خو په ما او س تېرېږي ،
 ستاسو زړونه خو صبر شوي دي خو زه به
 دې ماشوم ته ددې نه پس تسلی ورکوم ، ،
 د نیا ادي په سترګو کنې ئی او بشکي
 او خلیدې ، ، دېرہ عجیبه خبره ده بچیه
 ، ،
 فرید مراوے شان مسکے شو ، ، د دومره
 دېرو عجیبه خبرو نه پس دا یوه وړه
 غوندي عجیبه خبره بله هم سهي -

کر

خوارلس کاله می ضبط کمرے دے - نن می
 پرپردئ گنی لیونے کیبرم ، ،
 د فرید نیا نیکہ احمد علی خان ته
 اوکتل - د احمد علی خان
 سره احساس ؤ چې د فرید زخمونه
 یو دم تازه شوي دي - بیا
 نوی شوي دي او په دي مرحله کبني زور
 بنئه نه دے - دغو شدتونو ته لار ورکول
 پکار ده - او دې کړي فرید د خپل بابا
 جان او مور جاني سره په تنهايی کبني
 خبری - خو د احمد علی خان سره د یوې
 خبری ويړه بیا هم خله نا خله په زړه
 کبني موجوده وه خود فرید د موجوده
 مرحلې نه تیرېدل هم د وخت فيصله وه -
 احمد علی خان د فرید په سر لاس کېښو
 ، ، بنئه ده فریده ! ته ايسار شه - مونږ
 خو - خو سبا به زه بیا راهم - دواړه
 به یوځائے خوګل کلې ته - - - ستاخپل
 کلې ته - - - خوبه دې ده ؟ ، ،
 ، ، خوبه می ده للاجي ، ، فرید ورک ورک
 شان اووې -
 ، ، دلته د ضرورت هر خیز موجود دے - د
 خان خیال اوسته ، ،
 ، ، مننه للاجي ! د هغې فکر مه کوئ ، ،
 د هغوي د تلو نه پس فرید گېټ بند کمرے
 ئ او د کور په یو یو ګنج ګرځیدو - د
 لیونو په شان به ئې په دېوالونو ،
 خیزونو لاس و هلو - د ماشومانو په شان
 ئې ژيل - د اسي ورته محسوسیده چې بابا
 جان او مور جانه هم دلته چرته دي -

کر

درنگ ساعت له به ورته آواز اوکري ، ،
فریده ! تا لا تر اوسه د غرمي دودي هم
نه ده خورلي ! ، ،
، ، د بابا خانه ! خله چل دے ! دومره
خفه ولی ئي ؟ ، ،

فريد په هغه خائے کبني د پنجو او گودو
په سر کبني ناستو کوم خائے ئي چي کلونه
کلونه ورآندې مور او پلار ويئي ويئي
پراته وو - کافي ساعت خورند سر هلتہ
ناست ؤ - په خالي خالي سترگو ئي زمکي
ته کتل - په هغه خائے ئي لاس ورو ورو
و هلو شوندي ئي ورو شان او خوشبدي -
، ، ته لا ژوندے گرخې سرور خانه ! ، ،
فريد د سترگو نه او بشکي پاكې کمي
پاسي دو د گېت ورکوتے ور ئي بي رته کدو
او بھر او وتو - فريد مابسام نا وخت ؤ چي
کور ته واپس راغے - طماچه ئي دېره په
گرانه پېدا کمي وه -

توله شپه فريد يو ساعت ته نه ؤ اوده
شوي - په يوه يوه کمره به گرخې دو -
کله بھر کله دنه د امبر خندا به ئي
په غورونو کبني انگازه شوه -
، ، گل لالا ! بنه دارن ئي بنه ، ،
د و دود صېب مينه ناك آواز به ئي په
سماعت کبني واوري دو را واوري دو -
، ، مينه ژوند دے د بابا خانه ، ،
د مور جاني مينه به ئي په زره شوه ، ،
او زما بچے به زما استاذ شي - زما
بچے هوشيار دومره دے ، ، او فريد به
بي اختياره په ژرا شو -

کر

شپه هم د اسي تېره شوه - د نمر د
 راختلو سره فريد له کوره بهر وتلے ؤ
 - طماچه ئى په جامو کبني پتە کمې وھ -
 مخامنخ د سرور خان حويلى بسكاريده - د
 حجري لۋئى گېت ئى بېرتە ؤ - فريد
 حېران ؤ - هغە حجرە چې د گېت مخي تە
 به ئى په يو وخت شپير شپير توپك مار
 ولاي وو نن بىخي خالى خالى وھ -
 نن وخت يو بل رنگ وركىي ؤ - د عبرت
 رنگ -

فريد په احتياط سره د حجري دننه قدم
 كېنىدو - په حجرە كبني د چرچنۇ د شور
 نه علاوه نور هيچ قسم تە آواز نە ؤ -
 كومى چې د سرور خان په لویه حجرە كبني
 د لگىدلۇ ونو د يو بناخ نه بل بناخ تە
 د وختونود تغيير نه بي نيازه الوتى را
 الوتى -

فريد لېر نور ورلاندى تېر شو - هغە تە
 دا هر خە دېر عجىبە بسكاريidel - دا د
 هغە سرور خان حجرە وھ چې تولە تولە
 ورخ بە ورتە خلق سلام تە راچلىيدل - او
 نن پكىنى خوك ھەو پە نظر نە راتلۇ -
 فريد يو خوا بل خوا نظر زغلولو - يو
 طرف پە يو چمنگى غوندى كبني خوك پە
 كرسى كبني دەھ وھلى ناست ؤ - خوا كبني
 ورسره امسا پرتە وھ - بل خوا ورسره
 يوه د نھو لسو كالو ماشومە ناستە وھ
 چې د خان سره مشغولە بسكاريده - فريد
 قدم ور واخستو - پە بىكالو سره سرور
 خان سر راپورتە كرو - فريد ئى طماچه

کر

په لاس په سر ولار ؤ - سرور خان گونجي
گونجي مخ په حیرانی سره فرید ته کتل

، ، فریده ! تئه ؟ ، ، د سرور خان شوندي
ا و خوخيدي

، ، لبکري دي خئه شوي سرور خانه ! ، ،
د فرید لهجه د واورو په شان يخه وه -
د سرور خان په سترگو کبني د شکست
خوردگي تاثر نور هم
نمایان شو - فرید ته په خالي خالي
سترگو خير ؤ -
، ، خدائی دي چرته لاره سرور خانه ، ،
فرید او غرمبيدو -

د سرور خان په مخ نئه خئه ويده وه نئه
خئه غصه او جلال او نئه ملامتيا - بس خو
خپل مات شوئے غرور ئي توتي توتي په مخ
او سترگو کبني نقش ؤ چي د ياس او شکست
او ریخت رنگونه پري ختلی وو -
، ، دلاور خان دي خئه کرو سرور خانه !
، ، فرید طماچه د سرور خان طرف ته
نيغه کره - د سرور خان په سترگو کبني
او بشكى او خليدي - مخ ئي اوس هم بي

تاثره ؤ - د سرور خان ماشومي نمسى په
ويده ويده فرید ته کتل خو چي فرید
کله سرور خان ته طماچه اونيوه نو
رامنده ئي کره او د سرور خان نه ئي
خپل واره واره لاسونه چاپير کېل ، ، وئ
بابا جانه کنه ، ،
د فرید د مخ په رنگ کبني تغيير راغي -
د اسي ورته محسوس شوه لکه چي دا د

کر

ویری دک غبر امبر کمے وي ،، وئی بابا
جانه کنه ،،
ماشومی اوس هم دسرور خان نه لاسونه
چاپیر کمی وو او په ویره ویره ئی
فرید ته کتل - د هغی په سترگو کبني
هیخ نفترت هیخ لوئی نئه وه - هغه خو
حیرانه وه چې دی سړي زما په بابا جان
باندی طماچه ولی نیولی ده ؟
, نئه پوهېږم چې خله درسره اوکدم ،،
فرید سري سري سترگي د سرور خان په
سترگو کبني نیولی وي ،، خونه ، تئه د
هم د اسي ژوند لایق ئی - ستا به نوره
سزا خله وي ،، فرید طماچه بشکته کمه -
د ماشومی طرف ته ئی اوکتل - هغی اوس
هم په ویره ویره فرید ته کتل - فرید
په ډکو ډکو سترگو ماشومی ته خیر ټ -
خدائے زده ولی ورته امبر یادیده -
, خفه مله شي بچے - - - ، د فرید
آواز په اوښکو لملى ټ - ،، ستا بابا
جان ته هیخ نئه وايم - ستا هیخ ګناه
نشته ،،
د ماشومی لاسونه تر هغی پوري د سرور
خان نه چاپیر وو - خو چې فرید بهر
وتلے نئه ټ -

فرید واپس راغلے ټ خو غلے غلے او
خاموش خاموش ټ - نن ئی ددي هر خله نه
په شدت سره ويزاري محسوسوله - د کور

کر

دیوالونو خولو - په زړه او ذهن کښې
 ئې د جنګ شان کېفیت ئ - سترګي ئې
 پرمیدلې وي او سرې وي - بهر چا ور
 اووهلو نو د فرید د زړه زخمونو بي
 اختیاره خمیکه اوکړه - یو نفسياتي
 اثر ئ - خوارلس کاله ور اندي د ور د
 ولهلو دغه آواز فرید او ریدلے ئ - او
 بیا ئې هرڅه تالا والا شوي وو - فرید
 خو شیبې څه خیال کښې ورک غونډې ئ او
 بیا پاسېدو او ور ئې بېرته کړو -
 احمد علي خان ولار ئ -
 د فرید په شوندو مسکا راغله ،، رائئ
 لالاجي ،،
 احمد علي خان دنه قدم کېښو - فرید
 ور بیا دیکه کړو -
 ،، فریده زما بچو ته هر کله
 نئه وائي ؟ ،، احمد علي خان په
 مسکي نظر فرید ته اوکتل - ،، بهر ولار
 دی ،،
 ،، اوه للا جي ! بخښه غواړم ،، فرید
 بیا ورته لاس یووړو -
 ،، خوشحاله بچې راهه - راهه ګلالۍ بچې
 ،، احمد علي خان اووې -
 فرید خوشحال ته او بیا ګلالۍ ته اوکتل
 - ورسه د یو دریو کالو ماشوم هم نېغ
 نېغ راننو تلے ئ -
 ،، ګلالۍ ؟ ،، فرید د خان سره په حیرت
 اووې - د خوشحال په مخ د بشائستونو نه
 ډکه خندا خوره وه - فرید ته ئې لاسونه

کر

واکرل - فرید خان ته کلک ترغاره
باسلو -

د فرید سترگي بيا بيا د ګلالې طرف ته
پورته کيدلي -

د ګلالې په مخ د خوشحالی هر رنګ موجود
وئ - مسکى مسکى ولاړه وه - په سترگو
کښي ئې شرارت وئ - يو مانوس شان شرارت

,، ګل للا ! زما دپاره دي په غېبره کبني
هېڅ خائے نشته ؟ ، ،

فرید يو دم د احمد علي خان طرف ته
اوکتل - د فرید په مخ د زلزلې شان
کېفيت وئ - کوم خله چې د هغه زړه منل
په هغې یقین په اسانه نه شو کېدے - د
احمد علي خان سترگي نمجنې وي او په
شوندو ئې مسکا وه - شوندې ئې ورو شان
ا وخوخيدي ،، امبر ،،

فرید د حيرانتيا او خوشحالی په شديد
ترين کېفيت سره سترگي ور واړولي - خو
د امبر سترگي اوس وريدي - خپل ګل للا
ئې نور حيراني ته پري نه بشو - يو دم
ورتر غاره وته - بي واره ئې په دوامه
مخه بنکلولو -

فرید د امبر مخ خپلوا لاسونو کښي
اونيوؤ ،، امبر ! امبر ! خورکي دا زه
خوب خو نه وينم ، ، د فرید په سترگو
کښي ډند ډند اوښکي او دريدي - نن خه
عجيبة خوشحالی وه -

کر

امبر په شوخي سره مسکى شوه - ، ، گل
 لالا ! د خوبونو د ليدو زمانی لاري - -
 - اوسم د تعبير وختونه دي ، ،
 ، ، ما معاف کړه امبر زما نيازبیني
 خوري ! ما معاف کړه - ، ،
 د فريد لهجه اوښکي اوښکي وه -
 ، ، گل لالا ، ، د امبر د ګيلې او ناز هم
 هغه پخوانے انداز ټه ، پوزي ته خو دي
 اوګوره ، ،
 فريد بي اختيار په ژرا شو - امبر ئي
 د زړه پوري اونيوه - د جذبو زاره
 ناسور ئي نن تکور موندلے ټه - او هغه
 هم د اسي چې یقين ئي نه کيدو -
 حيراني ئي اوسم هم نه وه ختمه -
 خوشحال ته ئي مخ واړولو ، بیا ئي
 احمد علي خان ته اوکتل - احمد علي
 خان سر او خوڅولو - ، ، امبر زما
 اينکور ده فريده بچے ! زما ګلالۍ بچې
 ده - وخت او حالات هم د اسي وو - ستا
 په ذهن او زړه کشي ئي تيارې خوري کړي
 وي - ته ويريدلے وي - ستا سره هزارها
 انديښني مل وي - د خپلي ويرې ،
 انديښنو او درنو کېفيتونو د اثر لاندي
 تا هغه فيصله اوکړه - تا په خپل خيال
 کشي امبر د ژوند د قېد نه ازاده کړه
 - خو امبر بچ وه - د دلاور خان او
 سرور خان د دېمني انديښنه بهر حال
 موجوده وه نو ما ستا نيا نيكه ته
 سوال اوکړو چې زما ګلالۍ بچې ماته
 راکړئ - د هغوي سره هم د وخت او حالاتو

کر

د نازکيو ادراءک و - هغوي زما خبره
اومنله خو مونبر ستانه دا خبره پته
او ساتله - ستازره او ذهن د مسلسل
اذیتونو نه تیریدل ، مونبر نه غوبنتل
چي ته دي په دغه حواله يو حل بیا د
اندېښنو د عذاب سره مخ شي - مونبر
غوبنتل چي تاته داسي سرپرائز خوشحالی
کېردو چي ورسره ته د جېل نه واپسي ،
ارومرو د ژوند طرف ته واپسي محسوس
کړي - ستا د زړه زخمونو ته تکور شي
او ستا سوج او فکر ته دوا او دارو شي
، ،

فرید ژيل - امبر ئې په اوګه سر اېښے
و -

احمد علي خان وئيل ، ، د خوشحال تعلیم
پوره شو - نو ما ستا نیا نیکه ته يو
وارې بیا سول اوکرو - امبر مې ترې يو
وارې بیا او غوبنته - د خوشحال دپاره -
ما خو د امبر نه د جدا کېدو تصور هم
نه شو کولے - ما ته خو خدائے زما
ګلالی بچى بېرته راکړي وه - د امبر او
خوشحال د واده پحقله مې ستانه تپوس
نه و کړے د هغې راته بخښه کوه ، ، د
احمد علي خان په مخ د مینې او شفقت
نه دکه مسکا خوره وه -

، ، لالا جي ! ، ، د فرید په سترگو کښې
او س هم اوښکي خلیدې ، ، تاسو خو
په ما ډېر لوئے احسان کړے دے - د
ژوند هومره
احسان ، ،

کر

فرید ماشوم ته مخ ور واړولو چې دېر
په غور ئې فرید ته کتل خو چې سترګي
ئې خپلو کښي اولګيدي نو یو قدم را
وړاندې شو —

،، ماما ! زه طلحه ، ،

د فرید په سماعت کښي موسيقى شاني
خوره شوه — ژوند خه ساز غوندي چېږلے
ؤ — فرید ور تیت شو — لاسونو کښي ئې
را اوچت کړو اوجوخت ئې په زړه پوري
اونیولو — ،، یو ئحل بیا اووايه ، ،
،، ماما ! زه طلحه ، ، ما شوم بیا
اووي

،، هم — — طلحه ، ، فرید د ماشوم
د پوزې سره پوزه اومړله —
د احمد علي خان نظر یو دم په کت کښي
پرتي طماچي باندي پريوتو — کومه چې
فرید ګوزار کړي وه — د احمد علي خان
رنګ بدل شو —

،، فریده ! دا خه ؟ ، ، احمد علي خان
د طماچي طرف ته اشاره اوکړه —
فرید ، طلحه په زړه پوري نور هم جوخت
کړو —

،، د سرور خان طرف ته تله ووم للاجي
، ، د فرید په لهجه کښي بي نيازي وه —
، ، نو ؟ ، ، د احمد علي خان په لهجه
کښي بي قرارې وه —

،، واپس ترې راغلېم ، ،
فرید خپل مخ د طلحه د مخ سره
اوجنګولو — ،، پري مې شودو چې ژوندے
وي ، ،

کر

احمد علی خان یوه او بردہ ساہ و اخسته
بیا مسکے شو -
، ، خئے مو خوبنہ ده - روانیبرو گل کلی
ته ؟ ، ،
، ، بسم اللہ ، فرید ، طلحہ هم هغہ شان
په زرۂ پوری نیولے ؎ -
د احمد علی خان جیپ بھر ولار ؎ -
د روانیدو په وخت د فرید سترگی بیا
بیا دوفا د کور د گیت طرف ته اوجتیدی
چی یوه غتہ شان تالا ورتہ لگیدلی وہ -
د امبر سترگی په خاموشی سره د فرید
په نظر پسی غریدی -

فرید د ریحان آباد نه گل کلی ته د
تلو په دوران کبی د خواؤ شا یو یو
خیز ته دپر په انہماک سره کتل - جور
دا هر خئے ئی نظر بکلول - دا خو د هغہ
خپلی لاری وي - په مینه ئی ورتہ کتل
خو د خئے نیمگرتیا احساس ئی په زرۂ
کبی بھر حال موجود ؎ -
جیپ د گل کلی په حدود کبی داخل شوئے ؎
- مخامخ د سباؤن سکول عمارت بکاریدو
- شکلے شکلے ، روشنان روشنان ، فرید ،
احمد علی خان ته اوکتل -
، ، سباؤن ، احمد علی خان د فرید په
سترگو کبی اوکتل -
فرید په اثبات کبی سر او خوؤھولو -

کر

احمد علی خان جیپ د سباون سکول طرف
ته تاؤ کمو -

د میني د ریبنتینو جذبو سره د فريد
استقبال اوشو - سر عديل په تندی بشکل
کمو - په سترگو کښي ئي اوښکي څلیدې -
فريد حیران ؤ - د سباون سکول په ستاف
کښي ئي خپل کلاس فيلو ملګري هم اوليدل
- توفيق ترې لاسونه چاپېر کړل - فريد
په اوګه ورو شان اووهلو - ، ، توفيق !
ستا خو ډېر لوئے لوئے خوبونه وو بار
چې په کلاس روم کښي به نه ځائیدل ، ،
توفيق اوخندل ، ، او - - - خو زما
خوبونه د خپل ذات دپاره وو - خه
ناپوهی غوندي وه - اوس خو مې بس يکي
يو خوب دے - د ودود صېب د خوب تعبير
ته رسيدل - او زه فخر محسوسوم چې زه
هم د هغوي د تيم حصه يم ، ،
فريد ورته په مينه کتل -

د چائي د راتلو نه وړاندي فريد هسي د
دفتر نه بھر را او وتلو او بیا هيچ په
خان پوئي نه شو - سحر زده شان ، خه
خيال او فکر ولے وړاندي تلو - د
سباون سکول د يو يو خائے سره د هغه
بي شمېره ، بشکلي ، جنتي شان يادونه
تلهي وو - قدمونه ئي ورو ورو اخستل د
يوي يوي کمرې وړاندي تيرېدو - ډيوې
بلې وي - د رنما سفر جاري ؤ - فريد
هره لحظه خه عجيبة شان کېف محسوسولو
- د مودو مودو خبرې او يادونه ئي په
زړکي د ګرمى د موسم د وړومې باران

کر

په شانی راوريدل - دغو لمحو په خپله
غيبره کبني ناقابل بيان خويلتونه نيوولي
وو - فريد لکه په تنويمي کيفيت کبني
وراندي روان ئ - مخکبني پرائمری سیکشن
ئ - د فريد زده يوه خريکه اوکره -
هغه ،، د ميني سندره ،، د ودود صېب نه
په ورمومبي خل دلته اوريدلې وه -
،، د رنا خوب به تعبيير

ته رسومه
زءه ديوه يم تورتمونه
ختمومه

د فريد په سترگو کبني اوښکي راغلي -
اوسم هم خه تېرو هيرو يادونو په مخه
اخستے روان ئ - خو يو خائے يو دم
اودريدو - په کلاس روم کبني ماشومانو
ته ،، د ميني سندره ،، اوړولے شوه -
ماشومانو به هم په اوچت اواز سره
تکراروله -

،، د مرام په لور مزل
کوم روان يم
د ژوند سختو مرحلو ته
امتحان يم
زءه په مينه ګتم زړونه
، پالوان يم
بریالے يم د هر چا د
زده سلطان يم
خند اگاني اوچو شوندو
ته راوريمه
زءه ديوه يم تورتمونه
ختمومه

کر

فرید غوني غوني او گونگ سونگ ولار ؤ -
 دا آواز - - - دا آواز د هغه نه کله
 غلطیدے شو - - - د وفا اواز خو هغه
 په زرگونو ، لکونو او ازاونو کبني
 پېژندي شو - فريد د حيرانتيا او
 خوشحالی په يو پُرشور کي فيت کبني د کلاس
 روم طرف ته قدم پورته کړو - وفا د
 ور طرف ته اوکتل نو يوه واضحه مسکا
 ئي په مخ او سترګو کبني او غوريده - چې
 حيراني پکبني بالکل نه وه - خو فريد
 حيران ؤ - بيخي حيران - وفا د
 ماشومانو طرف ته اوکتل - ، او س تاسو
 خپل د ليکلو کار اوکړئ - ټيک ده
 ګلونو ! ،
 وفا د کلاس روم نه بهر را اووته -

د دوارو په سترګو کبني او بشکي خلیدي -
 ، ، لالا جي تول منع کري وو - ، ، وفا
 وئيل ، ، تاته هغوي ستا په واپسي
 سرپرائز درکول غوبستل - ستا زړه او
 ذهن خاص طور د غير معمولي صورتحال
 سره مخ وو - په صحت مندي کبني به ئي
 فرق خامخا راتله - دا هر خله د هغې
 دپاره شوي وو - ، ، وفا د فريد په
 سترګو کبني اوکتل ، ، او بيا تا خو
 هسي هم زه منع کړي و م د درتلونه ، ،
 فريد مسکے شو - ، ، حالات حقيقتاً
 انتهائي غير معمولي وو - خو ماته

کر

خدائے مشران هم د غیر معمولی
 صلاحیتونو حامل راکمی - د لالا جی مینی
 واقعی چې زه کافی سمبال ساتلے یم -
 هغوي واقعی چې زما دپاره ژوند ژوند
 زیری ایخي وو ،
 وفا اووی ، دباباجان خوکشان
 هم غیر معمولی صلاحیتونه
 لري ،
 ، عفت آپا او ارسلہ کاکا خنگه دی ؟
 ، فرید تپوس اوکرو -
 ، بنہ دی - قول ستا په انتظار دی ،
 ، وفا ، فریدبی اختیاره تپوس
 اوکرو ، واده دی کمے دے ؟ ،
 وفا لیمه بسته کمل - د فرید زړه بی
 واره او درزیدو - په یو ساعت کبني ئی
 - په زړه بلا انډېښنو خولي خخي کمې -
 وفا سترګي راپورته کړي او د فرید لاس
 ئی په خپلو لاسونو کبني اونیوؤ -
 انډېښني والوتي خو د فرید په زړه کبني
 د مودو مودو نه پرتی یوی معصومی شان
 ګيلي ژبه اوکره -
 ، جينکی خو د هلکانو لاسونه نه نيسی
 کنه ،
 وفا په قلاره اووی ، دا لاس
 ما د پېښودو دپاره نه دے نیولے ،
 ، دا ستا همدردي ده که زما سره د
 مینی اظهار ؟ ،
 ، اظهار ، د وفا په مخ یو شکلے رنګ
 او غوریدو - ، چې ستا نه کله او نه
 شو ،

کر

فریدله دېرھېرته په بقوبقوسترهو وفاته
اوكتل - وفامسکي شوه -
، فريديكه سل كاله پس هم
راتلېنۇوفابە سل كاله انتظاركولو،
فريددېرپە مىنه وفاته كتل - وفان
هم دېخواپە شان بىكلى وھ -
وفا وئيل ، مونير چى ريحان آباد
پرېشان وو - خبرە هم دېرېشانى وھ خو
زءە دادە ووم ئىكە چى زءە مى د بابا جان
كور تە راتلم ، ،
، خېل كور تە ، ، د فريد پە لهجه كېنى
شراارت ئۇ -
وفا مسکى شوه ، ، او - - خېل كور
تە ، ،

وخت مرهم مرهم ، تکور تکور تيريدو !
ريحان آباد كېنى د سباۇن سکول او كالج
تعمير پە آخرىي مرحلو كېنى ئۇ - د ريحان
آباد خلقۇ خېلى زمكى ، خېل پولى پتى
د سرور خان د قبضى نە خلامى كرى وو -
سرور خان پە خېل اندرۇن كېنى ريزه
ريزه ئۇ - هغە د ماتيدو د يو لوئى عمل
سرە مسلسل مخ ئۇ - دلتە اوسمابىامە ئۇ
نو نمر پرستو خېل مخونە بل خوا ارولى
وو -
پە ريحان آباد كېنى سکول او كالج
جورىدل نو د خلقۇ مىنه ئى د كتو وھ -

کر

شپه او ورخ ئې په ئان يو کىدې وھ د
نسار د كالج ذمه واري احمد علي خان په
خپل سر اخستي وي خو دلتە ئى هم فرييد
يواخى نئە ئې پېرىنىز - سر عديل او د
سباۋن سكول نور سينئرزا به هم ورسره
وار په وار موجود وو - كورنى لېسکر هم
ورسره اوگە په اوگە ولايەت - عفت آپا
بە ئى بىا بىا نظر ماتول - د امبر نە
ھە د شوخى كولو عادت نئە ئەتلە -
تنگولو راتنگولو به ئى - خو فرييد به
ئى په مىنه كله مرييدو - وفا اوسم د
امبر په بھابھي وئيلو نئە خفه كىدە او
خفه كىدە به ولى ؟ بھابھي خو ئى وھ -
نيا نيكە خو ئى لكە سەم چى په آخرى
عمر كىنى زلمى
شوي وو -

د خوشحال موجودگى فرييد تە كافي اسانى
پېدا كىرى وي -
سباۋن سكول او كالج بىس نن سبا كىنى
تىيار ئۇ -

نن هم سحر سحر فرييد د هر خە جاج
اخستو چى چا ورتە د شانە په اوگە لاس
كېنىو - فرييد مخ ور وامروء - دومرە
مودە پس هم شفيقە د فرييد نە غلط نئە
شو -

، ، شفيقە تە ، ،
، ، شفيقە راتە اووايە فرييد ، ، شفيقى
بى اختىارە اوژىل او فرييد تە ور تر
غامە وتو - ، ، ما خو ئان تباھ كەمۇ -
ددى نە پس به خە شفيق كىرم ، ،

کر

،، د الله نه نا اميده ئي ؟ ،، فريد د
شفيقى په اوگه لاس کيپسو - ،، هيچ تلي
راغلې نه دي - ژوند خو په سر پروت دے
—

شفيقى په خپل خوا کبني ولاړ ماشوم په
سر لاس کيپسو ،، يو سوال ته راغلې یم
فريده ،،
،، دا کوم انداز دے د خبری - - -
فريد د ناراضګي سره اووي ،، حکم کوه
،،

،، دا زما بچے دے ،، شفيقي د ماشوم
طرف ته اوکتل - ،، زه نه
غواړم چې دے زما په پل لاړ شي - ده ته
لار اوښايه - په ما به دي
لوئے احسان وي ،،
،، لار خو الله بنائي شفيقه - بس دومره ده
چې رنا لاري وي نو په تيارو لارو خوک
هيڅکله قدم نهه بردي او کله خدائې
کوي نو د

تيارو د ختمېدو وخت راغلې دے ،،
بيا فريد د پنجو په سر کبني ناستو او د
ماشوم طرف ته ئي خپل لاس ور اوږد کړو
،، راشه لاس ملاو کړه بچے ،،
ماشوم ورو شان وړاندې راغې او فريد
ته ئي لاس ورکړو -

فريد د سکول او کالج د عمارت طرف ته
ګوته اوږد کړه - ،، دا سکول مونږ ستا
دپاره جور کړے دے بچے - سبق به وائې؟
،،

ماشوم په اثبات کبني سر او خوڅولو -

کر

،، شاباش — — نوم دی خلے دے بچے ؟
،،
،، اکبر ،،
،، خومره بسلے نوم دے — دلتہ مونبر
ستا دپاره یو د لوبو میدان هم جو د
کھے دے — سبق هم او لوبي هم — تیک ده
کنه ؟ ،،
ماشوم بیا سر او خوخولو —
،، سکول دی خوبن شو ؟ ،،
،، او ،، ماشوم ورو غوندی او ووی
،، خو دا خودی د بھرنہ لیدلے دے —
رائه چې دننہ ئی هم او گورو ،،
فرید پاسیدو ،، رائے شفیقہ چې زلمی
ته قول سکول او بنايو ،،
د شفیقی سترگی د او بشکو نه دکی وي —

فرید حیران ۋ —
د سکول او کالج د باقاعدہ پرانستی
دپاره قولو د یو تاریخ تجویز ورکدے ۋ
— ۲۹ فروری — او دا د ودود صیب دپاره
د هغوي د زیبیدنی په نیتھ دالى وە —
فرید سحر وختي د ودود صیب فریم کېنى
لگیدلى تصویر تھ ولار ۋ — او بشکو ئی د
سترگو لار نیولى وە ،، آئى لو يۇ بابا
جانە ! تاسو زرونە گتلی دی باباجانە
— تاسو چرتە تلى یئى — راشئ او گورئ
کنه — — ،،

کر

فرید ته احساس هم نئه ؤ شوے چې وفا خه
وخت د هغه خوا ته راغلي ده — وفا د
فرید په اوگه سر کيبنو — د هغى سترگى
هم د ودود صېب تصویر ته غريدي — ، ،
تاسو ژوندي يئ بابا جانه ! تاسو به
ژوندي يئ بابا جانه ، ،
، ، هيپي برته دے تو یو — — دئير
بابا جانه ، ،
ودود صېب په خپل انځور کبني ژوندے
ژوندے مسکے ؤ —

، ، د رنا خوب به تعبير ته

رسومه
، ،
زه ډيوه یم تورتمونه
ختمومه

تول ماشومان ، ، د ميني سندري ، ، ته
غويه غويه ناست وو —
فرید وار په وار د تولو ماشومانو
نومونه پونتل ، تپوسونه ئي تري کول —
د یوې بشکلي شان ماشومي نه ئي تپوس
اوكرو ، ، ستا خه نوم دے بچے ؟ ، ،
، ، جي سپورمى ، ،
، ، جي سپورمى که صرف سپورمى ، ،
، ، نه جي سپورمى ، ، د ماشومي په مخ
خندا خوره شوه —
، ، بنه — — اوس د جي سپورمى نه ، نه
جي سپورمى شوه ، ،
تول ماشومان په خندا شول — سپورمى هم
خندل —

کر

،، بنې سپوږمې بچے به ماته د خپل بابا
نوم اوښائي ؟ ،
،، جي — — دلاور خان ،، سپوږمې نسلی
نسلی ولاړه وه —
فرید حیران حیران ماشومي ته
اوکتل — ،، او د نیکه بابا نوم؟ ،
،، سرور خان ،،
فرید بي اختیاره خئه شبې هغې نسلی
نسلی ماشومي ته خئه
په فکر وری انداز کتل بیا ورته دېر
په مینه مسکے شو — ،، بنې نو سپوږمې
بچې به مې خئه جوریږي چې سبق اووائی ؟
،،
،، جي زه به داکتره جوريږم ،، ماشومي
زهه ور زهه ور اووې —
،، بالکل ،، فرید د مینې نه دکه لهجه
کښې اووې ،، سپوږمې بچے خو به مې
خامخا داکتره جوريږي — کښې نه بچے ،،
،، د رنا خوب به تعبر
ته رسومه
،،
زهه دیوه یم تورتمونه
ختمومه
ماشومانو ،، د مینې سندره ،، اوریدو
فرمائش بیا بیا کولو —

د ا د سپرلي یو نسلے او پرسکون سحر ؤ

کر

د شپی تیاره لا پوره نه وه ختمه خو
خپل خادر ئی راتولولو - فرید د کور
نه بھر قدری په لوړه ولاړ لري ، دېر
لري په فضاء کښي کتل - نري نري هوا
لکيده چې نکھتونه تري خخيدل ، خخيدل
- لمحه لمحه تیاره پټيده ، لحظه لحظه
ربا خوريده - د اسماں لمني ورو ورو
سرې کيدي - د نمر بخرو د کائنات د
رنگونو تshireح کوله - مخامخ د سباؤن
سکول او كالج عمارت د آن او شان سره
ولاړ ؤ - او عین شاته ئی نمر سر پورته
کولو -
دا د سپرلي يو بکلے او پرسکون سحر ؤ

ختم شد

کـر

زه په دی خبره کښي هېڅ باک نه ګټم که
اووايم چې د سلطان باش خپل ناول ،،کر،
د پېښتو د پېرو معياري ناولونو مینځ کښي د
کېښودلو جوګه دے -

زه خوشحال يم چې ما د پېښتو یو ښه ناول
اولوستو او زه په دی هم ويaram چې زما د
افريدو قبيله کښي، موده پس سههي ولی یو
معياري شاعري سره ، معياري نثر
ليکونکه دی مېدان ته را اووتو -

(طاهر افريدي)

د نن دور په دوه دري ناول نگارانو کښي د سلطان باش خپل د ناول نگار په
چېت اضافه د پېښتو د تخلقي ادب دپاره یو زېرے دے -

سلطان باش خپل افريدي د ستانيلو ور دے چې د ناول ليکلو او د ناول په
ذریعه د پېښتاهه د ټولنې د اصلاح اعلى مقصد نې تر سره ګړے دے - دا یو
کامياب اغاز دے - زه مبارکي ورکوم او هم نې منه کوم چې ماته نې په دی
بنکلي ناول د څو کربنو ليکلو دپاره اوووي -

(ډاکټر راج ولی شاه خټک)

د سلطان ،، کر ،، د قلم د تقدس او حرمت پلوشه دے - د رينا مشال په لاس د
خپل رېښتونی درد هم رکاب سلطان د ټور پېرزونني ډالي کوي -

،، کر ،، د سلطان باش خپل افريدي له اړخه پېښتو ادب ، پېښتون اویس او همه
انسانیت ته یوه درنه تحفه ده - چې په یو وخت د هغه د پاخه فن او فکر
متناسب کړه وړه لري او چرته مې لوستي وو چې ، حسن د تناسب نوم دے -

(پروفېسر علی افريدي)

كـ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library